

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HARVARD LAW LIBRARY

3 2044 057 043 994

HUN
913-3
RAF

.15

Bd. May 1934

HARVARD LAW LIBRARY

Received

JUN 3 0 1932

Hungary

Digitized by Google

!! Az drak frt kr.-okban értendők !!

Politzer Zs. könyvkereskedése és kiadóhivatala.

-
- Albericus Gentilis.** Nemzetközi jog. Kérdező módszerben egyetemi előadások alapján. 1892. 1.20
-
- Angyal Pál dr.** A munkamegosztás. Tanulmány a társadalmi gazdaságtan köréből. 1898. —.50
-
- Dr. Balog Arnold** 1893: XVIII. t.-cz. a sommás eljárásról. Jegyzetekkel és utalásokkal. (Jegyzetszerű kiadás) —.80
-
- Dr. Balog Arnold.** 1893. XIX. t.-cz. a fizetési meghagyásokról. Jegyzetekkel és utalásokkal. (Jegyzetszerű kiadás) —.20
-
- Dr. Balog Arnold.** Ügyviteli szabályok a sommás eljárásról és a fizetési meghagyásokról szóló törvényekhez. Jegyzetekkel és utalásokkal. 1894. —.50
- A két törvény egybekötve, angol vászonkötésben** 1.20
- Az ügyviteli szabályokkal egybekötve, vászonköt.** 1.80
-
- Dr. Concha Győző** előadásai után *Semsey Kálmán*: Politikai jegyzetek. (I. rész. Alkotmánytan és társadalomtan; II. rész. Közigazgatástan.) 1893. (Könyvnyomat.) 6.—
-
- Demográfus.** Statisztikai jegyzetek. (Láng után.) 1898. 2.—
-
- Dr. Fayer László.** Bünyügyi esetek szeminariumi használatra. II. bővített kiadás. 1893. —.50
-
- Dr. Földes Béla** előadásai után *Nyulászi János és Sonnenschein Tivadar*: Magyar pénzügyi igazgatási jog. 1890/91. (Auto-graphia) 4.—
-
- Gaal Jenő.** Nemzetgazdaságtani jegyzetek. 5.—
-
- Huf József.** Telekkönyvi rendtartás. 1898. 3.20
-
- Jogi compendiumok gyűjteménye.** I. köt. A magyar öröklési jog compendiuma. Szigorlók, ügyvédi s bírói vizsgára készülők, valamint a gyakorlat emberei részére. 1893. —.80
-
- Jogi compendiumok gyűjteménye.** II. köt. Magyar magánjog compendiuma. (Általános, dologi, kötelmi és házassági rész) 1897. Irták B. Sz. V. dr.-ok. —.80
-

Apr. 14

HÁZASSÁGI PERRENDTARTÁS.

IRTA

DR. RAFFAY FERENCZ

KÖZ- ÉS VÁLTÓ-ÜGYVÉD, GYÓRI KIR. TÖRVÉNYSZÉKI ALBIRÓ.

248.

BUDAPEST.

POLITZER ZSIGMOND KIADÁSA

IV., Kecskeméti-utca 4.

1898.

Ára 2 kor. 40 fill.

6/30/939
JUN 30 1932

„PANNONIA“-KÖNYVNYOMDA, GYŐR.

ELŐSZÓ.

A házassági jogról szóló 1894: XXXI. t.-cz. már csaknem három éve van hatályban. Maga ez a törvény jó és teljes alkotás s ellene a jogászközönség körében alig hallani panaszt. Ez a dicséret azonban a törvényhozást az egységes anyagi házassági jog megalkotásáért illeti meg, ellenben sokat panaszkodnak a miatt, hogy az eljárásra nézve sem magában a házassági törvényben részletes intézkedés nincsen, sem ennek szabályozása céljából külön törvényt még ~~mindig~~ nem alkottak.

Az 1894: XXXI. t.-cz.-nek csupán 135., 136. és 137. §-ai vonatkoznak a házassági birói eljárásra s ezek is csak azt állapítják meg, hogy a házassági és eljegyzési ügyekben való biráskodás a kir. bíróságok hatáskörébe tartozik. Ilyen körülmények között a gyakorlati jogász arra van utalva, hogy sok különféle törvényből, régi és újabb ministeri rendeletekből keresgélje ki, ugyyszólván minden egyes felmerült esetről, az eljárás formáját és szabályait. A birói gyakorlat alapján régebben összeállított rendtartás ugyanis nem illik rá minden tekintetben az új házassági törvény alapján indítható perekre; azok a hasonló tárgyú művek pedig, amelyek közvetlenül az 1894: XXXI. t.-cz.-nek megalkotása után megjelentek, a judicatura változása, illetőleg egyöntetűvé válása folytán, ma már nagy részükben nem használhatók.

Általánosan érzett hiányt akar tehát pótolni ez a dolgozat, amely, úgy hiszem, teljes anyagot ad, felöleli

az egész birói gyakorlatot s így megírásával és közrebocsátásával talán nem végeztem fölösleges munkát.

Perrendtartásomhoz alapul használtam először is a házassági ügyekben követendő eljárás összes tételes forrásait, nevezetesen: az 1894: XXXI. t.-cz.-et, a melynek idézett §-ait a függelékben szöveg szerint közlöm; további forrásaim: az 1840: XV. t.-cz. második része, az 1861. évi országbirói értekezés, az 1868: LIV., az 1881: LIX., az 1893: XVIII. és az 1898: X. törvényczikkek; az 1796. deczember 13-án és 1803. deczember 20-án kelt rendeletek a házasságvédő kirendeléséről; az 1822. augusztus 6-án kelt rendelet a válópereknek a kir. táblához való felviteléről, a békéltetésről és a felek szembesítéséről; az 1895. évi 27,196., 27,198. és 27,241. számú igazságügyministeri rendeletek; Fiuméra és kerületére nézve pedig az 1894: XXXI. és 1898: X. törvényczikkeken kívül az 1852. szeptember 16-án kelt igazságügyministeri rendelettel kibocsájtott ideiglenes perrendtartásnak harminczadik fejezete, az 1871. szeptember 14-én s az 1895. június 29-én kelt 2022. sz. ministeri rendeletek.

Nevezetes forrásai továbbá házassági perrendtartásunknak a táblai szabályzat, az eljárásról szóló tervezet, a házassági jogot és eljárást tárgyazó irodalmi munkák és szakcikkek, amelyeket a függelékben szintén összeállítottam, de legkivált az 1894: XXXI. t.-cz. életbe léptetése óta keletkezett birói gyakorlat, amelyet különös figyelemre méltattam és teljesen feldolgoztam.

A munka könnyebb megértése és a gyakorlat összes igényeinek lehető kielégítése végett iratmintákat is készítettem, amelyeket szintén a függelékben közlök.

Győrött, 1898. július 26.

Dr. Raffay Ferencz.

Házassági perrendtartás.

I. FEJEZET.

A bíróságok hatásköre és illetékessége.

1. §.

A házassági ügyekben, az 1894. évi XXXI. törvény-czikk érvényességi területén, első fokon a kir. törvénytárszék (a budapesti kir. kereskedelmi és váltó törvénytárszék s a budapesti kir. büntető törvénytárszék kivételével), második fokon a kir. ítélőtáblák és harmadik fokon a kir. Curia határoznak.

I. Ennek a szabálynak megállapítása a következő törvények alapján történt:

1894: XXXI. t.-cz. 136. §.: A házassági ügyekben való bírászkodás a kir. bíróságok hatáskörébe tartozik.

Az 1868: LIV. t.-cz. 22. és 36. §-ai, amelyek azt az általános perjogi szabályt mondják ki, hogy a köteléki perek a kir. törvénytárszék hatáskörébe tartoznak.

1868: LIV. t.-cz. 53. §. c) pont: Eltérésnek a rendes birói illetőségtől nincs helye: házassági s általában oly ügyekben, melyek által házassági elválás czéloztatik.

A felebbezési forumokat pedig az 1881: LIX. t.-cz. 3. §-a állapítja meg.

II. Az 1894: XXXI. t.-cz. életbeléptetése előtt több oldalról merült fel aggály az iránt, vajjon a házassági perek a fennálló perrendtartás keretében kellő megoldást nyerhetnek-e? Ennélfogva Erdély Sándor igazságügyminister, 1895. évi márczius 22 én, a

főrendiházban a következő fontos nyilatkozatokat tette a birói hatáskörre s általán véve a házassági perrendtartásra nézve: „A kir. törvényszékek nem felekezeti bíróságok, azoknak hatásköre kiterjed az állam összes polgáira felekezeti különbség nélkül. A törvényszékek előtt érvényben levő perrendtartás sem mondható felekezeti perrendtartásnak és nem is az. Ez kötelezi az állampolgárok összességét. Az 1868: LIV. t.-cz. 22. és 36. §-aiban, a mely két szakasz szintén egy általános perrendtartási codexnek képezi kiegészítő részét, általános perjogi szabályként nyer kifejezést az a rendelkezés, hogy a házassági köteléki perek a kir. törvényszéknek hatáskörébe tartoznak.

Az ezekben a szakaszokban foglalt azon további rendelkezések, melyek szerint az eddig fennállott egyházi bíróságok hatáskörükben fentartattak és az ezen egyházi bíróságokhoz utalt köteléki perek a kir. törvényszékek hatásköréből kivétettek, minden egyéb perrendtartásban foglalt egyházi, felekezeti színezetű intézkedéssel együtt, az 1894. évi XXXI. t.-cz. rendelkezése által abrogálva vannak. Az a perrendtartás, az a bíróság tehát, mely ma ezen törvény alapján a köteléki perekben eljárni hivatva lesz, egyáltalában nem mondható felekezetinek és az az aggály, hogy a felekezeti érzékenységet sértené talán, azt hiszem, teljesen eloszlik.“

Tóth Gáspár helyesen jegyzi meg (J. K. 1895. 37.) hogy az 1894. évi XXXI. t.-cz. 136. §-a kimondván, hogy a házassági ügyekben való bíráskodás a kir. bíróságok hatáskörébe tartozik, nem lehet kétséges, hogy az eljárásra hivatott kir. bíróságok csak a kir. törvényszékek lehetnek, még pedig nemcsak az 1868: LIV. t.-cz. 36. §-a alapján, hanem azon oknál fogva is, mert az 1893: XVIII. t.-cz. a sommás eljárás alá, tehát a járásbírói hatáskörbe tartozó pereket taxative elősorolván, a házassági pereket nem említi; ezen eljárás körébe tehát csak az tartozhat, amit ezen törvény kifejezetten oda utal.*)

2. §.

A házassági ügyekben a kir. törvényszék, az 1898: X. t.-cz. által meghatározott esetekben, három, a kir. ítélőtábla öt és a kir. Curia hét tagu tanácsban határoz.

*) *Rövidítések*: H. T. = a házassági jogról szóló 1894: XXXI. t.-cz. — C. = Curia. — J. K. = Jogtudományi Közlöny. — Ü. L. = Ügyvédek Lapja. — J. = Jog. — J. Sz. = Jogi Szemle.

I. A tanács tagjainak számát az 1881: LIX. t.-cz. 3. §-a állapítja meg.

II. Az 1898: X. t.-cz. szerint három tagu tanácsban hozza meg a kir. törvényszék minden házassági ügyben:

1. az ítéleteket,
2. a házasfeleknek a bontó per tartama alatt ágytól és asztaltól való különélését elrendelő határozatot (H. T. 98., 99. §.),
3. a házasság érvénytelenítése s az ágytól és asztaltól való elválás iránt indított perekben a felek kérelmére való különélést (H. T. 72., 98., 105. §.),
4. a különélés elrendelése esetén a közös kiskorú gyermekek elhelyezését; ezeknek, valamint a nőnek tartását és a szükséges tárgyaknak ez utóbbi részére való kiadását tárgyzó határozatot (H. T. 102. §.),

5. az 1868: LIV. t.-cz. 8—13. §-án alapuló határozatot, továbbá a birói hatáskör és illetékesség, a bíróság vagy a bírósági tag érdekeltisége és a perletétel kérdését eldöntő, valamint a bíróküldésre vonatkozó határozatot,

6. a per érdemében a bizonyítás felvételét, ismétlését vagy kiegészítését, ugyszintén a tárgyalás kiegészítését elrendelő határozatot,

7. a bizonyítási eljárás felvételével megbízott bírósági tag eljárása és intézkedése által okozott sérelem miatt tett előterjesztést eldöntő határozatot (1881: LIX. t.-cz. 55. §.),

8. az igazolás kérdését eldöntő végzést.

Az 1—8. pontban fel nem sorolt határozatokat, így a H. T. 77. §-a alapján, az életközösség visszaállítására kötelező végzést is, az ügy előadója, mint egyes bíró hozza meg.

3. §.

A birói érdekeltség és a bíróküldés eseteit az 1868: LIV. t.-cz. 56—57. §-ai határozzák meg.

I. Az 1868: LIV. t.-cz. 56. §-a: „Birói személynek nem szabad oly ügyekben részt venni:

a) melyekben saját személyénél fogva érdekelve lévén, közvetlenül vagy közvetve kárt vagy hasznot remélhet;

b) melyek által felesége vagy jegyese, fel- vagy lemenő ágbeli rokonai, avagy olyan személyek vannak érdekelve, kik vele negyediziglen oldalrokonságban vagy másodiziglen sógorságban, továbbá fogadott szülei vagy fogadott gyermeki s végre gyámsági vagy gondnoksági viszonyban állanak ;

c) melyekben mint tanu, szakértő, képviselő vagy közbenjáró működött ;

d) a felsőbb bíróságoknál olyan ügyekben, melyeknek alsóbb bírósági előadásában vagy eldöntésében részt vett ;

e) az olyan felek ügyeiben, kiknek valamelyikével ellenséges vagy peres viszonyban áll.

A négy első esetben érintett akadályok, — akár az eljárás megindításakor, akár annak folyama alatt merülnek fel, — habár a felek e miatt nem tettek volna is kifogást : az illető birói személy által az elnöknek hivatalból feljelentendők, a ki az érdekelt tag helyett más bírót alkalmazand.

57. §. Ha az 56. §-ban foglalt okok alapján valamely törvényszéknek az elnöke, vagy annyi tagja ellen tétetik kifogás, hogy a többiekből a határozat hozatalára megkivántató szám ki nem telik, vagy ha a biróküldés más fontos oknál fogva czélszerűnek mutatkozik : biróküldésnek van helye.

A biróküldés jogát ő császári s apostoli királyi Felsége az igazságügyi ministerium által gyakorolja.

II. *Tóth* Gáspár nézete szerint (Ü. L. 1898. 23.) biróküldésnek van helye akkor is, ha az országban tartózkodó egyik házaspár a külföldön lakó házastársa ellen bontó pert indít és az utolsó együttlakás külföldön volt. Ez a kérdés még vitás s voltak esetek, midőn felette a kir. Curia átsiklott. *Tóth* Gáspár a maga felfogását így indokolja : „Az 1868 : LIV. t.-cz. 36. §-a egyetlen egy kivételt állapít meg, mely csakis a H. T. 77. §. b) pontja alá vonható és így minden más esetben az utolsó együttlakás alapján határozandó meg az illetékesség s ha ez alapon egyik hazai bíróság sem lehet illetékes, ezen csakis biróküldés által lehet segíteni, mert a külföldön tartózkodó felet az itt lakó házastárs a saját bírósága elé idézni így esetekben nem lehet jogosult.“

4. §.

Magyar állampolgár házassági perében csak a magyar bíróság ítélete hatályos. (H. T. 114. §.)

Külföldiek házassági perében a magyar bíróság csak az esetben járhat el, ha ítélete hatályos abban az államban, a melynek a házaspár polgárai. (H. T. 116. §.)

A nő, ki Magyarország területén külföldivel kötött házasságát közvetlenül megelőző időben magyar állampolgár volt, férje ellen a magyar bíróság előtt indíthat érvénytelenségi pert, ha férjét a házasság megkötése után külföldre nem követte.

Ha a férj magyar állampolgár és a bontó okul szolgált tény elkövetése után más állam polgára lett, de neje őt külföldre nem követte, ellene a házasság felbontása végett neje a magyar bíróság előtt is pert indíthat. (H. T. 117. §.)

Külföldi házaspáraknak Magyarországon tartózkodása esetében a magyar bíróságok a 98., 101—103. §-oknak megfelelő intézkedéseket akkor is megtehetik, ha a házassági per hatóságuk alá nem tartozik. (H. T. 118. §.)

5. §.

A házassági ügyek a következők :

1. a semmiségi per (H. T. 47—50. és 72. §§.);
2. a megtámadási per (H. T. 56—60., 68—70., 72. §§., 138. §. 2. bekezdés);
3. a bontó per (H. T. 75—80. §§.);
4. a váló per (H. T. 104. §.);
5. az ágytól és asztaltól elválasztó ítéletnek felbontó ítéletté átváltoztatása iránti per (H. T. 107., 141. §§.);
6. a korábbi törvények alatt kelt ágytól és asztaltól

elválasztó ítéletnek felbontó ítéletté átváltoztatása iránti per (H. T. 141. §.)

7. a korábbi törvények alatt kelt felbontó ítéletnek a másik házasságra kiterjesztése iránti per (H. T. 142. §.)

8. a H. T. 68. és 106. §-aiban foglalt bejelentések ;

9. a házasság megszűnte után a házasság létezésének vagy nem létezésének és érvényességének megállapítása iránti per ;

10. a kihirdetést vagy a házasságkötésnél való közreműködést megtagadó határozatelleni jogorvoslat (27198/895. sz. I. M. R.)

Amennyiben az 1—7. alatt felsorolt ügyek közül valamelyikkel összekapcsolatnak, illetve a házassági perben érvényesítettnek, házassági ügyeknek tekintendők:

11. a házasságból eredő vagyoni jogi követelések (1868: LIV. t.-cz. 22. §., H. T. 90—96., 105., 118. és 134. §§.)

12. az ideiglenes és végleges női tartás iránti perek (H. T. 90—93., 118. §§.);

13. a közös kiskorú gyermekek elhelyezése és tartása, valamint a nő részére szükséges tárgyak kiadása iránti kérdések (H. T. 95—97., 102., 103., 118. §§.)

A H. T. 71. §-a alapján a házasság megszűnése után a házasság érvénytelenségétől függő jogoknak az érvényesítése iránti perek, valamint az eljegyzésből eredő vagyoni perek (H. T. 3. §.) nem házassági ügyek.

I. A 7. ponthoz felemlitem, hogy *Knorr* Alajos szerint (J. K. 1898. 13.) a külföldi bíróság által hozott felbontó ítélet hatálya is kiterjeszthető a magyar állampolgárra (nostrifikálás.) Az eset, amelynek ötletéből ezt az eszmét felvetette, az volt, hogy egy budapesti illetőségű magyar honosnak külföldön kötött házassága 1896-ban Berlinben felbontatván, a magyar honos Budapesten újból nősülni akart, de a kihirdetést megtagadták; bontó keresetét pedig a buda-

pesti kir. törvényszék visszaadta, mivel a külföldi nő az által, hogy a magyar honos felperessel házasságra lépett, megszerezte a magyar honosságot, így a berlini törvényszék nem volt illetékes a magyar honosok valóperében ítéletet hozni. Ez azonban téves felfogás, mert a birói illetékesség azon ország törvényei szerint bírálendő el, melynek területén a bíróság fekszik; a német birodalmi perrendtartás 568. §-a szerint pedig ebben a valóperben a berlini törvényszék volt illetékes s így helyesen ítélte. Ítélete pedig a magyar honos házasságra a H. T. 142. §-ának analogiája alapján kiterjeszthető.

Knorr okoskodását azonban nem lehet elfogadni, mert a 142. §. nyilvánvalóan csak magyarországi bíróság által hozott ítéletre vonatkozik s külföldi ítéletre nem alkalmazható.

Ugyanez a felfogás tükröződik a Curia következő kijelentéséből: „Arra az esetre, a midőn külföldiek közt, külföldön kötött házasságnak felbontását az utóbb magyar állampolgárságot nyert házasságok valamelyike a magyar állampolgárság elnyerése előtt létrejött tények alapján kéri, a H. T. 115. §-a külön rendelkezvén még arra az esetre is, ha a házasságok a külföldi bíróság által ágytól és asztaltól már elválasztattak, a H. T. 141. §-a ily esetben alkalmazást nem nyerhet, egyfelől azért, mert a 115. §. külföldi bíróság elválasztó ítéletének felbontóvá változtatása iránt nem intézkedik és a 141. §. rendelkezésére sem utal, hanem a megjelölt feltétel mellett a házasságot felbonthatónak mondja ki, de másrészt azért sem, mert a 141. §-ban felemlített ítélet alatt, mely felbontóvá átváltoztatható, kétségkívül csak magyarországi bíróság által hozott ítélet érthető.“ (3870/898. Ü. L. 1898. 30.)

II. A 10. pontban foglalt szabályt kimondta a Curianak 2835/896. számú elvi kijelentése is (Ü. L. 1897. 7.) *Dr. Márkus* Dezső szerint azonban (A házassági jog és anyakönyvi törvény kézikönyve 1895.) a házasság létezésének vagy nem létezésének, semmisségének megállapítására irányuló kereset nem házassági ügy. *Dr. Fodor* Ármin (Ü. L. 1896. 5.) pedig azt vitatja, hogy az ilyen per nem különbözik semmiben más praeiudiciális vagyoni jogi pertől s az ítéletnek csakis a perben állókkal szemben van hatálya.

Ez a praeiudiciális per azonban köteléki vagyis házassági per, bár igaz, hogy csak relativ hatályu. A házasság érvénytelenségét ugyanis ki lehet mondani:

1. a házasság fennállása alatt abszolút hatálylyal külön semmisségi vagy megtámadási perben és

2. a házasság megszűnése után relativ hatálylyal

a) praeiudiciális köteléki perben,

b) incidenter bármely per folyamán.

Egyébként az 1. alatti perekben is van az ítélet hatályára nézve kivétel, mert ha a bigamia folytán (H. T. 12. §.) indított semmiségi perben a korábbi házaspár nem vett részt, az ítélet reá nem terjed ki. (H. T. 50. §.)

III. Minthogy a H. T. 77. §-ában előírt felhívás, amelynek peren kívül kell lefolytania, a bontó per egyik részét képezi (Kolozs-vári tábla 2894/896. J. 1897. 42.), ez a felhívási eljárás szintén házassági ügynek tekintendő.

IV. Az ideiglenes nőtartás iránti perek, amennyiben házassági per nincs folyamatban, a kir. járásbíróság hatásköréhez tartoznak. (1893: XVIII. t.-cz. 1. §. 5. c) pont.)

V. Ha házassági per nincs folyamatban, az 1877: XX. t.-cz. 13. §-a alapján, ha pedig a házassági per már befejezést nyert, az 1894: XXXI. t.-cz. 96. és 97. §-ai alapján, a gyámhatóság határoz a gyermekek tartása és elhelyezése felől. (Az 1877: XX. t.-cz. 13. §-a: „Törvényes elválás eseteiben az iránt, hogy a gyermeket melyik szülő tartsa magánál s a tartás és nevelés költségeit melyik legyen köteles viselni, a fennálló jogszabályok értelmében a bíróság határoz.

E határozat a gyámhatósággal hivatalból közlendő.

Addig, míg a bíróságok ez iránti határozata jogerőre emelkedik, a mennyiben a szülők erre nézve meg nem egyeztek, a tényállás kiderítése és a legközelebbi rokonok meghallgatása után ideiglenesen a gyámhatóság határoz.

A jelen szakasz intézkedései alkalmazandók az esetben is, ha a szülők törvényesen nem váltak ugyan el, azonban tartósan külön válva élnek s gyermekeik tartása és ellátásáról kellőleg nem gondoskodtak.

A kiskorú gyermekek életök 7-ik évének betöltéséig, a kiskorú leányok pedig 7-ik életévök betöltése után is rendszerint az anyánál hagyandók, ha csak a gyámhatóság fontos okok miatt eltérő intézkedést nem lát szükségesnek.“)

VI. Ha a kiszabott tartás fölemelését kéri a nő (H. T. 91. §.), ezen per annak a bíróságnak a hatáskörébe tartozik, a mely a női tartásdíjat eredetileg megállapította.

VII. A házassági peren kívül érvényesített vagyoni igények iránt házasfelek közt indított perekben, valamint az eljegyzésből eredő vagyoni perekben a bírói hatáskört a polgári perrendtartás írja elő.

6. §.

A házassági ügyekben az a kir. törvényszék illetékes, amelynek területén a házasfeleknek állandó és utolsó együttlakása volt. (1868: LIV. t.-cz. 36. §.)

Ha a házasság felbontását vagy az ágytól és asztaltól való elválást hűtlen elhagyás alapján kérik s a távollevő fél lakhelye ismeretlen (H. T. 77. §. b) pont és 105. §.), az a kir. törvényszék is illetékes, amelynek területén az elhagyott fél lakik. (1868: LIV. t.-cz. 36. §. 2. mondat.)

I. Ez az általános szabály kiterjed a H. T. 77. §-a alapján indítandó perenkívüli eljárásra is, mely tulajdonképen szintén házassági ügy.

Sztehlo Kornél (id. mű 18. l.) azt vallja, hogy „ha a házasság felbontása vagy az ágy- és asztaltól való elválás szándékos és jogos ok nélküli elhagyás alapján kéretik (H. T. 77. §. és 105. §.), az a törvényszék lesz illetékes, a hol az elhagyott fél lakik (1868: LIV. t.-cz. 36. §.). Következik ez — ugymond — az id. törvényszakasz analog alkalmazásából. Nem változtathat a törvényszék illetékességén az a körülmény, hogy felperes a hűtlen elhagyáson kívül még más válóokra is alapítja keresetét, valamint az sem, hogy alperes más válóok alapján viszonykeresetet támaszt.” Az 1868: LIV. t.-cz. 36. §. második mondata, amelyre *Sztehlo* támaszkodik, így szól: „Ha a végelválás hűtlen elhagyás következtében kéretik: a távollevő fél — amennyiben tartózkodási helye ismeretlen — azon törvényszék elé idézendő, melynek területén a folyamodó lakik.” *Sztehlo* nézetét azonban ez a törvényhely nem teszi elfogadhatóvá s az általa megállapított illetékességnek csak a H. T. 77. §. b) pontja esetén lehet helye. A bírói gyakorlat szintén csak ebben az egy esetben fogadja el az elhagyott fél lakhelye szerint az illetékességet.

II. A birói gyakorlatban eddig izoláltan áll a győri ítélőtáblának az a nézete, mely szerint a H. T. 77. §-a alapján folyamatba tehető perenkivüli eljárásra az elhagyó fél lakhelye szerinti törvényszék is illetékes. Az 516/897. számú végzésben nyert ez a nézet kifejezést (Ü. L. 1897. 36.) s indokolása a következő:

„A. B. azt kéri, hogy a kir. törvényszék a folyamodó nejének, a Győrött lakó L. J. Erzsébetnek hagyja meg, hogy vele a házassági életközösséget állítsa vissza. Ez a kérelem nem a házasság felbontására, hanem ellenkezőleg, annak fentartására irányul, ennél fogva arra a valóperekre vonatkozóan a birói illetékességet szabályozó törvények sem alkalmazhatók. S minthogy nincs olyan törvényes rendelkezés, mely kizárná azt, hogy az életközösség helyreállítását tárgyzó perenkivüli meghagyást az illetőnek személyes bírósága, tehát az a kir. törvényszék bocsássa ki, a melynek területén a felhívandó fél lakik: a kir. törvényszék a kérvényt birói illetéktelenség indokából helytelenül utasította vissza, miért is végzését megváltoztatni s a kir. törvényszéket a kérelem érdemleges elintézésére utasítani kellett. A fentebbiekből önként következik, hogy ez a rendelkezés a netalán folyamatba teendő házassági valóperben a birói illetékesség kérdését nem érinti.“

A törvényszék ennek folytán kibocsájtotta a végzést s mint-hogy a nő a kitűzött 60 nap alatt nem tért vissza férjéhez, ez megindította a bontó keresetet ugyancsak a győri kir. törvényszéknél s a bontó per jogerős ítélettel már befejezést is nyert. Az a legérdekesebb, hogy a per során az illetékesség kérdése szóba sem jött s ezen a kérdésen a bíróságok átsiklottak. Helyesen jegyezte meg azonban *Tóth* Gáspár, hogy a győri kir. ítélőtáblának fent idézett végzése ellenkezik az 1868: LIV. t.-cz. 36. §-ának rendelkezésével, mert habár a 77. §. alapján indított előzetes eljárás önmagában véve házassági pernek nem is tekinthető: mindazáltal az, az esetleg később meginduló házassági perben a bontó ok megállapításának egyedüli eszköze; szoros szervi kapcsolatban áll a később folyamatba tehető perrel és így azt a házassági pernek az 1868: LIV. t.-cz. 36. §-ában meghatározott bíróságától elvonni sem czélszerűnek, sem okszerűnek nem tartom. (Ü. L. 1898. 23. — L. erre a jogesetre nézve *Szerzőnek*: A hűtlen elhagyás, mint házasságbontó ok cz. művét, 22—26. l.)

III. Némileg hasonlít a győri kir. ítélőtábla most tárgyalt felfogásához a *Zlinszky-Reiner*: Magyar magánjog, VI. kiadás,

812. lapján kifejtett következő nézet: „A hűtlen elhagyás alapján a visszatérésre kötelezésnek nem kell feltétlenül a felbontás, illetőleg elválasztás iránti per bírósága részéről történnie; történhetik ez oly formában is, hogy valamelyik házastárs sommás visszahelyezés útján kéri azt, hogy a másik fél az életközösség visszaállítására köteleztessék, mert a lényeg csak abban fekszik, hogy egyenesen az életközösség visszaállítására kötelező birói határozat forogjon fenn.” — Önmaga elismeri azonban, hogy a gyakorlat nem fogadta el ezt a nézetet, valamint a házassági eljárásról szóló javaslat sem.

IV. A Curia kimondotta, hogy az illetékesség hivatalból vizsgálendő. (6375/897. Ü. L. 1898. 3.)

V. Az illetékességre vonatkozik a pécsi kir. ítélőtáblának következő elvi kijelentése: „Ha a házastársak a házasság megkötése után az állandó házassági együttélést meg sem kezdték, hanem az állandó együttlakásra való megtelepedés előtt már tényleg külön váltak, a házasság felbontása iránt folytatott pernek az a törvényszék lesz az illetékes bírósága, a melynek területén alperes lakik.” (509/897. J. 1897. 23.)

VI. A bontókeresetet a 107. és 142. §-ok esetén ahhoz a a törvényszékhez kell beadni, a mely a válást, illetve az egyik félre nézve a felbontást kimondta.

A 141. §. esetén pedig az illetékesség az általános szabályok szerint állapítandó meg.

VII. A birói hatáskör házassági ügyekben Fiume városára és kerületére nézve első fokon a fiumei kir. törvényszéket, másodfokon a budapesti kir. ítélőtáblát és harmadfokon a m. kir. Curiát illeti meg.

7. §.

Ha a házasfelek a H. T. érvényességi területén nem laktak együtt s mindkét fél vagy legalább egyikük magyar honos és az egyik fél az országban tartózkodik, a megindítandó házassági perben az a törvényszék lesz illetékes, amelyet az igazságügyi ministerium e célból kiküld.

I. Ezt a nézetet vallja *Tóth* Gáspár is. (Indokait lásd a 3. §-nál).

Sztehlo Kornél (id. mű 16. l.) azt a szabályt állítja fel, hogy : „ha a házasfeleknek az 1894: XXXI. t.-cz. érvényességi területén belül együttlakásuk nem volt és mindkét fél vagy legalább azoknak egyike magyar honos, az alperes — és ha alperes külföldön lakik, felperes belföldi lakhelyének törvényszéke előtt lehet a házassági pert megindítani (1881. LX. 5. §. H. T. 114. §.)“ Ő a bíróküldést csak akkor tartja szükségesnek, ha a felek egyike sem lakik a H. T. érvényességi területén.

II. Az igazságügyministeriumban tartott szaktanácskozmány által megállapított eljárási tervzet 2. §-a az illetékességre nézve ebben az esetben így intézkedik: „Az illetékességet a férj lakhelye állapítja meg, ha pedig a férjnek belföldön lakhelye nincs, a nőnek belföldi lakhelye. Ha a házasfelek egyikének belföldön van községi illetősége és egyiknek sincsen belföldi lakhelye, úgy szintén a H. T. 117. §-a esetében, ha a nőnek belföldön nincs lakhelye, a budapesti kir. törvényszék illetékes.“

III. Magyarországon községi illetőséggel bíró magyar állampolgár az általa Horvát-Szlavonországban kötött házasságának felbontását az 1894: XXXI. t.-cz. 135. §-ában megjelölt magyar bíróság előtt kérheti. (C. 6428/897. Ü. L. 1898. 15.)

8. §.

Külföldi házasfeleknek Magyarországon tartózkodása esetében a H. T. 118. §-ában foglalt intézkedések megtételére az a kir. törvényszék illetékes, amelynek területén a felek tartózkodnak.

I. Az itt idézett §. arra jogosítja fel a belföldi bíróságokat, hogy külföldi házasfeleknek a belföldön tartózkodása esetében, ha a házassági per hatóságuk alá nem is tartozik, a magyar törvény értelmében ideiglenes intézkedéseket tehessenek a különélés, továbbá a nő- és a gyermektartás kérdéseiben, a mely intézkedések megtételének jogosultságát ezen rendezést igénylő jog-

viszonyoknak halasztást nem tűrő természete indokolja. (Min. ind. 241. l.)

II. Az illetékesség megállapítása az 1868 : LIV. t.-cz. 36. §-ának analog alkalmazásával történt.

9. §.

Házassági ügyekben a rendes birói illetőségtől eltérésnek helye nincs (1868 : LIV. t.-cz. 53. §. c) pont.)

II. FEJEZET.

Az ügyfelekről.

10. §.

Semmiségi per indítására jogosítva vannak : a házasefelek, a kir. ügyész és az, a ki kimutatja, hogy a házasság semmiségétől valamely jogi érdeke függ.

Ily per indítására jogosítva vannak különösen :

a) a korábbi házastárs a vele előbb kötött házasság okából, míg ez a házasság meg nem szűnt ;

b) a későbbi házastárs, ha saját házasságának érvénye a korábbi házasság semmiségétől függ ;

c) az, a ki a későbbi házasság érvényessége iránt jogilag érdekelve van. (H. T. 47. §.)

I. Ebben a §-ban a törvény általános felhatalmazást adott a kir. ügyésznek a semmiségi perek indítására, a nélkül, hogy a meghatalmazás tartalmát közelebbről meghatározná. Minthogy azonban eljárási törvényünk nincs, kérdés, mikor indítson a kir. ügyész semmiségi pert ? Minden egyes esetben, mikor a semmis házasságról (H. T. 41—45. §§.) értesül ? vagy csak egyes esetekben ? köteles-e minden semmis házasság ellen fellépni ? vagy nem ? A házassági jogról szóló javaslat ministeri indokolása az oportunitási elvre helyezkedett s kijelenti, hogy a kir. ügyész a semmiségi per indítására jogosult, de nem köteles. *Tóth* Gáspár ezzel szemben (J. 1896. 8.) azt sürgeti és részletesen indokolja, hogy a kir. ügyész minden esetben köteles legyen a semmiségi pert megindítani (legálitási elv), midőn semmis házasságról értesül.

Minthogy azonban a fent idézett 47. §. az opportunitási elvet fogadta el, csak a házassági perrendtartás megalkotásakor lehetne és helyes is lenne, ily rendelkezést törvénybe iktatni.

II. Az eljárásról szóló tervezet 16. §-a azt tartalmazza, hogy : „a semmiségi keresetet a házastársak a másik házastárs, illetőleg a házastárs cselekvő képtelensége esetén (H. T. 127. §.) törvényes képviselője ellen kell indítani, a kir. ügyésznek pedig vagy egy harmadiknak, mind a két házastárs, illetőleg a törvényes képviselő ellen.”

Sztechlo Kornél szerint (id. mű 19. l.) megindíthatja a semmiségi pert mind a két házastárs közösen is és ebben az esetben alperes a kirendelendő házasságvédő lesz. Ez a nézet azonban nem fogadható el. Mert házassági perekben feltétlenül az egyik házastársnak kell az alperesnek lenni; tehát ha a felek megegyeznek is a házasság megsemmisítésében, csak egyikük léphet fel felperesként.

A kir. ügyész alperesként perbe nem idézhető; folyik ez a fentebb ecsetelt opportunitási elvből, mely szerint a kir. ügyész csak akkor vesz részt a semmiségi perben, ha akarja.

Czélyszerű lenne, ha a kir. ügyésznek az ügyet mindig a fő-ügyészhez, esetleg az igazságügyministeriumhoz kellene felterjeszteni, annak megbirálása végett, vajjon opportunus-e a semmiségi per megindítása vagy nem?

11. §.

Cselekvőképességében korlátolt házastárs (H. T. 128. §.) a semmiségi perben perképes.

Semmiségi perben a cselekvőképtelen házastársakra (H. T. 127. §.) a törvényes képviselő szabályai alkalmazandók. (H. T. 48. §.)

12. §.

Megtámadásra jogosítva van:

a) a H. T. 7. §-a ellenére kötött házasság esetében, a míg a házastárs fejletlen kora tart, az igazságügy-

ministertől nyert felhatalmazás alapján a kir. ügyész, ezen-
tul maga a házastárs;

b) a 8. §. ellenére kötött házasság esetében a fejlett
korát elért kiskoru házastárs és a mig kiskorusága tart,
az ő gyámhatósága;

c) az 53—55. §-ok eseteiben a kényszerített, tévedő
vagy megtévesztett házastárs.

A gyámhatóság a megtámadás jogát az árvaügyész
által gyakorolja. (H. T. 56. §.)

I. A Curia kimondotta, hogy a H. T. 54. §-ában irt megtá-
madási jog gyakorlására csak a megtévesztett (és nem a megtévesztő
fél is) van jogosítva. (2448|897. J. K. 1897. 41.)

II. Az a) pont alatti esetben az igazságügyminister megtáma-
dási joga a törvény 7. §-án alapszik, mely a fejletlen koru házas-
ságát az igazságügyminister felmentése mellett megengedi; ha tehát
fejletlen koru felmentés nélkül köt házasságot, az igazságügyminister
megvizsgálja az opportunitási okokat és ezek alapján aztán a pert
megindíttatja, vagy azt mellőzi és a pert mellőzvé, a felmentést
utólag, ez által hallgatólag, esetleg nyíltan is megadja. De a felek
által indított perekről is értesítendő, nem az ügyész, hanem a per-
indításra jogosult minister már azért is, hogy a törvényszerűség
feltételeit ellenőrizhesse és a törvény a házasságkötés alkalmával
vétőket esetleg felelősségre vonathassa. (L. Tóth G. cikkét, J.
1896. 8.)

III. *Sztehlo* Kornél szerint (id. mű 23. l.) a cselekvőképtelen fél
(H. T. 127. §.) helyett, a törvényes képviselő egyáltalán nem élhet
megtámadási keresettel. Ez a nézet azonban nem állhat meg, mert
a H. T. 59. §-a megengedi, hogy „a 8. §. ellenére kötött házasság-
nál a megtámadást megteheti az a törvényes képviselő vagy szülő
is, kinek beleegyezése a házassághoz még hiányzik.“ Az 59. §. 2.
bekezdése szerint ugyan „a megtámadás hatályát veszti, ha a
gyámhatóság hivatalos értesítésétől számított 3 hónap alatt azt
magáévá nem teszi.“ A szülő tehát a megtámadást saját jogán és
saját nevében gyakorolja, nem pedig a gyámhatóság helyett; ennek
csak azt a jogot adta meg a törvény, hogy a saját jogán fellépő
szülő eljárását hatálytalanítsa azzal, hogy ahhoz hozzá nem járul.

IV. Ugy a kir. ügyész, mint az árvaügyész csakis szabályszerűen felszerelt keresettel indíthatja meg a megtámadási pert s az 56. §. a) pontja esetében a kir. ügyész az igazságügyministertől, az 56. §. b) pontja esetében pedig az árvaügyész a gyámhatóságtól nyert felhatalmazást csatolni tartozik.

13. §.

Cselekvőképességében korlátolt házastárs (H. T. 128. §.) a megtámadási perben perképes (H. T. 69. §. 2. bek.)

A házastárs házasságát csak maga támadhatja meg; a törvényes képviselőt e jog nem illeti. (H. T. 69. §. 1. bek. A kivételt 1. 12. §. III. jegyzet.)

Ha a házastárs a 7. §. ellenére kötött házasság esetében a kir. ügyésztől indított per folyamán fejlett korát eléri, vagy a 8. §. ellenére kötött házasság esetében a gyámhatóságtól indított per folyamán teljes korúvá lesz, a per úgy, a mint van, reá száll át. (H. T. 69. §. 3. bek.)

14. §.

A bontó- és válópert csak a házaspár valamelyike és csak a másik házaspár ellen indíthatja (H. T. 77—80. §§.)

Cselekvőképességében korlátolt házastárs a házasság felbontása, illetve az ágytól és asztaltól való elválás végett indított perben perképes. (H. T. 86. és 105. §§.)

Elmebeteg házastárs nevében törvényes képviselője kérheti a gyámhatóság felhatalmazásával a házasság felbontását. (H. T. 87. §.)

I. A H. T. életbelépte óta kifejlődött birói gyakorlat szerint a kir. ügyész a bontó- vagy válóperekbe, minthogy ezek a perek nem közjellegetűek, hanem magántermészetűek, bele nem avatkoz-

hatik. Nem is volna ratiója, hogy a kir. ügyésznek a beavatkozás jogát megadjuk. Az államra nézve ugyanis nem közérdek, hogy a bontás vagy elválasztás kimondassék. A házasság fentartása érdekében pedig ott a házasságvédő, akinek kötelessége a házasságot megvédelmezni és mindent felhozni, a mit a házasság fentartása érdekében szükségesnek vél. Avagy a házasságvédőt ellenőrizze-e a kir. ügyész? Ez is felesleges, mert a házasságvédő esetleges mulasztásai avagy meg nem engedett cselekményei ellen ott a fegyelmi törvény. (J. K. 1895. 40.)

Az eljárásról szóló javaslat 6. §-a tehát merész ujitást contemplál, mikor kimondja, hogy a kir. ügyész minden házassági perben részt vehet.

II. A kolozsvári kir. ítélőtáblának 2719/896. sz. elvi kijelentése szerint: „Elmebeteg házastárs mindig gondnoka és nem az árvaszék képviselőjében vonandó perbe.“ (J. 1897. 42.)

15. §.

Az ügyfelek közé tartozik a házasságvédő is, akit a kir. törvényszék a kereset első elintézése alkalmával minden házassági perben (a 16. §-ban foglaltak kivételével) a helyben lakó ügyvédek közül rendel ki.

A házasságvédő kirendelése a táblai szabályzat 13. §-án és az 1796. decz. 13-iki és 1822. augusztus 6-iki kir. rendeleteken alapszik.

16. §.

Házasságvédő kirendelésének helye nincs:

1. A H. T. 77. §-a alapján indított bontó- és válóperekben;

2. a H. T. életbelépte előtt hozott végérvényes ítéletnek kiterjesztése iránti eljárásnál és

3. kettős házasság esetében a kir. ügyész részéről felsőbb utasítás folytán az utóbb kötött házasság megsemmisítése iránt folyamatba tett perben.

I. Az 1. alatti szabályt már többször kijelentette a Curia (pl. 1751. és 3278/897. Ü. L. 1897. 7. és 41.) Ezt a kijelentést minden különösebb indokolás nélkül tette, de helyesen, mert a hűtlen elhagyás, mint bontó-, illetve válóok, oly egyszerű, világos, határozott és könnyen constatálható, hogy házasságvédőt rendelni az ez alapon indított perekben csakugyan fölösleges.

Nem lehetetlen azonban, hogy a bontó per folyamán vesz tudomást felperes az esetleg fenforgó más bontó vagy érvénytelenségi okról, amely tehát még el nem évült s ennek következtében a hűtlen elhagyás alapján indított pernél is sikerrel használható. Mióta azonban a házassági törvény életbelépett, csak egy ilyen esetet találtam, amelynél t. i. az orvosszakértői vizsgálat kiderítette, hogy alperes már a házasságra-lépés idejében oly szervi bajban szenvedett, mely őt a házassági tartozás teljesítésére állandóan alkalmatlanná teszi. Felperes ennél fogva a hűtlen elhagyás alapján támasztott keresetet megváltoztatta és az 54. §. c) pontjában megjelölt tévedésre alapította. Mind a három bíróság ezen az alapon érvénytelennek mondta ki a házasságot, mert a győri kir. ítélőtábla indokolása szerint: „az a körülmény, hogy felperes keresetében hűtlen elhagyás miatt a házasság felbontását kérte, nem képez törvényes akadályt arra nézve, hogy felperes, midőn az eljárás során, a törvényszéki orvosszakértői véleménynek közlésekor, tudomására jutott annak, hogy alperes a házassági tartozás teljesítésére már a házasság kötésekor, állandóan képtelen volt, a házasság érvényességét tévedés miatt az 1894: XXXI. t.-cz. 54. §-ának c) pontja alapján, ugyanezen perben meg ne támadhassa.“ (Ü. L. 1897. 20. sz.) És olyan esetben, mikor a hűtlen elhagyás alapján folyamatba tett bontó perben a felek valamelyike még el nem évült bontó vagy érvénytelenségi okra hivatkozik, szerintem ki lehet a per folyama alatt is nevezni a házasságvédőt, mert ez egyáltalán nem ütközik semmiféle szabályba.

Érdekes, hogy a szaksajtóban még mindig merülnek fel kifogások a Curia fent jelzett álláspontja ellen.

Tóth Gáspár (Ü. L. 1897. 41.) így ír felőle: „Tudjuk, hogy

a H. T. életbelépte előtt az előbbi jogszabályok uralma alatt a zsidó felek házassági pereit házasságvédő közbenjötté nélkül tárgyalattak. Az új házassági törvény a felekezeti különbségeket megszüntetvén, az összes házassági pereket egyenlő elbánásban kellett részesíteni; számos és nyomós ok lett volna a mellett felhozható, hogy a házasságvédő kirendelése egyáltalán minden perben mellőztessék, azonban a kir. Curia mindjárt a törvény életbelépte után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a zsidók házassági pereiben is házasságvédő rendelendő ki. Két éves állandó gyakorlat az volt, hogy házasságvédő közbenjöttével tárgyalattak az összes házassági perek s most a kir. Curia minden indokolás nélkül, tehát csak úgy ötletszerűleg, megjegyzésképpen odaveti, hogy a 77. §. alapján indított eljárásban házasságvédő nem szükséges.“ Ennélfogva lapsus calaminak tekinti a 3278/897. sz. ítéletben először foglalt eme kijelentést.

És daczára annak, hogy azóta a gyakorlat állandó, *Uzonyi Géza* (J. K. 1898. 19.) és *Haller Gábor* (J. K. 1898. 21.) még most is sürgetik a házasságvédő kirendelését, mert — ugymond — „nincsen semmi törvényes alapja vagy elfogadható indoka annak, hogy a házasságvédő kirendelése a 77. §. alapján bontó perekben mellőztessék és ezen per más §-okra alapított perektől eltérő eljárás útján vitessék keresztül.“ Velük szemben én utaltam (J. K. 1898. 26.) a fent kifejtett indokok alapján a Curia gyakorlatának helyességére.

II. A 2. pont alatti szabály a Curiának 5990/896. sz. ítéletéből való (J. K. 1897. 41.) Ma ugyan már ritkán fordul elő ilyen eset, de még sem fölösleges szabályként constátálni legfelsőbb bíróságunknak ezen helyes elvi kijelentését.

III. A 3. pontban foglalt megállapodást a Curiának 3443/897. sz. ítélete tartalmazza. (J. K. 1897. 44.)

IV. *Sztehlo Kornél* (id. mű 23. l.) és *Tóth Gáspár* (id. mű 167. l.) azt tanítják, hogy minden házassági perben kell házasságvédőt rendelni s az 1—3. pontban tett kivételeket még nem ismerik.

V. Az eljárásról szóló tervezet szerint házasságvédő egyetlen egy házassági perben sem lenne kirendelendő, hanem helyette a kir. ügyész avatkozhatnék bele minden ilyen perbe. Ez az újítás azonban aligha lenne czélravezető s a kir. ügyész beavatkozási joga a bontó- és válópereknél fölösleges.

17. §.

A házasságvédőnek kötelessége:

a) a házassági kötelék fentartása mellett célirányos védelmet előterjeszteni; ha pedig a fenforgó körülményekből arról győződnek meg, hogy a házasság tarthatatlan: ez irányban indokolt nyilatkozatot tenni;

b) a házasságból származó kiskoru gyermekek érdekeire felügyelni;

c) az anyagi törvények és eljárási szabályok megtartása felett őrködni és

d) a házassági köteléket felbontó, továbbá érvénytelenítő és az ágytól és asztaltól való elválást kimondó ítéletek ellen rendszerint felebbezni.

I. A házasságvédő kötelességeit a táblai szabályzat 26. §-a tartalmazza.

II. A birói gyakorlat a házasságvédő felebbezési jogára nézve a következő helyes megállapodásra jutott: „A házasság felbontása iránt rendelkező alsófoku ítéletek hivatalból felülvizsgálandók lévén, a felek nem terheltethetnek azzal, hogy a házasságvédő a másodfoku ítélet ellen intézett felebbezésért is díjaztassék (C. 2266/897. J. K. 1897. 31. Azonos: 4718/897. J. K. 1897. 52.) s így a házasságvédőnek a másodbiróság ítélete ellen beadott felebbezésért díj és költség nem állapítható meg.” (C. 4123/896. J. 1896. 49.) Továbbá: „a másodbiróság felbontó ítélete ellen a házasságvédőnek felebbezési joga akkor sincs, ha a másodbiróság a házasságot az elsőbiróság elutasító ítéletének megváltoztatása mellett bontotta fel.” (C. 3173/898. J. K. 1898. 30.)

18. §.

A házasságvédő a per folyama alatt hozott minden határozatról értesítendő (tábl. szab. 27. §.)

III. FEJEZET.

Perenkivüli eljárás a H. T. 77. §-a alapján.

19. §.

Ha a házasfelek már legalább hat hónapja külön élnek, az elhagyott fél kérvényt adhat be a kir. törvényszékhez, amelyben a távollevő felet, a H. T. 77. §. a) pontja alapján, birói határozattal az életközösség visszaállítására kéri köteleztetni.

A kérvényhez csatolni kell:

1. a házassági anyakönyvi kivonatot és
2. községhatósági bizonyítványt arról, hogy a felek legalább hat hónapja külön élnek. Ennek a bizonyítványnak azt is igazolni kell, hogy a házasfelek melyik közösségben laktak állandóan és utoljára együtt.

Minthogy a perenkivüli eljárás teljesen új volt hazai jogunkban s a gyakorlat még most sem állapodott meg egészen, ezzel a kérdéssel behatóbban kell foglalkozni.

I. Az illetékességet a 6. §-ban foglaltak a perenkivüli eljárásra nézve is tisztázták.

II. Ez a perenkivüli eljárás csak az egyik házasság, elmebeteg házastárs nevében pedig a gyámhatóság felhatalmazásával a törvényes képviselő (H. T. 87. §.) kérelmére indítható meg. Kiténik ez a Curia következő ítéleteiből is: Ha a bíróság felperes kifejezett kérelme nélkül alperest az életközösség visszaállítására felhívta, ez eljárás a 77. §. alkalmazására törvényes alapot nem képez. (1401/897. J. K. 1897. 25. szám.) Továbbá „a bíróság az élet-

közösség visszaállítására kötelező határozatot csak a fél kérelmére hozhat; ily határozat hozatalának tehát hivatalból, a fél kérelme nélkül, helye nincs.“ (2963/897. J. K. 1897. 52. sz.) Végül: „Magában véve az a körülmény, hogy felperes a H. T. 77. §-ára, mint bontó okra hivatkozott, az életközösség visszaállítására vonatkozó bírói határozatnak hivatalból való kibocsátására alapul nem szolgálhat.“ (1804/897. J. 1897. 31. sz.) — Ez a felfogás kétségtelenül helyes is, mert az elhagyás bontó okká tulajdonképpen a perenkívüli eljárással, illetve az által lesz, hogy a felhívott fél a felhívásnak eleget nem tett s ehhez meg kell kívánni mindkét fél személyes közreműködését. A bíróságnak nem hivatása és a rendes eljárás lényegével is ellenkezik, hogy hivatalból teremtsen valamely perhez előfeltételt és különösen, hogy hivatalból elősegítse valamely házasság felbontását.

III. További kérdés ezután, vajjon melyik fél indíthatja meg ezt az eljárást? Vajjon csupán az elhagyott fél-e vagy az is, aki elhagyta hitvestársát? A bíróságok eleinte következetesen elutasították úgy a perenkívüli eljárás megindításáért beadott kérvényt, mint a keresetet, ha kitűnt, hogy az elhagyó fél indította. A törvény szigorú magyarázata mellett ez nem is lehetne másképpen. A házasság felbontását ugyanis a 77. §. szerint csak „az a házasság fél kérheti, a kit házastársa szándékosan és jogos ok nélkül elhagyott.“ Ilyen világos rendelkezés mellett az elhagyó fél kereseti jogát csak a legszabadabb törvényt magyarázat állapíthatja meg.

Tagadhatatlan azonban, hogyha az elhagyott fél bontó pert indít és alperes a tárgyaláson bizonyítja, hogy jogosan hagyta el felperest s egyúttal viszonkeresetbe veszi, felperes vétkessége alapján, a házasság felbontását, ezen viszonkereset folytán fel kell bontani a házasságot. Ebből lehet aztán azt a további következtetést levonni, hogy az elhagyó fél is megindíthatja az eljárást. A Curia 1624/897. számú ítélete mondta ki először, hogy „az 1894: XXXI. t.-cz. 77. §-ának általános rendelkezéseiből önként következik, hogy az életközösségnek visszaállítását eme §. jogkövetkezményeivel az a házasság fél is kérheti, a ki maga hagyta el ugyan a közös háztartást, de a ki a tényleges különélésre, vagyis az életközösség megszakítására kényszerítve volt.“ (J. K. 1897. 25. sz. Azonos: C. 290/897. J. 1897. 32. sz.)

Ugyanezt az álláspontot foglalta el a pécsi kir. ítélőtábla. 1741/897. számú végzése szerint ugyanis: „A házassági életközösség visszaállítása iránti bírói felhívás kibocsátását az a házasság fél is

kérheti, a ki a másik házastársat maga hagyta el, mert az a kérdés, vajjon az elhagyás képez-e a házasság felbontására elfogadható okot, a köteléki perben képezi csak elbírálás tárgyát.“ (J. 1897. 36. sz. L. Szerző: id. mű 27—29. l.)

Igen szabadelvű a Curiának következő kijelentése: „Magában véve az a tény, hogy felperes volt az, a ki a házassági életközösséget tényleg megbontotta, nem zárja ki a H. T. 77. §. a) pontja alkalmazását, mert az a házasság, a kit a házastársának viselkedése kényszerített arra, hogy az életközösséget megbontsa s a mellett a maga részéről hajlandó az életközösséget visszaállítani, nincs elzárva attól, hogy a 77. §. a) pontja szerinti eljárást s utóbb e §. alkalmazását ne kérhesse. (2501/897. J. K. 1898. 1.)

Hasonló felfogás tükröződik a budapesti kir. ítélőtáblának következő okfejtéséből: „Minthogy a H. T. 77. §-a értelmében az a körülmény, hogy a házastársaknak különélése mily alakban és melyik házasság ténye következtében létesült, jelentőséggel nem bír s ekként, ha a folyamodó A. Zsuzsánna az együttélést egyoldalulag szakította volna is meg, e körülmény nem zárná el őt attól, hogy a házassági együttélés visszaállítását követelhesse, és tekintettel arra, hogy a B. alatti községi bizonyítvánnyal ki van mutatva, hogy a folyamodó és házastársa 1882. év óta külön válva élnek, tekintve továbbá, hogy a folyamodónak az életközösség visszaállítására irányuló kérelme — ellenkező adat hiányában — másként nem is értelmezhető, minthogy ő maga arra késznek nyilatkozik, s ezeknél fogva mi törvényes akadálya sincs annak, hogy a folyamodó által kérelmezett bírói határozat kibocsáttassék: az első bíróság végzésének megváltoztatásával a kérelemnek helyt kellett adni és a kir. törvényszék megfelelő eljárásra volt utasítandó.“ (1389/p. 898. sz.)

IV. A különélésnek a 77. §. a) pontja esetén legalább hat hóig kell az eljárás megindítása előtt tartani, míg ez az idő el nem telik, az eljárás meg nem indítható s addig a feleket nem illeti meg a kérvényezési jogosultság. (Bpesti tábla 8822/897. J. 1897. 12. sz.)

V. Vitás volt jóideig az is, vajjon kérvénnyel kell-e a perenkívüli eljárást megindítani? És ha keresettel kéri felperes az előzetes eljárás megindítását, helyes-e ez?

Minthogy a felhívásnak azzal a komoly szándékkal kell történnie, hogy felperes a házassági életközösséget házasság felbontásával kész helyreállítani: nem lehet elfogadni a perenkívüli eljárás megindítására alkalmasnak az olyan keresetet, a melyben a felhívás siker-

telensége esetére egyuttal a házasság felbontását is kéri a fél, valamint elutasítandó az olyan kérvény is, a melyben kijelenti a folyamodó, hogy a távollevő felet visszafogadni nem hajlandó, vagy hogy a felhívást azért kéri kibocsáttatni, mivel a távollevő házastársától válni akar. — Ha azonban egyszerűen a felhívás kibocsátását kéri keresettel, ezt nincs miért elutasítani. A kolozsvári kir. ítélőtábla ily esetben a keresetet a kérvényi eljárás alapjául szolgáló kérvénynek tekintette s mint ilyent vette bírálathoz alá. (736/896. J. 1897. 42. sz.) A Curia 1897. évi 1903. sz. végzése szerint: „Sem tételes törvény nem tiltja, sem a házassági ügyekben követett eljárás természetével nem ellenkezik, hogy a házastárs az életközösséget jogos ok nélkül megbontó házastársának a H. T. 77. §-a alapján a házaselet visszaállítására czélzó birói felhívását kereset alakjában kérhesse.“ (J. K. 1897. 52. sz.)

Czélyszerűségi szempontból és a perenkivüli eljárás lényegéhez képest ezt az előzetes eljárást mégis jobb egyszerűen kérvénnyel megindítani.

Egyes bíróságok erre nézve még ujabban is ingadoztak. Így a budapesti kir. ítélőtábla 1897. elején kimondotta, hogy „a bíróság az elhagyott felet az életközösség helyreállítására csakis bontó perben kötelezheti.“ Ennélfogva a kérvénnyel folyamatba tett perekben az első bíróság határozatát vagy feloldotta, vagy pedig, miként ezt az 1896. évi 6663. sz. a. hozott határozatban tette, az 1881: LIX. t.-cz. 39. §. o) pontja alapján az eljárást megsemmisítette és a kérvényt a félnek visszaadni rendelte. (Ü. L. 1897. 3. sz.)

VI. A kérvény kiállítás módjára nézve el lehet fogadni a kolozsvári kir. ítélőtáblának azt a határozatát, hogy ügyvédi ellenjegyzés nem kell hozzá (755/896. J. 1897. 42. sz.), azonban ekkor az 1868: LIV. t.-cz. 167. és 168. §-ai szerint kell kiállítani. (A most említett két §. így hangzik: 167. §. Magánokirat, melynek tartalmát tagadja az ellenfél, úgy szolgál bizonyítékul:

- a) ha azt sajátkezüleg írta és írta alá, vagy
- b) ha az idegen kézzel írt okiratot két előttemező tanu jelenlétében írta alá, vagy azok előtt utóbb az aláírást sajátkezü aláírásának ismerte el a kiállító;
- c) ha a kiállító, a ki írni nem tud, két előttemező tanu jelenlétében — akiknek egyike által a kiállító neve is aláírandó — szokott kézjeggyel látta el az okiratot.

168. §. Ha a kiállító se írni, se olvasni nem tud, vagy az

okirat nyelvét nem érti: az előbbi §-ban érintett szabály megtartása mellett szükséges még az is, hogy a jelenlevő tanúk az okirat tartalmát mind maguk ismerjék, mind a kiállítónak az általa értett nyelvben megmagyarázzák s hogy ez megtörtént: az okiraton bizonyítsák.)

VII. Nincs megállapodott gyakorlat arra nézve, vajjon ehhez a kérvényhez csatolni kell-e a házassági bizonyítványt? A legtöbb törvényszék nem kívánja meg, ami helyes is, mert a helyhatósági bizonyítvány, amely a hat havi különélést, illetve az egy évi ismeretlen helyen való tartózkodást igazolja, bizonyítja azt is, hogy a kérvényező és a távollevő fél házasfelek. A kolozsvári kir. ítélőtábla szerint, ha a házassági bizonyítvány csatolva nincs, a kérvény el nem utasítható, hanem hiánypótlás végett visszaadandó (2680/896. J. 1897. 42. sz.). *Sztehlo* is abban a nézetben van (id. mű 28. l.), hogy a házasság megkötését igazoló anyakönyvi kivonatot csak a keresethez kell csatolni. *Tóth* Gáspár szerint pedig már a kérvénynél igazolandó a házasság megkötése. (Id. mű 163. l.)

Ilyen körülmények közt, óvatosságból jó lesz becsatolni a házassági anyakönyvi kivonatot, nehogy elutasítsák vagy pótlás végett visszaadják a kérvényt.

VIII. A különélés tartamát czélszerű a legkönnyebben producálható községi bizonyítvánnyal igazolni. De mi sem áll útjában, hogy a folyamodó ezt egyébként bizonyítsa, pl. két egyén által kiállított és magán- vagy pláne közokiratba foglalt oly nyilatkozással, mely szerint nevezettek kijelentik, hogy eskü alatt készek igazolni, miszerint a házasfelek több, mint 6 hónapja különélnek.

Azonban *Haller* Gábornak azt a nézetét, mintha a perenkívüli eljárásnál az elhagyás körülményei is valószínűsíthetők, nem lehet elfogadni, mert ez a kérdés a bontó perre tartozik. (L. *Haller* Gábor és *Szerző* cikkeit: A házassági jogról intézkedő törvény 77. §-ához cz. alatt a J. K. 1898. 16., 18., 21. és 26. számaiban.)

IX. Az életközösség helyreállítása iránti kérelmet szóval is elő lehet terjeszteni s azt a törvényszék elnöke vagy az általa megbízott bíró, jegyzőkönyvbe veszi.

X. Érdekes kérdést vetett fel *Tóth* Gáspár (Ü. L. 1898. 24.); azt t. i., hogy ha a felek különélése, illetőleg különválása kölcsönös beleegyezés, megegyezés alapján létesült, van-e helye a 77. §. alkalmazásának? A kérdést helyesen és elmeiell oldja meg; egész okfejtését ide iktatom.

„A házastársak együttélésre kötelezvék. Igen gyakori azonban az eset, hogy az együttélést kölcsönös beleegyezéssel felbontják; a kérdés már most az, van-e helye ily esetekben a H. T. 77. §-a alkalmazásának?

A házastársak együttélésre lévén kötelezve, különélésük a házassági jog szempontjából vétkes magatartás; azonban „a ki házastársának vétkes cselekményébe beleegyezett vagy abban részes volt, a házasság felbontását nem kérheti“. (H. T. 81. §.)

E §. szerint ily felek a törvény szavai értelmében csak a bontást nem kérhetik; de az én véleményem szerint nem kérhetik az életközösség visszaállítását sem, mert ez is bontási előfeltétel és végeredményében a házasság felbontására vezet. Hogy már most ily felek a közös egyetértéssel létesített törvényellenes állapottal szakithassanak, az eljárásnak azt a módját ajánlanám, hogy a házaspár egyike mindenekelőtt peren kívüli úton törekedjék arra, hogy a törvénytellenes állapotot megszüntesse. Tehát előzőleg peren kívüli úton hívja fel házastársát az életközösség visszaállítására; azt hiszem, hogy a habár megegyezéssel létesített jogellenes állapotnak jogszerű állapotra való átváltoztatását a különélő házastársak mindegyike nemcsak jogosult, hanem a házassági jogi tanok szerint köteles is létesíteni, vagy legalább megkísérelni. Mihelyt a házaspár e kísérletet megtette, megszűnt a jogellenes állapot részese lenni s ha ez az állapot aztán a felhívástól számított hat hónapig tartott, beáll a H. T. 77. §-ának alkalmazhatósága, természetesen előbb a peren kívüli s aztán esetleg a peres eljárás igénybevételével.

Kiváló fontosságot nyer e kérdés különösen akkor, ha külföldiek, különösen osztrákok, magyar honosságot nyervén, mint magyar honosok, házasságuk felbontását itt kérik (H. T. 114. §.), miután előzőleg Ausztriában kölcsönös beleegyezés alapján ágytól és asztaltól elválasztattak.

Ily honosítottak a H. T. 115. §-a értelmében az elválasztó ítélet alapján (115. §. második bekezdés) bontást nem kérhetnek, mert házassági jogunk a kölcsönös beleegyezést bontó okul el nem ismeri.

A H. T. 77. §-ának alkalmazását nem kérhetik, mert a különélés kölcsönös megegyezésük alapján létesülvén, a vétkes magatartásban mindegyikük részes, a min semmit sem változtat az a körülmény, hogy időközben szerzett honosságuk következtében rájuk nézve most már a hazai törvény irányadó; mert ezen törvé-

nyek hatálya az ő tényeiket mint ilyeneket meg nem változtatja, hanem legfőlebb más jogi hatályt tulajdonít tényeiknek, mint a mily hatálylyal előbbi törvényeik azokat fölruházták. Például valamely tény alapján a mi törvényünk megengedi a házasság felbontását, ellenben a külföldi törvény ama ténynek ily joghatályt nem ad, vagy megfordítva.

A különélés okául tehát megmarad a kölcsönös beleegyezés, mit az osztrák bírósági ítélet bizonyít.

Szerény nézetem szerint ily esetekben is a fent vázolt eljárás lenne követendő és akkor helye lehetne a H. T. 77. §-a alkalmazásának; mert most bíróságaink — véleményem szerint is nagyon helyesen, — az ily honosítottaknak a 77. §-ra alapított kérelmét elutasítják, mert a különélés kölcsönös beleegyezéssel jövőn létre, a vétkes magatartásban mind a két fél részes; míg ha a honosított a vétkes magatartásban való részességét előbb peren kívüli uton megszünteti, ez az ellenvetés elesik.“

Tagadhatatlan azonban, hogy ezzel a perenkívüli eljárásnak új nemét teremtenénk meg, amely eddig teljesen ismeretlen s nem a H. T. 77. §-án alapszik. De annak, hogy ezt a nézetet elfogadjuk, sem törvény, sem rendelet, sem a bírói gyakorlat útját nem állja; a czélszerűségi szempontok pedig, t. i., hogy ezt a komplikált helyzetet is valahogy meg lehessen oldani, egyenesen javallják.

20. §.

A kérvényt a törvényszék az ellenfél meghallgatása, tehát tárgyalás nélkül végzéssel intézi el, amelyben a távollevő felet felhívja, hogy a házassági életközösséget a végzésben kitűzött záros határidő alatt állítsa vissza a folyamodóval, mert különben ez jogositva lesz a házasság felbontását kérelmezni.

I. Az a szabály, hogy a kérvényt tárgyalás nélkül kell elintézni, a következő bírói határozatokon alapszik: Kolozsvári tábla 1373/897. J. 1897. 42. sz. Bpesti tábla 8822/897. J. 1897. 12. sz. C. 1166/897. J. 1897. 50. sz.

A törvényszékek egy része azonban eleinte a felek meghallgatása után hozta meg a kérvényre a végzést. E miatt vita is volt a Jogtudományi Közlönyben dr. *Kéri* Miklós és *Tóth* Gáspár közt. (Lásd J. K. 1896. évi 5. és 10. szám, dr. *Kéri* Miklós: „Az életközösség visszaállítására kötelező határozatról” és u. o. 7. szám, *Tóth* Gáspár: „Az életközösség visszaállítására való kötelezésről.”) *Kéri* szerint meg kell az ellenfelet hallgatni az életközösség visszaállítására kötelező határozat hozatala előtt, mert már ekkor meg kell állapítani, hogy az elhagyás szándékosan és jogos ok nélkül történt-e? Ezzel szemben *Tóth* Gáspár részletesen indokolta, hogy a felek meghallgatása fölösleges, azt a törvény sem rendeli. A gyakorlat *Tóth* nézetével egyezik, ami helyes is, mert az a kérdés, hogy az elhagyás jogos okból történt-e vagy nem? és hogy ennél fogva a H. T. 77. §-a alá eső bontó ok fennforog-e vagy sem, peren kívül úgy sem volna eldönthető s a vétkesség kérdésének megállapítása csak a bontó per keretében foghat helyet.

E tekintetben a bírói gyakorlat már megállapodott. *Haller* Gábor azon nézete (J. K. 1898. 16.) tehát téves, mintha az életközösség visszaállítására vonatkozó bírói határozat kibocsátásának kérelmezését és magának a bírói határozatnak kibocsátását illetőleg, három, részben különböző, bírói gyakorlat volna és meghaladott az a felfogás, mintha magában a bontás iránt beadott keresetben is lehetne kérni a felhívás kibocsátását vagy hogy a kérvény felett tárgyalást kellene tartani.

II. Ha a törvényszék a kérvényt el nem utasítja, a 77. §. a) pontja esetén végzést bocsát ki, amelyben rövid, pl. 30 napi határidőt tűz ki arra nézve, hogy a felhívott fél állítsa helyre a kérvényezővel az életközösségét. A ministeri javaslatban egy évi határidő volt kitűzve. Az igazságügyi bizottság a határidő kitűzését a következő indoklással mellőzte: „Nem volna helyes, hogy a bírói határozat kieszközlése után a házastárs egy esztendőn át várni legyen kénytelen, ha valjon eltávozott házastársa helyre fogja-e az életközösséget állítani avagy pedig nem. E részben teljesen elegendő, ha az életközösség visszaállítására a bíró által az eljárási szabályok értelmében kitűzendő (pl. 15—30 napi) határidő engedtetik.” (Igazságügyi bizottság jelentése 20. l.)

Dr. *Vladár* Vilmos a Jogtudományi Közlöny 1897. évi 13—15. számaiban közölt „A quasi desertio” cz. cikksorozatban azt ajánlja ennek daczára, hogy „a Curia döntvénnyel állapítsa meg, hogy a

77. §. a) pontja esetén a házas életközösség visszaállítására alperes ellen kiszabandó határidő egy évnél rövidebb nem lehet.“ *Tóth Gáspár* a J. K. 1897. évi 23. számában, „Az elhagyás a magyar házassági törvényben“ czim alatt kimutatta, hogy ez helytelen lenne. Mert ugymond: „Ha már a törvény megengedi a bontást, nem lehet állami érdek a bontó pereknek örök időkre való elhúzása; mert a kérdés csak az, van-e bontó ok? Igen vagy nem! Ha van, akkor úgy az érdekelt félnek, mint pedig az államnak érdeke az, hogy a pernek mielőbb vége legyen. A félnek azért, hogy szerencsétlen házasságától szabaduljon; az államnak azért, hogy a felszabadult házaspár esetleg új házasságot kössön vagy legalább megelégedett legyen.“

III. A Curia 4918/896. sz. ítéletével kimondotta, hogy a bírói felhívást a békéltetés nem pótolja s ily felhívás hiányában hűtlen elhagyásról nem lehet szó. (J. 1896. 51. sz.), továbbá a Curianak 4123/896. számú ítélete szerint (J. 1896. 49.) az ideiglenes elválasztást kimondó ítélet sem pótolja ezt a felhívást.

IV. Több törvényszék a H. T. 77. §-ában előforduló „határozat“ kifejezés nyomán az életközösség visszaállítását nem végzéssel, hanem határozattal szokta elrendelni és ezt a felső bíróságok eddig még nem kifogásolták. De mégis jobb a precíz végzés kifejezést használni.

21. §.

Ha az egyik házaspár legalább egy éve ismeretlen helyen tartózkodik, az elhagyott fél kérvényt adhat be a kir. törvényszékhez, a melyben a távollevő felet, a H. T. 77. §. b) pontja alapján, bírói hirdetmény által az életközösség visszaállítására kéri felhivatni.

A kérvényhez csatolni kell:

1. a házassági anyakönyvi kivonatot és
2. községhatósági bizonyítványt arról, hogy a felhívandó fél legalább egy éve ismeretlen helyen tartózkodik és hogy a felek állandóan és utoljára hol laktak együtt.

I. Az egy év letelte előtt nem illeti meg a felet a kérvényezési jogosultság. (Kolozsvári tábla 1896|897. J. 1897. 42.)

II. Egyebekben utalok a 20. §-nál elmondottakra.

22. §.

A 21. §-ban említett kérvény folytán a törvényszék a távollevő fél részére ügygondnokot rendel s hirdetményt bocsájt ki, amelyben felhívja a távollevőt, hogy egy év alatt állítsa helyre házastársával az életközösséget, mert ellenkező esetben házasságát a folyamodó keresete következtében fel fogja bontani, továbbá felhívja, hogy tartózkodási helyéről a bíróságot annyival inkább értesitse, mert ellenkező esetben a megindítandó bontó perben újabb hirdetményi idézés mellőzésével a kinevezett ügygondnok képviseli.

A hirdetmény a törvényszéknél kifüggesztendő s a hivatalos lapban háromszor közzéteendő. Az egy évi határidő a hirdetménynek a hivatalos lapban történt harmadszori beiktatását követő naptól számítandó.

A hirdetményt a hivatalos lapban a folyamodó köteles háromszor közzétenni.

I. A Curia 1898. április 5-én, 130/898. szám alatt kimondotta (J. 1898. 20. sz.), hogy „a H. T. 77. §. b) pontja értelmében kibocsájtandó felhívás, az 1786. évi márczius 6-án kelt legfelsőbb nyílt parancscsal kiadott szabályzat 56. §-a hasonlatos rendelkezése értelmében, de a fennálló bírói gyakorlat szerint is, a hivatalos lapban háromszor teendő közzé. Midőn tehát ez a felhívás kibocsájtott ugyan, de a hivatalos lapban csak kétszer tétetett közzé, ezzel, valamint azzal is, hogy az ügy ama hiány mellett is érdemi tárgyalás alá vétetett és úgy az első, mint a másodbíróság érdemileg határozott, egy lényeges eljárási szabály lett megsértve.” Ennélfogva a Curia mindkét alsóbíróság ítéletét a megelőző eljárással

együtt megsemmisítette s az eljáró első bíróságot szabályszerű eljárásra és határozat hozatalára utasította.

Házassági iróink e tekintetben eddig az 1868: LIV. t.-cz. 269. §-át vették irányadónak s ezen az alapon állapították meg, hogy a hirdetmény csak egyszer teendő közzé. A házassági eljárásról szóló javaslat 14. §-a pedig azt contemplálja, hogy a hirdetmény kétszer teendő közzé a hivatalos lapban.

II. *Szleho* Kornél szerint (id. mű 28. l.) „a hirdetményben ügygondnokot rendelni nem kell, mert ennek célja csak a visszatérésre való felhívás. Ügygondnok csak abban az idézésben lesz rendelve, melyet a törvényszék a hirdetményi határidő letelte után beadandó kereset folytán kibocsát.” Ez a nézet azonban nem fogadható el, mert az ügygondnoknak épen a kitűzött hirdetményi határidő alatt lesz feladata esetleg kikutatni a távollevő felet és értesíteni a törvényszék felhívó hirdetményéről. *Tóth* Gáspár (id. mű 167. l.) és dr. *Márkus* Dezső szerint (id. mű 15. pont) a hirdetményben kell ügygondnokot rendelni. Ugyanezt írja elő a táblai szabályzat 14. §-a is.

III. A házassági eljárásról szóló javaslat 14. §-a azt is tartalmazza, hogy: „a bíróság a körülményekhez képest elrendelheti, hogy a hirdetmény kivonatban más, esetleg külföldi hírlapokban és a hirdetményi határidő alatt ismételve is közzététessék.” Ezt azonban ma még nem ismeri a birói gyakorlat.

IV. A hirdetménynek a bíróságnál való kifüggesztése az 1868: LIV. t.-cz. 269. §-án alapszik.

V. A házassági perben szegényjogon bélyegelőjegyzést nyert fél részére a H. T. 77. §. b) pontja alapján szükséges hirdetési díjakat is a birói ügyv. szab. 261. §-a értelmében a bíróság előlegezi, mert ezen előzetes eljárás a házassági pernek részül tekintendő. (Kolozsvári tábla 2894/896. J. 1897. 42.)

23. §.

Az életközösség helyreállítására való felhívást vagy hirdetést kibocsájtó vagy megtagadó végzés ellen felfolyamodásnak van helye.

I. Ma már nem vitás, hogy a perenkivüli eljárás keretén belül is van helye jogorvoslatnak. Mutatja ezt a győri kir. ítélőtáblának fentebb (6. §.) idézett 516/897., s a budapesti kir. ítélőtáblának 1389/p. 898. sz. végzése (l. a 19. §-nál), melyek olyképp hozattak, hogy a kérvényezők a győri, illetve a pestvidéki kir. törvényszék elutasító végzése ellen felfolyamodással éltek s mindkét kir. ítélőtábla elfogadta a felfolyamodást, megváltoztatta a nehezelt végzést s az elsőbírásgot a felhívás kibocsájtására utasította.

Tóth Gáspár is azt vallja (id. mű 182. l.), hogy a jogorvoslat meg van engedve. *Haller* Gábor ellenkező nézetének (J. K. 1898. 21.) támpontja nincs.

II. Ha a távollevő fél az életközösség helyreállításáról szóló végzést megkapja vagy a 77. §. b) pontja esetében a hirdetmény közzétételét és a távollevő fél a felhívásnak eleget tesz: házastársa köteles őt visszafogadni s ezzel az eljárás véget ér. De legtöbbször eltelik a kitűzött záros határidő a nélkül, hogy a felhívásnak sikere lenne s a távollevő fél rendesen nem is szokott a törvényszéknél a felhívásra nyilatkozni. Ez azonban nem fosztja meg alperest attól a jogtól, hogy a perben előterjeszthesse a kereseti kérelem elleni kifogásait s igazolhassa, miért nem tett eleget a bírói meghagyásnak. (C. 5658/897. J. K. 1898. 2.)

Arra az esetre, ha a felhívott fél nyilatkozni akar, a Curia 786/1897. sz. végzésével kimondotta, hogy a bírói felhívásra azonnal intézhet beadványt a törvényszékhez, hogy igazolja azt az okot, amely őt a kérvényezőhöz való visszatérésben gátolja. Ez a beadvány sem mint időelőtti nem utasítható vissza, sem az eljárásban semmiséget nem von maga után; ugyanezért a bontó kereset alapján kitűzendő tárgyalásra fentartandó. És ha felperes tényleg beadja a keresetet, úgy az igazolási kérvény, mint a kereset együtt tárgyalandó. (J. 1897. 47. sz.)

Ha azonban a távollevő fél a felhívás folytán nyilatkozatot, igazolást ad be a törvényszékhez, kívánatos lenne, hogy azt hivatalból közölje a bíróság a kérvényezővel, hadd tudja magát a továbbiakra, nevezetesen a bontó per megindítására nézve, távollevő házastársa nyilatkozatából is tájékozni.

IV. FEJEZET.

Kereset. Viszonkereset. Bejelentés. Kérelem.

A) Kereset.

24. §.

Házassági perekben a keresetet ügyvédi ellenjegyzéssel ellátva rendszerint három példányban és egy felzettel kell beadni. Az első példány az eredeti mellékletekkel a bíróságnál marad, a másodpéldányt az alperesnek, a harmadpéldányt pedig a házasságvédőnek kell kézbesíttetni; felperest a felzeten értesítik.

Az 1881: LIX. t.-cz. 12. §-ának 2. bekezdése a házassági ügyekre is alkalmazandó.

I. Azokban a perekben, a melyekben házasságvédőt nem kell kirendelni (I. a 16. §-t), III. példányt csatolni fölösleges.

II. 1881: LIX. t.-cz. 12. §. 2. bek.: „Azok, a kik ügyvédi oklevéllel birnak, továbbá birói és királyi ügyészi minőségben alkalmazott államhivatalnokok, a kir. közjegyzők, a nyilvános jogtanárok és jogtudorok saját vagy atyai hatalom alatt álló kiskoru gyermekeik ügyeiben magukat ügyvéd által rendes perekben sem kötelesek képviseltetni, nejeiket pedig, mint megbizottak, a rendes eljárásban is képviselhetik.“

25. §.

A keresetben pontosan kiteendők: a felek családi és utóneve, polgári állása és lakása, valamint az a hely is, a hol a házasság felek utoljára állandóan együtt laktak.

A keresetben hiven előadandók azok a tények, a melyekre felperes kereseti kérelmét alapítja és pontosan megjelölendő a H. T.-nek az a szakasza is, a melynek alapján a házasság megsemmisítését, érvénytelenítését, felbontását vagy az ágytól és asztaltól való elválást kéri. Megjelölendő a házasságból származó gyermekek neve, életkora, polgári állása; a mennyiben pedig a házasfelek a kiskoru gyermekek tartása, elhelyezése iránt peren kívül megegyeztek, előadandók e megegyezés feltételei, ily megállapodás hiányában pedig előterjesztendő a felperesnek e tekintetben való igényei. Végre a keresetben előadhatók az esetleges nőtartási és egyéb vagyoni igények is.

I. L. *Márkus*: id. mű 8. p. Táblai szab. 4. §. H. T. 89., 90., 95., 96. és 102. §§.

II. A nőtartási és egyéb vagyoni igények a per folyama alatt is bármikor előterjeszthetők.

III. A H. T. 107. §-ára alapított bontó keresetben hivatkozni kell a válóperben kelt ítéletre és arra, hogy a törvényben előirt két év letelt ezen ítélet jogerőre emelkedése óta s hogy a házasfelek az életközösséget nem állították helyre; a H. T. 141. §-a esetén pedig ezen kívül ki kell mutatni, hogy az elválasztás oly tény alapján történt, mely a H. T. szerint bontó okul szolgál; a H. T. 142. §-ára alapított bontó keresethez csatolni kell a bontó ítéletet s igazolandó, hogy az jogerőre emelkedett.

26. §.

A keresethez az általános perrendtartásban előirt kellékeken és a kereset tárgyára vonatkozó adatokat igazoló okiratokon kívül csatolandók:

a) a házasság megkötését bizonyító anyakönyvi kivonat, (a H. T. 77. §. alapján indított bontó- vagy váló-

perben ez nem szükséges, mivel az anyakönyvi kivonatot a folyamodó a perenkivüli eljárás megindítása iránt beadott kérvényhez becsatolta);

b) a felek állandó és utolsó együttlakását igazoló községhatósági bizonyítvány (az előbbi pontban jelzett pereknél ugyanazon oknál fogva ez a bizonyítvány szintén fölösleges) vagy ha a felek Magyarországon együtt nem laktak, a honosságot igazoló okirat;

c) a gyermekek születését és esetleges elhalálozását igazoló anyakönyvi kivonatokat; gyermektelenség esetében bizonyítvány arról, hogy gyermek a házasságból nem született;

d) a H. T. 77. §-a alapján indított bontó- vagy válóperekben községi bizonyítvány arról, hogy a felhívott fél a házasság életközösséget a kitűzött határidő alatt nem állította helyre; a 77. §. b) pontja esetén igazolandó továbbá, hogy a hirdetmény a hivatalos lapban háromszor közzététetett.

I. *Sztehlo* Kornél helyesen állapította meg (id. mű 29. l.), hogy ha a házassági anyakönyvi kivonat azért nem csatolható, mert a házasság az anyakönyvbe bevezetve nem lett, a házasság megkötése alkalmas módon bizonyítandó vagy legalább valószínűsítendő.

II. A H. T. 77. §-a alapján indított bontó- vagy válóperben az életközösség visszaállítására kötelező határozatot fölösleges csatolni, mert a perenkivüli eljárás iratai a bíróságnál ugyis megvannak s azok a perhez csatoltatnak. (L. *Tóth* Gáspár cikkét Ü. L. 1898. 24.)

III. A táblai szabályzat megkövetelte, hogy a keresethez a lelkési békéltetést és a felek vallását igazoló bizonyítványok becsatoltassanak. A házasság ma már tisztán állami intézmény lévén, a házassági perek is függetlenek minden felekezeti befolyástól s így a most jelzett két bizonyítványt nem kell csatolni.

IV. Szó volt a szaksajtóban arról is (l. *Tóth* Gáspár és y.

czikkét, J. K. 1895. 37. és 41.), hogy a bíróságok, hivatkozva az eddigi gyakorlatra, mely az előzetes békéltetést a perindítás előtt megkövetelte, nem fogják-e megkövetelni, hogy a békéltetés a perindítás előtt polgári hatóság előtt eszközöltessék s hogy ennek megtörténte a kereset mellett bizonyíttassék?

Minthogy ily functióval közigazgatási törvényeink a hatóságok egyikét sem bizzák meg s nevezetesen, mert az anyakönyvvezetők teendői közé nincs a válni akaró felek békéltetése sorolva: az előzetes békéltetést nem is kívánja a birói gyakorlat, ami annál helyesebb, mert a bíróságon kívüli békéltetésnek sem perjogi, sem gyakorlati szempontból, ezelőtt sem volt absolute semmi értelme.

V. A H. T. 107., 141. és 142. §-aira alapított bontó kereseteknek felszerelésére nézve l. még az előbbi §. utolsó jegyzetét.

27. §.

A kereseti kérelem több bontóokra is alapítható. A házasság érvénytelenítése, vagy felbontása, illetve az ágytól és asztaltól való elválasztás egy keresetben is kérhető.

I. Ez a szabály az eddigi gyakorlaton alapszik. A házasságot több bontóok alapján is fel lehet bontani; de az érvénytelenítés és felbontás (illetve elválasztás) csak vagylagosan kérhető s a bíróság természetesen csak az egyik kérelemnek adhat helyet.

II. Vitás kérdés, hogy ha a kereset a H. T. 76., 78., 79. vagy 80. §-a alapján tétetett folyamatba, át lehet-e ugyanazon perben a H. T. 77. §-ára vagyis a hűtlen elhagyásra, térni? A Curia azon a helyes állásponton van, hogy a bontási §-ok mindegyike ellentétes a 77. §-al, ha tehát felperes keresetében vagy alperes viszonykeresetében bontást kért, ugyanabban a perben nem kérheti többé az életközösség visszaállítását, sem ennek esetleges következményeként a bontást. *Tóth* Gáspár szerint (Ü. L. 1898. 24.), ha a fél a bontási kérelem után nyíltan megbocsát vagyis ez által a bontás iránt támasztott keresetet leteszi: nem gátolható abban, hogy az életközösség visszaállítására való kötelezés iránti kérelmet

a kereset letételével együtt terjessze elő. Mert — ugymond — gyakorlati szempontból tekintve a dolgot, mit nyer akár a fél, akár a bíróság, ha e kérelem előterjesztését meg nem engedi, illetőleg ily kérelemre a 77. §-ban megjelölt határozatot meg nem hozza? csupán csak azt, hogy nyomban új per keletkezik, melyben aztán a bontási kérelem egyelőre elő nem fordul. Szóval az eredmény ugyanaz és csupán az az alaki különbség forog fenn, hogy nem a per során, hanem külön előterjesztett kérelemmel tétetett az eljárás folyamatba. Kivánatosnak tartja ennél fogva a gyakorlatnak ily irányban való kifejlődését annál is inkább, mert azt így a H. T. rendelkezéseivel teljesen összhangzatban állónak véli.

Ilyen kérdés, tudtommal legalább, a gyakorlatban még elő nem fordult. Minthogy azonban alapelv az, hogy ha a házasság megbocsátja az összes vétségeket (akár a kereset beadása előtt, akár a per folyama alatt), kétségtelenül joga van a 77. §. alapján az életközösség helyreállítását kérni: *Tóth* Gáspár véleménye elfogadható, bár tagadhatatlanul egyszerűbb külön kérvénnyel, a már folyamatban volt, de letett bontóperre való hivatkozás nélkül, kérni ugyanezt.

III. A szaklapok hasábjain élénk megbeszélés tárgyát képezte az a kérdés, vajjon a 80. §. a) pontja alapján felbontható-e a házasság, ha a házastársi kötelességeket a távollevő fél egyedül a hűtlen elhagyással szegte meg?

Sztehlo Kornél szerint „az elhagyásra csak a 77. §. a) pontjában körülírt módon és ennek feltételei mellett alapítható a bontási kereset és a 80. §. a) pontja keretén belül az egyszerű elhagyásra, mint házassági kötelességszegésre, a kereset nem alapítható.“ (Ü. L. 1896. 54.) Ehhez a nézethez csatlakozik *Ligetközi* Iván is. (Ü. L. 1897. 4.)

Goczigh József szerint ha csak az elhagyás esete forog fenn, a 80. §. alapján bontást kérni nem lehet, de ha a hűtlen elhagyással kapcsolatban más házastársi kötelességsértés is fenforog: akkor igen. (Ü. L. 1897. 9.)

Tóth Gáspár határozottan azt vallja, hogy hűtlen elhagyás és egyéb kötelességszegés esetén a 77. §. és a 80. §. a) pontja közül az elhagyott fél szabadon választhat. Még pedig a 77. §. alkalmazását kérheti akkor, ha házastársa kötelességszegéseit megbocsátani hajlandó; a 80. §. alkalmazását pedig kéri akkor, ha a maga részéről megbocsátani nem hajlandó s ez esetben nemcsak az

elhagyásra, hanem a többi kötelességszegésekre is fogja alapítani keresetét. És mivel a Curia több évi távollét esetén a házasságot következetesen a 80. §. a) pontja alapján bontja fel, (pl. 8630|895. és 8178|895. sz. ítéleteiben, a melyek 1895. november 6-án, illetve 8-án, tehát közvetlenül a házassági törvény életbeléptetése után, keltek. J. K. 1896. 1. sz.), akár néhány napi távollét után is lehet ezt a szakaszt alkalmazni s alkalmazható a hat hónál tovább tartó elhagyás esetén is, de nem az elhagyás jogczimén és csak akkor, ha egyéb kötelességsértés is fordult elő.

Egyedül áll *Uzonyi* Géza azzal a felfogásával, (J. K. 1898. 19.) hogy úgy a 77. §., mint a 80. §) a) pontja alapján fel lehet bontani a házasságot, ha csupán hűtlen elhagyás forog is fenn s ha más kötelességszegés nem történt is és szerinte felperes a két §. közül szabadon választhat. Ez a nézet azonban nem fogadható el s azt hiszem, *Tóth* Gáspár felfogása a leghelyesebb.

Részben az ő álláspontjára helyezkedett 1897. évi 553. sz. ítéletével a Curia is, mikor a hűtlen elhagyáson kívül a távollévő fél goromba és engedetlen magaviselete is igazoltatván, a házasságot felbontotta és kijelentette, hogy: „a 80. §. a) pontjának alkalmazását a 77. §. a) pontjának rendelkezése nem gátolja azért, mert a 77. §. egészen önálló rendelkezést tartalmaz arra az esetre, ha az abban foglalt feltételek megvannak és mert csak feljogosítja azt a házasfelet, kit házastársa szándékosan és jogos ok nélkül elhagyott, hogy házasfelét az életközösség visszaállítására bírőilag köteleztesse, azt azonban nem rendeli, hogy vétkes elhagyás esetén köteles legyen az elhagyott házasfél előzetesen a másik házasfelet az életközösség visszaállítására köteleztetni akkor is, ha a maga részéről az életközösséget visszaállítani nem hajlandó. (J. K. 1897. 15. sz.)

Ezt annál inkább elfogadhatjuk, mert hogy az ilyen gyakorlat káros nem lehet, garancia rá a 80. §. utolsó bekezdése, mely szerint a házasság csak akkor bontható fel e §-ban felsorolt okok alapján, ha a bíróság a házasfelek egyéniségének és életviszonyainak gondos figyelembevételével meggyőződött arról, hogy a házassági viszony annyira fel van dülva, hogy a felbontást kérőre nézve a további életközösség elviselhetetlenné vált. Hogy pedig a házassági viszony feldultnak lehessen tekinthető, ehhez a Curia felfogása szerint „az egyszerű elhagyás nem elég s az egyedül panaszlott elhagyás alapján a házasság a 80. §. a) pontja alapján fel nem

bontható, hanem csak akkor, ha az elhagyás a házastársi egyéb kötelességek megsértését is magában foglaló körülmények közt történt.“ (4750/897. Ü. L. 1898. 3.)

Az itt elfoglalt álláspontot fényesen igazolja a Curiának 1898. június 15-én kelt 2587/898. sz. elvi kijelentése, a mely szerint: „a szándékos és jogos ok nélkül való elhagyás egyes esetekben a házastársi kötelességeknek oly súlyos megsértését is magában foglalhatja, mely miatt a házasság felbontása a H. T. 80. §. a) pontja alapján szorgalmazható. (Ü. L. 1898. 29.) Továbbá a Curiának 2734/898. sz. ítélete, mely szerint: „az elhagyott, ki az életközösség szándékos és jogtalan megszakítását megbocsátani s az elhagyóval az életközösséget folytatni nem hajlandó, nincs elzárva attól, hogy ez esetben a házastársi kötelességnek a jogtalan elhagyásban s a jogtalan és tartós különélésben rejlő súlyos megsértését, mint bontó okot, a 80. §. a) pontja alapján ne érvényesítse, amennyiben a 80. §. utolsó bekezdésének esete fenforog. (J.K. 1898. 30.)

IV. Ez a §. a H. T. 107., 141. és 142. §-ai alapján indított bontó perekre ki nem terjed.

B) Viszonkereset.

. 28. §.

Alperes az ellene folyamatba tett házassági perben visznonkeresettel élhet. A visznonkereset a házasság megsemmisítésére, megtámadására, felbontására vagy az ágytól és asztaltól való elválasztásra, továbbá az ily perekkel összeköthető vagyoni jogi igények érvényesítésére irányulhat. A visznonkereset az elsőbírósági ítéletig előterjeszthető s a kereseti kérelemmel egy ítéletben döntendő el.

I. A visznonkeresetre nézve l. a H. T. 84., 85., 100. és 104. §-ait és tábl. szab. 16. §-át.

II. *Szlehló* szerint (id. mű 34. l.) a tárgyalás kezdete után előterjesztett visznonkereseti igények csak akkor vétetnek figyelembe, ha azok a tárgyalás folyama alatt felmerült tényeken alapulnak.

Ezzel szemben utalok a H. T. 104. §-ára, mely szerint a keresetet vagy viszongkeresetet az elsőbíróági ítélet meghozataláig meg lehet változtatni: a törvény eme kiterjesztő rendelkezése alapján a viszongkereset beadásának határidejét az elsőbíróági ítéletig kiterjeszthetjük és szabályként felállíthatjuk, hogy a viszongkereset felől is okvetlenül kell a bíróságnak határozni. Az én álláspontomon van *Tóth* Gáspár is (id. mű 160. l.).

III. A H. T. 107., 141. és 142. §-ai alapján indított bontóperekben viszongkeresetet csak a gyermekelhelyezési és tartási igények és a vagyoni követelések iránt lehet támasztani. Ez a szabály ezeknek a pereknek különös természetéből önként folyik.

29. §.

Felperes keresetét, alperes pedig viszongkeresetét bármikor visszavonhatja; ekkor, amennyiben már alsóbb bíróági ítéletek keletkeztek volna, azok feloldandók és az első bíróság határoz a permegszüntető kérelem felett.

A táblai szabályzat 18. §-a és a Curia gyakorlata alapján állapítható meg ez a szabály.

30. §.

Ha alperes a viszongkeresetet a házasság megsemmisítésére, megtámadására, felbontására vagy ágytól és asztaltól való elválasztásra irányozta, akkor a per letételének csak az alperes beleegyezésével van helye. Ellenben ha alperes a viszongkeresetet csupán gyermektartási vagy egyéb vagyoni követelésekre támasztotta, akkor keresetét a felperes az alperes hozzájárulása nélkül is bármikor leteheti s ez esetben a viszongkereseti igények elbírálása mellőzendő. (Tábl. szab. 17. §.)

31. §.

Akinek a házasság érvényességétől vagy érvénytelenségétől valamely jogi érdeke függ, a folyamatban levő semmiségi perbe, akár felperes, akár alperes győzelmének elősegítése végett beavatkozhatik. (Eljárásról szóló javaslat 17. §.).

C) *Bejelentés.*

32. §.

A H. T. 68. §-án alapuló bejelentést kérvényben kell megtenni, a mely mellett igazolni kell, hogy a házasság fennállott és hogy az a megtámadásra nem jogosult házastárs halálával szűnt meg; továbbá a kérvény tartalmazza a folyamodónak azt a kijelentését, hogy a házasságot érvénytelennek tartja és megtámadja.

I. Ez a bejelentés teljesen új intézmény hazai perjogunkban s a megtétele körül követendő eljárás egyáltalán nincs szabályozva. A szakirodalomban is alig tárgyalták, a gyakorlat pedig nem állapította meg, vajjon kérvénynyel vagy keresettel kell-e eszközölni a bejelentést és mit kell annak tartalmaznia? *Tóth* Gáspár azt írta róla, hogy keresetnek tekintendő és tárgyalás után ítélettel döntendő el. (Ü. L. 1895. 36. és J. K. 1895. 37.) Id. művében azonban (161. l.) a fentebb jelzett álláspontra helyezkedik. *Márkus* (id. mű 7. pont) szintén a keresettel tekintette azonosnak és azt tanítja, hogy három példányban és egy felzettel kell benyújtani; tárgyalására, illetve elintézésére nézve azonban nem nyilatkozik. *Sztehlo* id. művében a bejelentésnek erről a neméről meg sem emlékezik.

Azonban keresetnek tekinteni ezt a bejelentést nem lehet, mert a másik házaspár ellen, a ki egyedül lehetne alperes, nem intézhető, mivel ez már meghalt. A H. T. különben is határozottan kimondja, hogy pert a házasság megtámadása iránt csak addig lehet indítani, amíg ez meg nem szűnt.

II. A bejelentés hatálya ugyanaz, mint az érvénytelenséget kimondó ítéleté. Vagyis ha a megtámadott házasság a megtámadási perben ítéletileg érvénytelennek nyilvánított, illetve ha az a megtámadás megtörténte után, bár ítélet nélkül is, megszűnt vagy ha a megtámadás a házasság megszűnése után bejelentéssel megtörtént: akkor az a házasság azonnal érvénytelennek tekintendő s az érvénytelenségre bárki és bárhol hivatkozhatik.

Természetes, hogy a bejelentést is a törvényben előírt egy év alatt kell megtenni s később a házasság megtámadhatatlan.

III. A bejelentés tulajdonképen annak a ténynek a constata-lására szolgál, hogy a bejelentő a házasságot érvénytelennek tartja és megtámadja. A bejelentés jogfentartás, jogbiztosítás, hogy úgy mondjam: óvás. Annak a jognak a fentartása, biztosítása, illetve megóvása a bejelentő számára, hogy a már megszűnt házasság érvénytelenségére alapított igényeit (gyermekes törvényessége, vagyoni jogi, örökjogi igények) külön perrel érvényesíthesse. A bejelentés perjogi lehetőséget teremt, keresetösségi jogot ad arra nézve, hogy a bejelentő keresete folytán az érvénytelen házasság jogi következményeinek bírói elismerése, bírói megállapítása megtörténhessék. A megindítandó per keretén belül kell aztán vizsgálni és kell bizonyítani, hogy az a házasság, a melyre a bejelentés vonatkozott, csakugyan érvénytelen volt-e.

Mindebből pedig az következik, hogy a bíróság a bejelentés folytán nem tűz tárgyalást, hanem ha a bejelentést indokoltnak tartja, azt egyszerűen tudomásul veszi.

33. §.

Az ágytól és asztaltól elválasztott házaspárok a házassági életközösség visszaállítását közös kérvényben kötelesek bejelenteni a perben eljáró bíróságnak.

Ez a bejelentés a H. T. 106. §-án alapszik.

A bíróság a kérvény fölött nem tűz tárgyalást, hanem a felek meghallgatása nélkül végzést hoz.

D) Kérelem.

34. §.

A házasulók a kihirdetést vagy a házasságkötésnél való közreműködést megtagadó határozat ellen kérvénynyel kereshetnek jogorvoslatot a kir. törvényszéknél (1894: XXXIII. t.-cz. 60. §.)

1894: XXXIII. t.-cz. 60. §-a: „Ha az anyakönyvvezető a kihirdetést, vagy a polgári tisztviselő a házasságkötésnél való közreműködést megtagadja, határozatát köteles a felek kérelmére indokaival együtt írásba foglalni és nekik kiadni.

A házassági jogról szóló törvény 29. §. *a) c) és d)* pontjaiban említett polgári tisztviselő (anyakönyvvezető, főszolgabíró, rend. tan. város polgármestere) megtagadó határozata ellen a törvényhatóság első tisztviselőjéhez folyamodásnak van helye.

A házasulók a közigazgatási hatóság, valamint a házassági jogról szóló törvény 29. §. *b) és c)* pontjaiban említett polgári tisztviselőnek (a törvényhatóság első tisztviselője és az osztrák-magyar diplomáciai képviselője, consula és ezek helyettese) határozata ellen a kir. törvényszékhez fordulhatnak.“

35. §.

Ha a női- vagy gyermek-tartásdíj biztosítását (H. T. 90. és 95. §§.) nem a házassági per során kérik, ez iránt a kir. törvényszékhez intézett kérvényben kell folyamodni.

Veszély esetén hivatalból is elrendelheti a bíróság a gyermekek számára megszabott tartás biztosítását.

36. §.

Magyarországon tartózkodó külföldi házasságok bármelyike kérheti, (H. T. 118. §.) hogy a tartózkodási hely

szerint illetékes kir. törvényszék rendelje el az ágytól és asztaltól való különélést (H. T. 98. §.); ideiglenesen intézkedjék egyuttal a közös kiskoru gyermekeknek elhelyezése és ezeknek, valamint a nőnek tartása és a szükséges tárgyaknak ez utóbbi részére leendő kiadása iránt. (H. T. 102. §.)

V. FEJEZET.

A kereset, bejelentés és kérelem első elintézése.

37. §.

A bíróság köteles az illetőségéhez nem tartozó keresetet vagy másnemű beadványt hivatalból visszautasítani.

A bíróság a beadványt illetéktelensége esetén kívül akkor is visszautasítja, ha a fél annak előterjesztésére nyilvánvalóan nincs jogosítva.

Az első pontban foglalt szabály az 1868: LIV. t.-cz. 51. §-án alapszik; a másodikat pedig a keresetre nézve *Sztehlo* állapította meg (id. mű 37. l.), a következő indokolással: „A házasságjogi törvény tüzetesen meghatározván a házassági perekben a felpereségi jogosultságot, a bírónak meg kell adni a jogot, hogy abban az esetben, ha olyan személy lép fel felperesként, a kit a törvény erre fel nem jogosít, azt már a kereset első elintézésekor elutasíthassa.” Ez a szabály kiterjesztendő minden beadványra.

38. §.

Ha a kereset hiányosan van felszerelve, nevezetesen a felek vagy az ügy hiányos megjelölése, az aláírás vagy a képviselő igazolásának hiánya miatt az idézés kibocsátására nem alkalmas, a bíróság a keresetet rövid záros határidő kitűzése mellett kijavítás végett visszaadja. A

határidőn belül kijavítva beadott kereset úgy tekintetik, mintha eredetileg helyesen lett volna beadva (1893: XVIII. t.-cz. 17. §. 2. bek. és 215. §.)

Hiánypótlás végett visszaadandó a kereset akkor is, ha külföldi külföldi ellen indítván Magyarországon házassági pert, a keresetnél nem igazolja, hogy a magyar bíróság ítélete hatályos abban az államban, amelynek a házasságok polgárai (H. T. 116. §.); valamint akkor is, ha a nő a H. T. 117. §-a alapján érvénytelenségi vagy bontó pert indít külföldi férje ellen és a keresetnél nem igazolja, hogy férjét a házasságkötés után külföldre nem követte.

39. §.

Ha a bíróság azon okból, mert az ügyre nem illetékes, a keresetet hivatalból visszautasította vagy az eljárást a per folyamán megszüntette, a perindítás magánjogi határai fenmaradnak, ha felperes keresetét a visszautasító vagy megszüntető határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt az illetékes bíróságnál megindítja (1893: XVIII. t.-cz. 28. §. 3-ik bek. és 215. §.).

40. §.

A H. T. 59. §-a alapján beadott megtámadási keresetre a bírói eljárás mindaddig meg nem indulhat, míg a keresetnek egy példányával értesített illetékes gyámhatóság három hónapon belül ki nem jelenti, hogy a keresetet magáévá teszi.

E kijelentés elmaradása esetében a keresetet a felperesnek vissza kell adni.

41. §.

Ha az alperes ismeretlen helyen tartózkodik, a törvényszék részére a helybeli ügyvédek közül ügygondnokot rendel, a kereset másodpéldányát ennek kézbesíteti és alperest hirdetménynyel idézi meg. Ezt a hirdetményt a törvényszék hirdető tábláján ki kell függeszteni és azonfelül — felperes költségén — a hivatalos lapban háromszor közzé kell tenni.

Az 1894: XXXI. t.-cz. 77. §. b) pontja alapján indított bontó, illetve válóperben csak a perenkivüli eljárás során kinevezett ügygondnok idézendő meg a tárgyalásra.

Az első pontban foglalt szabály az 1868: LIV. t.-cz. 268. és köv. §-ain s a táblai szab. 14. §-án alapszik.

A második kijelentés pedig abban leli magyarázatát, hogy a házasság életközösség visszaállítására kibocsájtott hirdetményben a távollevő fél azzal a sanctióval hivatott fel, hogy ha a birói meghagyásnak egy év alatt eleget nem tesz, a megindítandó bontó perben újabb hirdetményi idézés mellőzésével a kinevezett ügygondnok képviseli; a tárgyalásra idéző végzést tehát fölösleges újból hirdetni.

42. §.

Az atyai hatalom, illetve gyámság vagy gondnokság alatt álló személyek házassági pereinek folyamatba tételéről a bíróság az illetékes árvaszéket azonnal értesíteni köteles. (1887. jan. 7-én kelt 40662/1886. és 1891. ápr. 21-én kelt 12430. sz. I. M. R.)

43. §.

Ha a kir. törvényszék a keresetből arról győződik meg, hogy annak elbírálására illetékes és hogy az helye-

sen fel van szerelve: azokban a megtámadási perekben, a melyeket a házastárs indít és a bontó-, illetve válóperben, a bíróság előtti békéltetésre és amennyiben ez nem sikerülne, lehetőleg ugyanarra a napra a per tárgyalása végett határnapot tűz s a feleket azzal a meghagyással idézi meg, hogy a békéltetésen személyesen, a tárgyaláson pedig bizonyítékaikkal akár személyesen, akár meghatalmazott ügyvédek által jelenjenek meg, mert különben, ha alperes a békéltetésen meg nem jelenik, úgy fog tekintetni, hogy kibékülni nem akar; a feleknek a tárgyaláson való meg nem jelenése pedig a törvényes következményeket vonja maga után.

Az idéző végzésben egyuttal, a 16. §-ban jelzett perek kivételével, házasságvédőt kell rendelni.

I. A házassági perekben a mai birói gyakorlat csak a kereset beadására nézve ismeri az ügyvédi kényszert. A per további folyamán a felek személyesen járhatnak el. (Tábl. szab. 13., 25. §§. 1840: XV. t.-cz. II. R. VII. fej. 79. §.)

II. A következő §-ban jelzett perekben birói békéltetésnek helye nincs.

44. §.

A birói békéltetés a semmiségi perben, a H. T. 77. §. b) pontja, alapján indított bontó- és válóperben a H. T. 107., 141. és 142. §-ai alapján indított bontó perben és minden házassági perben, ha az alperes ismeretlen helyen tartózkodik, mellőzendő.

A semmiségi perekben a házasság köztekintetekből érvénytelenítendő s a felek egyező akarata mellett sem állhat fenn; ily perekben tehát a békéltetésnek nem lenne értelme, — ha pedig alperes a 77. §. b) pontja esetén vagy egyébként ismeretlen helyen

tartózkodik, a békéltetés megkísérlése illogicus és fölösleges volna. (L. *Tóth*: id. mű 167. l.)

A H. T. 107., 141. és 142. §-ai alapján indított bontóperben jogerős ítélettel állván szemben, igazán nem volna értelme a békéltetésnek. Azonban *Sztehlo* ama nézetét, hogy a birói békéltetés a 77. §) *a)* pontja esetén is mellőzendő, nem fogadhatjuk el. *Sztehlo* e tekintetben a Curia 1886. évi 7000. sz. határozatára hivatkozik (id. mű 41. l.), mely szerint hűtlen elhagyásnál nincs helye a békéltetésnek; kimondta ugyanezt a Curiának 1896. évi 3318. sz. ítélete is, azonban a törvényszékek a 77. §. *a)* pontja esetében mindig tartanak békéltetést.

VI. FEJEZET.

A birói békéltetés.

45. §.

A birói békéltetés tanácsülésben kísérlendő meg.
(Tábl. szab. 19. §.)

I. Állandó gyakorlat. Egy esetben a Curia (6891/897. Ü. L. 1898. 10.) megsemmisítette mindkét alsóbíróság ítéletét, mivel a békéltetés nem tanácsülésben, hanem az eljáró bíró előtt és által történt.

II. Eddigelé egyedül áll az irodalomban *dr. Márkus* Dezső következő kijelentése (id. mű 26. p.): „A békéltetés, valamint a házassági ügyek tárgyalásának, valamint előadásának idejére a nyilvánosság hivatalból kizárandó. A felek képviselői, illetve a felek által meghívott két-két egyén azonban úgy a békéltetésnél, mint a per tárgyalásánál, valamint előadásánál jelen lehetnek (1868: LIV. t.-cz. 103., 104. §§.)“ Indokolása ez: „E szabály az 1868: LIV. t.-cz. 103. §-ából folyik.“ E §. szerint: „A bíró elrendelheti a közönség kizárását: *a*) a felek előterjesztésére vagy hivatalból, ha azt a közérkölciség tekintetéből szükségesnek látja; *b*) ha a perben olyan viszonyok érintetnek, melyeknek nyilvánosságra hozatala egyik vagy másik fél jó hírét vagy érdekét veszélyeztetné.“ Már pedig bármely házassági ügy tárgyalása a családi élet legbensőbb részleteit tárgyalja, melyeknek nyilvánosságra jutása könnyen veszélyeztetheti az érdekeltek vagy legközelebbi hozzátartozóik jó hírét, vagy érdekét. Nézetem szerint ebből a szempontból, de a nyilvánosság kizárásának következményeként is, a házassági ügyeknek az 1868: LIV. t.-cz. 102. §-ában előírt kifüggesztése a bíróságnál, mellőzendő volna.“

Nem hiszem, hogy a nyilvánosság teljes kizárása, a per egész

folyamán, elfogadható lenne s elégnek tartom a 103. §-ban foglalt rendelkezést.

Bíróságaink praxisa ellentétes. Az egyik törvényszéknél állandó gyakorlat az, hogy a békéltetés mindig a nyilvánosság kizárása mellett történik; a másik törvényszék pedig a 203. §. rendelkezéseit követi.

46. §.

A békéltetésről feveendő jegyzőkönyvnek a szokott fejezeten kívül tartalmaznia kell:

- a) a békéltető tanács és a jelenlevő felek neveit;
- b) azt az előterjesztést, melyet a tanács elnöke a kiengesztelés céljából a házasfelekhez intéz;
- c) a házasfeleknek nyilatkozatát, a megtámadási, bontó vagy váló ok rövid megjegyzésével és
- d) a tanács elnökének és jegyzőjének, valamint a jelen volt feleknek névaláírását. (Tábl. szab. 19. §).

I. A békéltetésen a per érdemébe bocsájtkozni nem lehet. Helytelen tehát azoknak a bíróságoknak az eljárása, a melyek már a békéltetésen kiterjeszkednek a házassági együttélés és a különválva élés tartamának megállapítására; kérdést intéznek a különválás okainak előadására, a vagyoni jogi igényekre s ha gyermekek vannak, ezek tartási és nevelési körülményeire is.

II. A békéltetésnél a házasságvédőnek teendője nincs (tábl. szab. 26. §.), ennél fogva az nélküle is megtartható. Az ezzel ellentétes gyakorlat tehát helytelen.

47. §.

A felek a békéltetésen személyesen kötelesek megjelenni. Fontos okokból meghallgatásuk megkeresés útján is eszközölhető, sőt a bíróság megelégedhetik alperesnek bíróilag vagy közjegyzőileg hitelesített nyilatkozatával is.

Ha felperest megkeresés útján hallgatják meg, közlendő vele alperes nyilatkozata.

Ha felperes a békéltetésen meg nem jelenik, a per szünetel, ha pedig alperes nem jelenik meg, úgy tekintetik, mint aki nem akar békülni.

I. Általános az a gyakorlat, hogy a feleknek személyesen kell a bírói békéltetésen megjelenni s alperessel magával a békéltetés meg nem tartható.

Hogy alperes megkeresés útján meghallgatható, az kétségtelen. Felperesnek ily módon való meghallgatására nézve pedig dr. *Márkus* Dezső a következőleg nyilatkozott (J. K. 1897. 7.): „Nézetem szerint mi sem áll útjában annak, hogy a békéltetés megkeresésre a felperesre nézve illetékes járásbíróság útján történjék, olyképen, hogy első sorban alperest hallgatja meg az illetékes kir. törvényszék és ennek nyilatkozatát közli a megkeresett kir. járásbíróssággal, a végből, hogy azt a meghallgatandó felperesnek tudomására hozza.“ Ugyanezt megengedi a házassági eljárásról szóló javaslat 10. §-ának 5. és 6. bekezdése is.

II. A per szünetelésének megállapítása az 1893: XVIII. t.-cz. 52. és 215. §-ain alapszik. De házassági perekben a per szünetelése három évig nem tarthat, mert a megtámadási perekben egy év alatt, bontó, illetve válóperekben pedig fél év alatt elévül a perindítási jog (H. T. 57. és 83. §§.), a perszünetelés tehát legfeljebb az elévülési idő lejártáig terjedhet. (L. *Tóth*: id. mű 171. l.)

Sztehlo-nak (id. mű 42. l.) és *Tóth*-nak (id. mű 168. l.) azt a nézetét, hogy ha felperes nem jelenik meg a békéltetésen, a per megszüntetendő, illetve a kereset visszavonása vélelmezendő, nem lehet elfogadni. A békéltetésen ugyanis a per érdemében semmi sem történik, illogicus volna tehát, ha felperes elmaradása esetén, érdemleges határozatot hozhatna a törvényszék. Legjobb erre az esetre a per szünetelését kimondani.

48. §.

Ha a békéltetésen meg nem jelent fél elmaradását igazolja, a békéltetésre új határnap tűzendő.

I. A tábl. szab. 20. §-a az új határidőnek kitűzését csak a felperes igazolt elmaradása esetén engedi meg. Azonban *Sztehlo* (id. mű 43. l.) helyesen kiterjesztette ezt mindkét félre, míg *Tóth* (id. mű 167. l.) a táblai gyakorlat alapján áll.

II. Ezen §. szövegezéséből kitűnik, hogy igazolt elmaradások esetén többször is lehet határnapot tűzni a békéltetésre.

III. Némely törvénytörvényszéknek az a gyakorlata, mely szerint az idéző végzésben felhívja a feleket, hogy ha a megjelenésben *bármely oknál fogva* gátolva lennének, a kibékülés felől a békéltetési határnapig közokiratban nyilatkozzanak, helytelen s a békéltetés alapjellellegével ellentétes. Így igazán üres formalizmus lenne a békéltetés, mert a felek tetszésére, kényére és kedvére volna bizva, hogy megjelenjenek-e személyesen?

49. §.

A H. T. 76. és 78—80. §-aiban foglalt bontó okok alapján indított perekben a H. T. 99. §-a szerint elrendelt ágytól és asztaltól való különélés letelte után a békéltetést ismételni kell. (Tábl. szab. 32. §.)

VII. FEJEZET.

A tárgyalás.

50. §.

Ha a békéltetés eredménytelen marad: a per érdelemes tárgyalása mindig bíró vezetése mellett tartandó meg, ki egyuttal a pernek előadója is lehet. A tárgyalási jegyzőkönyvet a bíróságnak kell vezetni.

I. A tábl. szab. 21. §-a és *Tóth* (id. mű 168. l.) nézete szerint a tárgyalást csak „rendszerint“ kell bíró előtt tartani. A gyakorlat azonban a fent formulázott szabályt állandóan követi. A Curia a két alsóbíróság ítéletét mindig megsemmisíti, ha az érdelemes tárgyalások nem az eljáró bíró vezetése alatt, hanem a pertárban történtek (pl. 6891/897. Ü. L. 1898. 10.). A budapesti tábla pedig feloldotta az első bíróság ítéletét, mivel a tárgyalási jegyzőkönyvet a felek vezették. (5440/896. Ü. L. 1896. 43. — L. még C. 4776/898. J. K. 1898. 17.) Az sem lehetséges ezek szerint, amit *Tóth* (id. mű 169. l.) a tábl. szab. 25. §-a alapján ír, hogy t. i. a bíróság a felek indokolt kérelmére megengedheti, hogy a vagyoni követelésre vonatkozó perbeszédeket maguk a perbeli képviselők vezethessék jegyzőkönyvbe. Valamint lerontotta a gyakorlat *Sztehlo* következő kijelentését: „Ha a peres felek szóváltásait maguk akarják a jegyzőkönyvbe iktatni, azt ügyvédek által tehetik. Ilyen esetben a jegyzőkönyvi eljárásra vonatkozó szabályok tartandók meg.“ (Id. mű 49. l.)

II. A tárgyalás nyilvánosságára nézve l. a 45. §. jegyzeteit.

51. §.

Ha a tárgyaláson felperes igazolatlanul meg nem jelenik, alperes a kereset elutasítását vagy új tárgyalási határnap kitűzését kérheti. De ha alperes viszonykeresetet támasztott, vagy egyáltalán új tények hozatnak fel, az ellenfél meghallgatása végett új határnap feltétlenül tűzendő.

Semmiségi perben a felperes meg nem jelenése nem vonja maga után a keresetnek ez okból való egyszerű elutasítását.

Ha a semmiségi pert a kir. ügyész indította és a tárgyalási határnapot ő mulasztja el, a bíróság hivatalból új határnapot tűz.

Az első bekezdésben foglalt szabály általános érvényű rendelkezés a polgári perrendtartásból.

A második bekezdés a semmiségi perek alapjellegeből következik, mely szerint a semmiségi per köztekinteteből feltétlenül bírói ítélettel érdemlegesen döntendő el.

A 3-ik szabályt az eljárásról szóló javaslat 42. §-a is tartalmazza.

52. §.

Ha a tárgyaláson alperes meg nem jelenik, felperes a kereseti állításokat, ennek daczára is, bizonyítani tartozik.

Állandó gyakorlat. A kivételt és a bizonyítás részletes szabályait lásd a következő fejezetben.

53. §.

Ha a felek egyike sem jelenik meg a tárgyalási határnapon, vagy a megjelent fél a tárgyalás megtartását nem kívánja, a per az érvénytelenségi, illetve bontó ok elévüléséig szünetel.

A szünetelés idejének megállapítására nézve a megokolást l. a 47. §-nál. *Sztehlo* azon nézete (id. mű 55. l.) tehát, hogy a házassági per is három évig szünetel, el nem fogadható.

54. §.

A tárgyaló bíró feladata a peres felek és a házasságvédő előterjesztései alapján a tényállást minden irányban kinyomozni, mely célból a felekhez tüzetes kérdéseket intézhet, őket bizonyítékaiknak előterjesztésére felhívja s a személyesen perlekedő feleket a bizonyítékoknak miként való használatára kitanítja. A tárgyaló bíró különösen kinyomozza azokat a tényeket és okokat, a melyek a házasság érvényessége ellen felhozhatók vagy pedig a házasságok között a meghasonlást előidézték; továbbá felderíti a tényleges különválás idejét és annak közelebbi körülményeit, valamint azt is, hogy a házasságok a különélés ideje alatt magánuton közlekedtek-e egymással vagy nem? és igenlő esetben miért hiúsult meg a kibékülés?

Ez a bírósági nyomozás kiterjesztendő:

a) a *semmisségi perekben* általán a házasságot feltétlenül érvénytelenítő alaki hiányok, illetőleg házassági akadályok kiderítése (H. T. 6., 11., 13., 39., 41—45. §§.); különösen pedig a H. T. 6. §-a alapján indított érvénytelenítő perben, a 44. §-nak az érvénytelenségi joghatály megszüntetését megállapító körülményeire; a 11. §. c) pontjánál a felmentésre s végül a kötés alaki hiányainál

a 43. §-nak az alaki hiányok okozta érvénytelenségi joghatályt megszüntető rendelkezéseire;

b) *megtámadási perekben*: a fejletlen kor és a kiskorúság akadálya miatt indított perekben a H. T. 7—10., 51—52., 63—66. §-ainak rendelkezéseire; kényszer esetén (53. §.) azokra a körülményekre, melyek a kényszer bizonyítására felhozattak, nevezetesen a fenyegetés alkalmas lehetett-e az alapos félelem előidézésére? tévedésre alapított megtámadási perekben (54. §.) vajjon tudta, vagy tudhatta-e, a magát tévedtnek állító fél a tévedés bizonyítására felhozott érvénytelenítő körülményt? s végül a megtévesztésre alapított megtámadási perben: fenforog-e a megtévesztés és feltehető-e, hogy a fél a valódi körülményeket tudva, a házasságot meg nem kötötte volna?

c) *semmisségi és megtámadási perekben* különösen kinyomozandó: vajjon a felek jó-, vagy rosszhiszemben kötötték-e a házasságot?

d) *bontó perekben* kinyomozandó: nem egyezett-e vagy nem volt-e részes felperes a bontó okul felhozott cselekményben? (81. §.), nem bocsátotta-e meg a bontó okul felhozott tényt? (82. §.) s mert a vétkekesség a bontó ítéletben hivatalból kimondandó, kit terhel a bontó okul szolgáló cselekmény?

e) *megtámadási és bontó perekben* kiterjesztendő a nyomozás az elévülés kérdésére (57. és 83. §.) és ama körülményre: vajjon felperes alperesnek a H. T. 54. §. d) pontjában, 79. §-ában vagy 80. §. d) pontjában megjelölt elítéltetéséről mikor értesült?

I. Az első bekezdésben foglalt szabály a tábl. szab. 22. §-án alapszik; a részletezés pedig *Tóth* Gáspártól való (id. mű 172. l.). A nyomozás részleteit felsorolni és megállapítani nem fölösleges, mert a gyakorlat e tekintetben ingadozik s a pernek hiányos letár-

gyalása miatt többször kénytelenek a felső bíróságok az első ítéletet feloldani.

II. A megbocsátásra vonatkoznak a következő ítéletek :

1. A házasság fennállása alatt született s törvénytelen származásának bíróilag ki nem mondott gyermek fogamzásának ténye elenyészleti mindazon vétkes cselekményekre vonatkozó kereseti jogot, amely vétkes cselekmények a fogamzás előtt keletkeztek, mert a közösülés által a korábbi vétkes cselekmények megbocsátását kell vélelmezni. (C. 2709/897. Ü. L. 97. 42.)

2. Ha a válókereset beadása után a házasfelek az együttélést s a házassági elhálást folytatják, az vélelmezendő, hogy egymásnak megbocsátottak, s ily esetben a H. T. 82. §-ra való tekintettel, a házasság felbontásának helye nincs. (Kol. t. 1315/97. J. 97. 42.)

3. A házasságtörés tényének megbocsátását nemcsak a szóval kifejezett nyilatkozat képezheti, hanem a sértett félnek az a ténye is, hogy a sértő cselekmény elkövetése után, azt tudva, közösül a vétkes házastárssal. (C. 4950/896. J. K. 1897. 41.)

55. §.

Ha a házasságból önfentartásra képtelen kiskoru gyermekek származtak és azok tartása és elhelyezése iránt a szülők magánuton még meg nem egyeztek volna : a tárgyaló bíró e tekintetben a felek közt egyességet igyekezzék létrehozni és ennek sikerülte esetében az egyességet jegyzőkönyvbe foglalja, ellenkező esetben pedig a tárgyalást a kiskoru gyermekek tartásának és neveltetésének kérdésére is terjessze ki. (Tábl. szab. 23. §.)

A bíró azonban a szülők vétkességének és egyéb személyes körülményeinek figyelembevételével a gyermekek nyilvánvaló érdekében a szülők egyességétől és a törvényben (H. T. 95. §. 2. bek.) előirt szabályoktól eltérőleg is intézkedhetik, sőt a gyermekeket harmadik személyekre is bízhatja. (H. T. 95. §. 3. bek.)

56. §.

A tárgyaló bíró a peres feleket kérdezze meg az iránt, hogy kívánnak-e egymás irányában tartási igényt vagy más vagyoni jogi követelést érvényesíteni? Igenlő esetben az egyezség e részben is megkísérlendő és sikerülte esetére jegyzőkönyvbe iktatandó; ha pedig az egyezség létre nem jönne, a tárgyalás az összes vagyoni jogi követelésekre kiterjesztendő. (Tábl. szab. 23. §.)

Az 54. §-ból önként következik, hogy a bírói nyomozás a vagyoni jogi igények érvényesítésére nem terjed ki.

57. §.

A tárgyaló bíró a kinyomozott tényállást a bizonyítékokra való hivatkozással jegyzőkönyvbe foglalja s azt a jelenlevő felek előtt felolvastván, a szükséghez képest kijavítja. A befejezett tárgyalási jegyzőkönyv úgy a tárgyaló bíró, valamint a peres felek, illetve ügyvédek és a házasságvédő által aláírandó. (Tábl. szab. 24. §.)

58. §.

A bontó- és válóperekben a felek a H. T. 109. §-a esetében meghatározott kereset változtatást a tárgyalás folyamán addig, míg a kir. törvényszék ítéletet nem hozott, bármikor megtehetik.

L. *Sztehlo*: id. mű 50—51. l., és a keresetváltoztatás egy érdekes esetét a 16. §. I. jegyzetében.

59. §.

Magyarországon tartózkodó külföldi házasságok által, a H. T. 118. §-a alapján beadott kérvény elintézésére

nézve a tárgyalás általános szabályai megfelelően alkalmazandók.

60. §.

A kihirdetést vagy a házasságkötésnél való működést megtagadó határozata ellen beadott kérvény esetén az eljárás, illetve tárgyalás a következő:

A bíróság csakis a megtagadás okainak valóságát és törvényességét vizsgálhatja (1894: XXXIII. t.-cz. 61. §.), e korláton belül azonban a polgári tisztviselő, illetőleg a közigazgatási hatóság előtt fel nem hozott ténykörülményeket és bizonyítékokat is figyelembe veszi (27198/895. sz. I. M. R. 3. §.)

Ha a bíróság szükségesnek találja, a polgári tisztviselőtől és a közigazgatási hatóságtól a megtagadó határozatra vonatkozó iratoknak és egyéb rendelkezésükre álló adatoknak közlését kívánhatja és őket nyilatkozattételre hívhatja fel. A bíróság elrendelheti a házasulók feleknek vagy ezek egyikének szóbeli meghallgatását, vagy őket írásbeli nyilatkozat beadására és további bizonyítékaik előterjesztésére utasíthatja. Meghallgathatja továbbá a házasulók törvényes képviselőit és szülőit is. A szóbeli meghallgatás kiküldött bíró által, vagy megkeresés útján is történhetik (id. rend. 4. §.)

A bíróság hatóságoknál hivatalból is tudakozódhatik és amennyiben a törvény szerint a bizonyítás nem csupán okirattal történhetik (1894: XXXIII. t.-cz. 50. §.) más bizonyítás felvételét is elrendelheti. Elrendelheti a házasulók egyikének vagy mindkettejüknek eskü alatti kihallgatását is. A bizonyítás felvétele a kiküldött bíró vagy megkeresés útján történik (id. rend. 5. §.).

VIII. FEJEZET.

A bizonyítás.

61. §.

Az 1868: LIV., az 1881: LIX. és az 1893: XVIII. t.-cikkeknek a bizonyításra vonatkozó szabályai, az alábbi eltérésekkel, házassági perekben is alkalmazandók.

A beismerés egymagában bizonyítékul nem szolgálhat.

A kötelék felbontása tekintetében főeskü által való bizonyításnak helye nincs.

I. A birói gyakorlat a bizonyítás tekintetében még mindig nem formálódott ki teljesen. Annyi bizonyos, hogy a bíróság a házassági perekben a perrendtartás szabályaihoz szigorúan kötve nincs s minden egyes bizonyítási eszközre nézve van eltérés a rendes eljárástól. E tekintetben érdekes dr. *Fodor* Árminnak az ügyvédi körben 1896. január 16-án tartott előadása (Ü. L. 1896. 5.), amelynek folyamán megállapítja pl., hogy az okiratok bizonyító erejét a házassági perben szintén nem lehet törvényes szabályokkal megkötni; nyilatkozik a levelekkel való bizonyításra, a tanuvallomás megtagadására, a tanu megeskütésére, a köztudomásu tények bizonyítására, a beismerésre és az esküre nézve.

II. A bizonyítást illetőleg világot vetnek a birói gyakorlatra a következő ítéletek:

1. A birói állandó ítélkezési gyakorlat folytonosan alkalmazza azt a jogszabályt, hogy a közjogi természetű bontó perekben a *beismerés* egymagában bizonyítékul nem szolgálhat. (C. 1898/2351. J. K. 1898. 25. és C. 1918/896. Ü. L. 1896. 22.)

2. *Házasságtörés* okából a házasság fel nem bontható, ha

arra nézve, hogy a nő többekkel házasságtörést követett el, más bizonyíték nincs, mint *a nőnek beismerése*. (C. 2120/896. J. 1896. 20.)

3. *A felek pusztla megegyezése* a házasság felbontására alapul nem szolgálhat, de ily megegyezés tekintete alá sorozható, amennyiben más módon is nem bizonyíttatik, vagy legalább nem támogatatik az az eset is, a midőn az egyik házaspár által válási okul felhozott körülményt a másik fél egyszerűen beismeri. (C. 1253/896. J. 1896. 34. és C. 2677/896. Ü. L. 1896. 32.)

4. A házassági válóperekben a beismerés egymagában ítélet alapjául szolgáló bizonyítékul el nem fogadható, *hallgalag beismerés* pedig egyáltalán bizonyítéknak nem vehető. (C. 6663/897. J. 1898. 24.)

5. Tekintettel arra, hogy a tanúk csakis az alperesnek egy előttük tett *bíróságon kívüli beismerését* tanusítják: már pedig a házassági kötelék felbontása iránt folyó perben, törvényes gyakorlat szerint, a felek beismerései bizonyítékul nem szolgálhatván, ez a beismerés, amennyiben ennek megtörténte, alperes tagadásával szemben, csakis tanuvallomásokkal bizonyíttatnék, ebben a perben elfogadható bizonyítékot még kevésbé képez. (Budapesti tábla 5884/897. Ü. L. 1897. 47.)

6. Felperes a per során alperesnek saját *beismerésével s a tanúk vallomásával* kétségkívül bebizonyította, hogy férje könnyelmű életet élt, nejével durván bánt, többször tetteleg bántalmazta. (C. 8546/895. J. K. 1896. 3.)

7. Ha a peres *felek előadása* és a *tanúk vallomása* szerint stb. (C. 1800/897. J. K. 1897. 44.)

8. Egymagában az a ténykörülmeny, hogy alperes más férfivel vagy más férfi lakásán él, a házasságtörésre vonatkozható tényleges cselekmény bizonyítása nélkül; továbbá az a körülmény, hogy alperes beismerte volna, hogy egy idegen férfivel nemileg közösült, *eme cselekmény más bizonyítékkal nem támogatvatván*, a házasságtörés tényének megállapítására és illetve annak bizonyítására az a beismerés alapul nem szolgálhat. (C. 115/897. J. 1897. 13.)

9. Egymagában azon tény bizonyítása, hogy a férj egy idegen nővel több napon át egy vendéglőben egy szobában aludt s azt mint nejét jelentette be, a H. T. 76. §-ában említett házasságtörés megállapítására nem alkalmas. (C. 4264/896. J. K. 1897. 41.)

10. Tekintve, hogy alperes több helyen napokon át szállodákban egy idegen nővel lakott, akit törvényes nejeként jelentett be,

ezen szándékos magaviselete által alperes a házastársi kötelességeket súlyosan megsértette s e miatt a H. T. 80. §. a) pontjában megjelölt bontó okot meg kellett állapítani. (C. 4393|898. Ü. L. 1898. 26.)

11. A peres felek *kölcsönös beismerésével* bebizonyított ama tény, hogy a házasság már 25 év óta tényleg meg van szakítva, ez a házastársi kötelesség oly súlyos megsértését képezi (80. §. a), aminek okából felbontás kérhető. (C. 3321|896. Ü. L. 1896. 41.)

12. A házasság felbontása iránt folyamatban levő perben a tárgyaló bírónak feladata a peres felek és a házasságvédő előterjesztései alapján a tényállást minden irányban kinyomozni s azokat az okokat, a melyek a házasság felbontását előidézték, megállapítani, alapos ítélet hozhatása céljából tehát, figyelemmel arra, hogy a házassági kötelék felbontása iránt folyó perben a *biróság a perrendtartás szabályaihoz szigorúan kötve* nincs, sem a felperes által újabban hivatkozott, sem az alperes által felhívott tanúk kihallgatása nem mellőzhető. (Bpesti tábla 4360/897. Ü. L. 1897. 40.)

13. A házassági válóperekben az 1868: LIV. t.-cz. 111. §-a nem alkalmazható és ekként az által, hogy alperes szabályszerű idéztetése ellenére a tárgyalásokra meg nem jelent, a felperes által panaszolt tények valósága bebizonyítottak nem tekinthető és e tekintetben az a körülmény sem képez bizonyítékot, hogy alperes sem az ágy- és asztaltól való elválasztást kimondó, sem a házassági kötelék felbontását tárgyzó első bírósági ítéletek ellen felebbezéssel nem élt és pedig annál kevésbbé, mert az ideiglenes elválasztást tárgyzó ítélet a korábbi jogszabályok szerint felebbezhető sem volt, a felbontást tárgyzó ítélet pedig felebbezés nélkül is hivatalból való megvizsgálás tárgyát képezi. (C. 1714/896. J. 1896. 27.) Ennélfogva a Curia mindkét alsó bíróság ítéletét feloldotta és az eljárás törvényszéket utasította, hogy a per további tárgyalására határnapot tűzzön ki a végett, hogy felperes keresetét az 1894: XXXI. t.-cz.-ben felsorolt bontó okok valamelyikére alapítsa, illetve a panaszolt tények bebizonyítására szolgáló bizonyítékait adja elő s a tárgyalás befejezése s a szolgáltatandó bizonyítékok alkalmazása után hozzon a kifejlendőkhöz képest új ítéletet.

III. A bizonyítás tekintetében kivételt képeznek a H. T. 77. §-a alapján indított bontó-, illetve válóperek. Ezeknél ugyanis felperes csak azt tartozik bizonyítani, hogy alperes a bírói felhívásnak nem

tett eleget s az életközösséget nem állította vissza. Alperest pedig annak bizonyítása terheli, hogy a házassági életközösség megszakításának felperes volt az oka, hogy távolléte tehát jogos, mert különben felperes keresetének helyet kell adni. És ha alperes a tárgyaláson meg nem jelenik, felperes állításai valóknak tekintendők, keresete szerint kell ítéletet hozni és felperesre annak bizonyítását, hogy ő nem hibás és hogy alperes távolléte nem jogos : ráhárítani nem lehet. Ha pedig a keresetet az elhagyó fél indította, alperes köteles bizonyítani magatartásának, pl. házastársa elűzésének, okát és jogosságát.

E tekintetben ma már megállapodott a bírói gyakorlat s ha alperes nem bizonyít, vagy a tárgyaláson meg nem jelenik, a házassági életközösség megszakítását jogos ok nélkülinek és annak helyre nem állítását indokolatlannak tekintik és a házasságot felbontják. (A judicatura vajudását ez irányban és az e miatt támadt irodalmi vitákat l. *Szerző* id. művében, 42—48. l.)

IX. FEJEZET.

A birói határozatokról.

62. §.

A bíróság az ügy érdemében s a H. T. 99. §-a alapján az ágytól és asztaltól való különélést illetőleg ítélettel, minden egyéb kérdésben végzéssel határoz.

63. §.

Mielőtt a kir. törvényszék érdemleges ítéletet hozna, a H. T. 72. vagy 98. §-a esetében a felek kérelmére, az előbbi §. esetén esetleg hivatalból, már a per tartama alatt, — a H. T. 76., 78. és 79. §-ainak valamelyike alapján indított bontó perekben rendszerint, a H. T. 80. §-a alapján indított bontóperekben pedig mindig (H. T. 99. §.), a per letárgyalása után a házasfeleknek ágytól és asztaltól való különélését, a H. T. 99. §-a esetén ítélettel, egyébként végzéssel rendeli el.

Az ágytól és asztaltól való különélést hat hónapnál rövidebb és egy évnél hosszabb időtartamra szabni vagy ismételni nem lehet. A felek egyező kérelmére azonban a különélés hosszabb időre is kiszabható. (H. T. 99. §.) s a különélés tartama alatt a per szünetel. (Tábl. szab. 30. §. ut. bekezdés.)

Az ágytól és asztaltól való különélés elrendelése esetében a bíró ideiglenesen intézkedik a közös kiskorú gyermekek elhelyezése és ezeknek, valamint a nőnek tartása és a szükséges tárgyaknak ez utóbbi részére kiadása iránt. A nő tartását a bíró a házasfelek vagyoni és kereseti viszonyaihoz mérten állapítja meg, sőt a férjet a tartás alól fel is mentheti. (H. T. 102. §.)

I. A H. T. 72. vagy 98. §-a eseteiben a különélés elrendelhető a semmisségi, a megtámadási, a bontó és válóperekben egyaránt; míg a H. T. 99. §-a alapján csak a bontóperekben, mivel a 105. §. a 99. §-t a válóperekre nem terjesztette ki.

A H. T. 107., 141. és 142. §-aira alapított bontó perekben az ágytól és asztaltól való különélés el nem rendelhető, mivel már jogerős bontó, illetve elválasztó ítélet van.

II. A különélést a tábl. szab. 30. §-a és *Tóth* Gáspár szerint (id. mű 175. l.) mindig indokolt ítélettel kellene elrendelni; azonban a gyakorlat, H. T. 99. §-ának esetét kivéve, végzésileg határoz a különélés felett. Ezt a nézetet elfogadta *Sztehlo* is (id. mű 52. és 56. l.)

III. Az eljárásról szóló javaslat 44. §-a, a felek kérelmére elrendelendő különélést és a kapcsolatos kérdéseket illetőleg így rendelkezik:

„A kereset megindítása vagy az előzetes békéltetés kérése után a H. T. 72. és 98. §-ai értelmében az ideiglenes különélést a perbiróság rendeli el, melynél a főügy folyamatban van és ugyanő határoz a H. T. 102. §-ában említett kapcsolatos intézkedések felől.

Sürgős esetekben a legszükségesebb intézkedéseket az elnök is megteheti.

Ha a kérelmet a szóbeli tárgyaláson kívül adják elő, szóbeli tárgyalás nélkül is lehet felőle határozni, az ellenfél azonban, amennyiben a késedelem veszélylyel nem jár, írásban vagy jegyzőkönyvileg meghallgatandó.

A H. T. 102. §-ában említett intézkedések tárgyában előadott kérelmek megállapítására szolgáló ténykörülmények valószínűvé teendők. A bíróság határozathozatal előtt a szükséghez képest tudakozódásokat is foganatosíthat.

A bíróság végzéssel határoz, mely azonnal végrehajtható.

A hozott határozat a körülményekhez módosítható.

A perbíróságnak vagy az elnöknek határozata ellen egyfoku felfolyamodásnak van helye.

A jelen §. határozatainak alkalmazását nem zárja ki, hogy a nőtartás és a gyermekek elhelyezése és tartása felől a bíróság, illetőleg a gyámhatóság a kereset megindítása vagy az előzetes békeltetés kérése előtt már határozott."

A bírói gyakorlat azonban az itt idézett szabályokat nem ismeri, illetve nem követi.

IV. A különélés elrendelésére nézve a bírói gyakorlat a következő:

1. A H. T. 99. §-a értelmében az ágytól és asztaltól való különélést elrendelő ítélet csupán békeltetési kísérletet képez és ennél fogva ennek az ítéletnek oly joghatály nem tulajdonítható, mely a bontó ok fenforgása iránt elővélelmet állapítana meg és következményül vonná a házasság felbontását. (C. 2351/898. J. K. 1898. 25.)

2. Az ágytól és asztaltól való különélésnek a korábbi jogszabályok alatt, vagy a H. T. 99. §-a alapján történt elrendelése nem létesít végleges állapotot, hanem az csakis a felek kibékülésére irányzott ideiglenes jellegű rendszabályt képez, az ily ideiglenes intézkedést tárgyazó ítélet tehát felbontó ítéletté át nem változtatható. (C. 636/897. Ü. L. 1897. 15. Azonos: C. 2637/897. J. K. 1897. 40.)

3. A H. T. 99. §-a alapján hozott közbenszóló ítéletnél az ügy érdeme el nem bírálható s a végleges felbontás kérésére viszonykereset esetén ezen ítéletben mindkét fél feljogosítandó. (C. 2447. 2805/897. J. K. 1897. 41.)

4. A H. T. 99. §-a értelmében különélést rendelő ítélet ellen felebbezésnek van helye. (C. 4582/897. Ü. L. 1898. 15. Megokolás: A H. T. 99. §-a értelmében ágy- és asztaltól való különélést rendelő ítélet ellen való felebbezhetés joga a törvény által kizárva nincs s az e részben követett bírói gyakorlat szerint is az ily ítéletek ellen beadott felebbezések elfogadtattak; indokolja ezt a gyakorlatot az a körülmény, hogy az a kérdés, vajjon a különélés elrendelésének helye van-e vagy sem? a bontó ok minőségéhez képest vitás lehet, ugyanazért ebben a kérdésben a felektől a jogorvoslat meg nem tagadható, a per-előkészítésére tartozó intézkedést pedig a

különélés elrendelése azért nem képez, mert ez nem oly eljárási szabály, mely minden válóperben egyaránt alkalmazandó volna.) *Sztehlo* (id. mű 60 l.) és *Tóth* (id. mű 181. l.) ellenkező nézete tehát nem állhat meg. E miatt vita is volt *Futó* Ferencz és *Tóth* Gáspár közt (J. 1895. 48. és 49.) Futó a felebbezés megengedhetősége mellett érvelt, míg Tóth, a tábl. szab. 30. §-ára támaszkodva, a jogorvoslatot megengedhetlennek tartotta, mert azt — szerinte — sem jogi, sem czélszerűségi tekintetek nem támogatják.

5. Az 1894: XXXI. t.-cz. 80. §. a) pontjára alapított bontó perekben ennek a törvénynek 99. §. 2. tétele szerint az ágytól és asztaltól való különélést mindenkor el kell rendelni, még az esetben is, ha a házasfelek a válókereset beadását megelőzőleg huzamos ideig különéltek. (C. 812/897. J. K. 1897. 16. Állandó gyakorlat.)

6. A H. T. 99. §. értelmében hozott bírói határozattal a kereseti jog érdemileg nincs eldöntve, tehát az ügy érdemi eldöntése előtt az ágytól és asztaltól való különélésnek elrendelése nem zárja ki azt, hogy a bontási kérelem elutasíttassék.

Az ideiglenes különélést elrendelő ítélethől nem következik, hogy az ügy érdemi eldöntésénél a kereseti jog hiányára vonatkozó kifogások egyáltalán nem érvényesülhetnek. (C. 6522/97. J. K. 1898. 5.)

7. A 99. §. alapján hozott ítéletben a kereset és a viszonykereset érdembeni elbírálást annál kevésbbé nyerhet, mivel a bontó ok fenforgásának és minősítésének, valamint a házasság felbontásának és a vétkességnek kérdései csupán a 100. §-ban előirt újabb eljárás eredményéhez képest hozandó ítéletben oldhatók meg véglegesen. (C. 2805/97. J. 97. 31.)

8. A különélést oly perben is el kell rendelni, mely a H. T. életbeléptetése előtt indult és az alsóbírói ítéletek a kereset átalakítása végett feloldatván, az a H. T. oly §-ára alapíttatik, melynél a különélés elrendelése elő van írva. (L. Dr. K. J. cikkét Ü. L. 1896. 45.)

9. Ismeretlen tartózkodásu alperes ellen, ha oly jelenségek merültek fel a per során, melyek esetleg a H. T. 80. §. a) pontja alapján bontó oknak minősíthetők, a 99. §. szerint az ágytól és asztaltól való különélés szükségképen elrendelendő. (C. 3173/898. Ü. L. 1898. 30.)

64. §.

Az ágytól és asztaltól való különélésre kiszabott idő letelte után három hónap alatt a felperes és viszonykereset esetében az alperes kérheti a házasság felbontását. Ha ezt elmulasztják a felek, a perben érvényesített ok alapján, a házasság felbontását többé nem lehet kérni.

Ha a házastárs a kérvény beadásában erőhatalom vagy cselekvőképtelenség által gátolva van, míg ezen akadály tart, a határidő lefolyása úgy reá, mint a törvényes képviselőre nézve szünetel. (H. T. 100. és 83. §§.)

Ezen kérvény folytán a törvényszék békéltetést rendel s ennek sikertelensége esetén a per érdemében ítél.

I. Ha a házasság felbontását nemcsak felperes, hanem viszonykeresettel az alperes is szorgalmazza s a házasság felbontásától az ágytól és asztaltól hat óra terjedő különélése az 1894. évi XXXI. t.-cz. 99. §. alapján elrendeltetik, ezután a házasság az id. törv. 100. §. szerint a hat havi határidő leteltével, esetleg csak annak a félnek kérelmére bontható fel, aki eme kérelmét a hat havi határidő lejártá után három hó alatt előterjeszti. (C. 1482/898. J. K. 1898. 25.)

A viszonykereset eldöntésének nincs helye az esetben, ha alperes a különélésre kitűzött határidő letelte után 3 hó alatt a házasság felbontását külön nem kéri, viszont azonban kizárólag felperes kérelmére az ügy addig érdemileg el nem dönthető, míg alperesre nézve a H. T. 100. §-a értelmében kitűzött határidő le nem járt.

II. A harmadik bekezdésben foglalt szabály állandó bírói gyakorlat. Ezt igazolja a következő curiai ítélet: Oly esetben, midőn a H. T. 99. §-a alapján a feleknek ágytól és asztaltól való különélése elrendeltetett, az illető félnek a határidő lejártával a házasság felbontását szorgalmazó kérvénye felett mindenkor a másik fél meghallgatása, illetve a feleknek esetleges kibékítése végett tárgyalási határnap kitűzendő és csak a tárgyalás sikertelensége esetében hozható meg a házassági köteléket felbontó érdemleges ítélet. (C. 2910/897. J. K. 1897. 43). *Dr. Márkus* Dezső szerint (J. K. 1895. 18.) ezzel szemben az újabb békéltetést a különélés határidejének

sikertelen lejárta fölöslegessé teszi, a fél vagy a felek akaratát pedig az eljárás újra felvételére irányuló kérelem kétségtelenné teszi. Az újabb tárgyalás csak akkor szükséges, ha a különélés ideje alatt a per tárgyát képező jogviszonyok valamelyikében oly változás állott be, mely az ítélet hozatala szempontjából a bíróság figyelmét, illetve a megfelelő perbeli előkészítést és mindkét fél meghallgatását igényli.

III. A birői békéltetés ez esetben is úgy folyik le, mint azt fentebb jellemeztem.

65. §.

A per érdemében határozó ítéletnek tartalmaznia kell:

1. az ítéletekre vonatkozó általános kellékeket;
2. a peres felek nevét;
3. a házasság megkötésének módját, helyét és idejét;
4. a házasság érvénytelenségének, felbontásának, vagy az ágytól és asztaltól való elválasztásnak kimondását, az érvénytelenségi és bontó oknak a H. T. vonatkozó szakasza által való megjelölését, ha pedig a keresetnek vagy viszsonkeresetnek hely nem adatnék, a kérelem elutasítását;
5. bontó- és válóperekben (kivéve a H. T. 107., 141. és 142. §-aira alapított bontó pereket) a vétkesség kimondását (H. T. 85. §.);
6. bontó- és válóperekben a házasságkötéstől való eltiltást azzal, akivel a vétkes fél a házasságtörést elkövette (H. T. 85. és 105. §§.);
7. ha a keresetnek vagy viszsonkeresetnek helyt ad a bíróság, a jogerős ítéletnek az állami anyakönyvi hivattal való közlését (1894: XXXIII. t.-cz. 67. §.)
8. a netalán létező kiskoru gyermekek nevét és életkorát; a tartásukra és elhelyezésükre vonatkozó intézkedést (H. T. 95. §.) vagy esetleg ezeknek a kérdéseknek

a gyámhatósághoz utalását (H. T. 96. §.) és a jogerős ítéletnek a kiskoru gyermekek érdekében a gyámhatósággal leendő közlését (1877: XX. t.-cz. 13. §.);

9. ha a keresetnek vagy viszonykeresetnek hely adatik, a pernek a felső bírósághoz hivatalból felterjesztése iránt tett intézkedést.

Ha kérte a felek valamelyike:

10. a női tartásdíj megállapítását és biztosítását (H. T. 90. §.);

11. a házasság fennállása alatt vagy ezt megelőzőleg a házasság okából kapott ajándékoknak vagy ezek értékének megtérítésére való kötelezést vagy az ajándékozási ígéretek hatálytalanítását (H. T. 89. §.);

12. a vagyoni jogi követelések elintézését (H. T. 90—93., 102., 105., 134. §§.);

13. a névviselésre való feljogosítást. (H. T. 94. §.)

14. az ügyvédek, a házasságvédő és az ügygondnok díjának és költségének megállapítását.

I. Ezek a szabályok a táblai szabályzatban, a H. T. idézett §-ain és a következő ítéleteken alapulnak:

1. Tekintve, hogy a lelkészi hivataloknak az anyakönyvre vonatkozó működése az 1895. év október 1-től kezdve megszűnt, megszűnt hivattal való hivatalos érintkezésnek pedig helye nincs, a másodbíróság ítéletének azt a rendelkezését, amely szerint az ítélet a lovászpátonai ág. ev. lelkészi hivattal rendeltetett közöltetni, mellőzni kellett s az 1894: XXXIII. t.-cz. 67. §-a alapján, az első bíróság ítéletében foglalt rendelkezéshez képest, az ítélet az illetékes állami anyakönyvvezetővel rendeltetik közöltetni. (C. 3611/896. J. K. 1896. 47. Azonos: C. 5674/896. J. K. 1897. 41. és 2953/896. J. K. 1896. 33.)

2. Minthogy az 1894: XXXIII. t.-cz.-nek az állami anyakönyvvezetőkre vonatkozó rendelkezései, ez iránybani törvényes intézkedés hiányában, az egyes felekezeti lelkészekre ki nem terjeszthetők; az id. t.-cz. 67. §-a szerint az ebben említett bírói határozatok általában

az anyakönyvvezetővel közlendők, ez utóbbi alatt csakis az az állami anyakönyvvezető értendő, a ki azon felekezeti anyakönyvvezetőnek helyébe lépett, a ki az illető felekezeti házassági anyakönyvet vezette. (C. 5755|896. J. 1896. 52. és 5764|896. J. 1897. 46.)

3. A H. T. 141. §-a alapján a korábbi törvények hatálya alatt keletkezett, a házasfeleknek ágytól és asztaltól való elválasztását kimondó ítéletnek bontó ítéletté való átváltoztatása esetében a vétesség kimondása mellőzendő, mert e részben a 141. §. intézkedést nem tartalmaz. (C. 5863|896. J. K. 1897. 41. Azonos: C. 3557|897. J. K. 1897. 43. és 4913|897. Ü. L. 1897. 41.)

4. A szülők közt peren kívül létrejött s közjegyzői okiratba foglalt egység, mely szerint a gyermek elhelyezése s tartása iránt történik intézkedés, a H. T. 142. §-a értelmében hozott ítélet mellett a gyámhatósággal szintén közlendő. (C. 6152|896. J. 1897. 46.)

5. A házassági kötelék felbontását s a gyermekek tartását s elhelyezését tárgyzó ítélet az illetékes állami anyakönyvvezetővel és az illetékes árvaszékkal hivatalból közlendő. (C. 4776|898. J. K. 1898. 17.)

6. A bontó kereset alapjának téves törvényhellyel való megjelölése, a kereset elutasítását nem vonja maga után. (C. 4264|896. J. K. 1897. 41.)

7. A név viselésére vonatkozóan csak akkor szükséges az ítéletben külön kijelentés, ha a nem vétkes nő a férj nevének viselésére feljogosítottatik. (C. 4667|897. J. K. 1897. 52. és 4367|897. Ü. L. 1897. 45.)

8. A H. T. alapján keletkezett bontó ítéletekben nincs helye oly különös kijelentésnek, hogy az ítélet rendelkezése a köteléknek az alperesre nézve való fennállását nem érinti. (C. 5087|897. J. K. 1897. 44.)

9. Az ítéletben mellőzendő az a fölösleges kijelentés, mely szerint mindkét félnek az újabb házasságralépés megengedtetik, mert: 1. a feleket az ehhez való jog törvénynél és nem bírói ítéletnél fogva illeti meg, így ezen engedély kijelentése merőben fölösleges (C. 811|897. J. 1897. 42.) továbbá 2. a H. T. 46. §-ának 2. bekezdése szerint a semmis házasságot semmissé nyilvánítása után úgy kell tekinteni, mintha meg sem kötöttetett volna. (C. 6375|897. Ü. L. 1898. 3.) és 3. tekintettel arra, hogy a H. T. értelmében csak a házasságkötéstől való eltiltás mondandó ki, az id. törv. 85. §-ában megjelölt esetben s az ott meghatározott korlátok között s ha ily

tiltó rendelkezés az ítéletben nem foglaltatik, a felek, kiknek házassága jogérvényesen felbontatott, az új házasságkötésben gátolva nincsenek és arra a bíróság külön engedélye nem szükséges, az elsőbíróság ítéletében foglalt az a kijelentés, mely szerint felperesnek az új házasságralépést megengedi, mellőzendő volt. (Győri tábla 1782/896. C. hh. Ü. L. 1896. 46.)

10. A H. T. 141. §-a alapján a korábbi törvények hatálya alatt keletkezett, a házasfeleknek ágy- és asztaltól való jogerejű elválasztását kimondó ítéletnek bontó ítéletté való átváltoztatása esetében a vétkesség kimondása mellőzendő, mert e részben a 141. §. intézkedést nem tartalmaz. (C. 5863/896. J. K. 1897. 41. Azonos : 3557/97. J. K. 1897. 43., 4913/897. Ü. L. 1897. 41.)

11. Midőn a házasfelek az ágytól és asztaltól való elválasztó ítéletnek átváltoztatását egyáltalán nem kérelmezik, a bíróság ily esetben nincs hivatva arra, hogy a házasság felbontása céljából a H. T. 141. §-át hivatalból alkalmazza. (C. 625/897. és 6415/96. J. K. 1897. 24.)

12. A H. T. szerint az engesztelhetetlen gyűlölség bontó okot nem képez ugyan, azonban ugyanazon törvény 139. §-a szerint az ezen törvény hatályba lépte előtt kötött házasságok a korábbi jogszabályok uralma alatt létrejött tények alapján is felbonthatók, ha ezen tények az idézett törvény szerint bontó okot képeznek, ennek folytán a 80. §. a) pontja alapján a Curia a házasságot felbontotta, míg a két alsóbíróság bontó ítélete az engesztelhetetlen gyűlölségen alapult. (C. 9390/896. J. K. 1896. 13.)

13. Habár a házasság felbontása jogcziméül felhozott engesztelhetetlen gyűlölség az időközben hatályba lépett 1894: XXXI. t.-cz. szerint bontó okot nem képez, mégis ezen törvény 142. §-a azon esetre, ha a korábbi jogszabályok uralma alatt a házassági kötelék az egyik félre nézve fenmaradt, ezen házaselet feljogosítja arra, hogy a reá nézve fennálló házassági köteléknek felbontását, a másik félre nézve a házasságot felbontó ítélet hatályának kiterjesztetése által kérhesse. (C. 795/896. J. K. 1896. 18.)

II. A bíróságoknak a 9. pontban ismertetett állandó gyakorlata daczára dr. *Kesserü* Lajos azt véli (J. K. 1897. 12.), hogy „a házassági perekben, azon esetben, ha a házasság 1895. október 1. előtt kötöttet, a H. T. 67. §-ának rendelkezéséhez képest a bíróság nem az állami, hanem azon felekezeti anyakönyvi hivatal értesítendő, ahol a házasság megkötése az anyakönyvbe bevezettetett.”

Dr. *Márkus* is azt tanította (id. mű 39. pont), hogy a jogerős ítélet a házassági anyakönyvbe bejegyzése céljából a házasság megkötésénél közreműködött anyakönyvvezetővel (lelkész, rabbi) közlendő. Véleményüket azonban a gyakorlat régen superálta.

III. Az ítélet constructiójára nézve a házassági perekben I. *Tóth* Gáspár cikkét (J. K. 1898. 13.), amely sok hasznavehető utmutatást tartalmaz.

IV. A házasságvédő díjában a feleket egyetemlegesen szokták bíróságaink marasztalni (I. kolozsvári tábla, 3297/896. J. 1897. 42.), míg az ügygondnok díját méltán arra a félre hárítják, akinek érdekében az ügygondnokot kirendelték. A perköltség tekintetében is helyes irányban halad a gyakorlat, mikor szakított azzal a régi szabállyal, hogy az megszüntetendő; a vétkes felet helyes ugyanis a perköltség viselésére kötelezni.

V. Az 1894: XXXIII. t.-cz. 67. §.: „Ha a házasság jogerős birói határozattal érvénytelennek nyilvánítatik vagy felbontatik, ha a felek ágytól és asztaltól elválasztatnak, vagy ha az ágytól és asztaltól elválasztott házasfelek az életközösség visszaállítását a perben eljáró bíróságnál bejelentik, az első folyamodásu bíróság erről az anyakönyvvezetőt a megfelelő anyakönyvi feljegyzés teljesítése végett a jogerős birói határozat közlésével hivatalból értesíti.

Külföldi bíróságnak magyar állampolgár házassági ügyében hozott ítélete alapján az anyakönyvi feljegyzés nem foganatosítható.”

66. §.

A kir. törvényszék a H. T. 68. §-a alapján hozzája intézett bejelentés fölött végzéssel határoz s ha azt indokoltnak ismeri el, egyszerűen tudomásul veszi.

67. §.

Az ágytól és asztaltól elválasztott házasfelek által a házassági életközösség visszaállításáról a perben eljáró bírósághoz intézett bejelentés felett (H. T. 106. §.) a kir. törvényszék végzéssel határoz, amelyben a bejelentést

tudomásul veszi, az ítéleteket hatálytalanoknak mondja ki s erről az anyakönyvvezetőt a megfelelő anyakönyvi feljegyzés teljesítése végett (1894: XXXIII. t.-cz. 67. §.) értesíti.

A H. T. 106. §-a értelmében a bejelentés időpontjától kezdve szűnnek meg az ágytól és asztaltól való elválás jogkövetkezményei s így az ítélet hatályát a felek maguk szüntetik meg. A bíróság tehát csak tudomásul veheti elhatározásukat, illetve a bejelentést.

68. §.

A kir. törvényszék a kihirdetést vagy a házasságkötésnél való közreműködést megtagadó határozat elleni eljárásban a megtagadás okainak valósága és törvényessége felől végzéssel határoz (27198/1895. sz. I. M. R. 5. §.). Ha a kérelem alapos, az anyakönyvvezetőt a kihirdetés foganatosítására, illetve a házasságkötésnél való közreműködésre utasítja.

69. §.

Végzéssel határoz a kir. törvényszék, midőn a nő kivánságára a férjet a tartásdíj biztosítására (H. T. 90. §.), vagy pedig veszély esetén a szülőket a gyermekek számára megszabott tartás biztosítására (H. T. 95. §.) kötelezi.

70. §.

A Magyarországon tartózkodó külföldi házaspárak által a H. T. 98. és 101—103 §-ainak megfelelő intézkedések tétele iránt beadott kérelem felett a kir. törvényszék végzéssel határoz. (H. T. 118. §.)

X. FEJEZET.

Jogorvoslatok.

71. §.

A jogorvoslatokra nézve házassági ügyekben az 1881 : LIX. t.-cz. rendelkezései az alább felsorolt eltérésekkel alkalmazandók. (Tábl. szab. 39. §.)

72. §.

Ha az első vagy másodbiróság a házasságot érvénytelennek mondta ki, felbontotta, vagy ágytól és asztaltól elváltató ítéletet hozott, a periratokat a felsőbb bírósághoz hivatalból, tehát akkor is felterjeszti, ha az ítélet ellen senki sem élt felebbezéssel.

I. Ez a szabály megfelel a mai birói gyakorlatnak (tábl. szab. 39. §.), azonban a házassági pereknek hivatalból való revisiója ellen több oldalról kifogás merült fel. A kettős revisiót méltán el is lehetne ejteni s a Curia elé csak akkor kellene vinni ezeket a pereket, ha a felek a táblai ítélet ellen felebbeznek. (Alapos indokokat hoz fel e mellett a nézet mellett, *Sztehlo* Kornél, Ü. L. 1897. 52.) Az eljárásról szóló tervezet a hivatalból való revisio elvét szintén elejtette.

II. A házasságvédő felebbezési jogára nézve I. a 16. §. II. jegyzetét.

73. §.

A felsőbb bíróságok az alsó bíróságok ítéletének azt a részét, amely az érvénytelenséget, a felbontást vagy

elválást kimondja és a kiskoru gyermek tartása és elhelyezése iránt intézkedik, hivatalból; ellenben az ítéletnek egyéb rendelkezéseit csak ezekre irányuló felebbezés esetén vizsgálja meg. Az ítélet minden részében csak akkor emelkedik jogerőre, ha a kir. Curia is felülvizsgálta.

Ez a szabály a tábl. szab. 41. §-án és a birói gyakorlaton alapszik. Ha a Curia a köteléket fentartotta, az ítéletnek egyéb rendelkezései hatálytalanok.

74. §.

Ha a kir. ítélőtábla a házasságot érvénytelenítő, felbontó vagy elválasztó és a felek által nem felebbezett ítéletet helybenhagyja: a periratok a kir. ítélőtábla által közvetlenül a kir. Curiához terjesztendők fel. Ugyanez a szabály követendő, ha az első birói ítélet ellen a házasságvédő csak a kötelék tekintetében felebbezett.

Ha azonban az első bíróság ítélete ellen a peres felek, vagy azok valamelyike felebbezéssel élt, vagy pedig a házasságvédő felebbezése a köteléken kívül más kérdésre is kiterjed, valamint akkor is, ha a kir. ítélőtábla a kir. törvényszék ítéletét bármi tekintetben megváltoztatta: a periratokat a kir. ítélőtábla a kir. törvényszékhez küldi vissza és ez esetben a periratok csak a kir. ítélőtáblai ítéletre vonatkozó felebbezési határidő lejártával terjesztendők fel a kir. Curiához. (Tábl. szab. 42. §.)

75. §.

Ha a másodbíróság a házassági kötelék érvénytelensége, felbontása vagy elválasztása iránti kérelmet elutasító elsőbírósági ítéletet megváltoztatja és a házasságot

érvénytelennek mondja ki, felbontja vagy a feleket ágytól és asztaltól elválasztja: a másodbiróság ez esetben a fenforgó gyermektartási s vagyoni jogi kérdések elbírálásába nem bocsátkozik, hanem a periratokat az említett kérdések elbírálása végett az elsőbirósághoz küldi vissza, mely esetben a periratok csak akkor terjesztendők fel, midőn az újabban hozott elsőbirósági ítéletre vonatkozó felebbezési határidő lejárt. Ugyanez az eljárás követendő akkor is, midőn a harmadbiróság változtatja meg a másodbiróságnak a házasság érvénytelenítése, felbontása vagy az elválasztás iránti kérelmet elutasító ítéletét. (Tábl. szab. 43. §.)

76. §.

Felfolyamodásnak van helye az 1881 : LIX. t.-cz. III. fejezetében jelzett eseteken kívül:

1. Az illetékesség kérdésében hozott külön határozat ellen, akár adatott hely a kifogásnak, akár nem. (Tábl. szab. 15. §.);

2. a keresetet hivatalból visszautasító ;

3. a különélési kérelmet elrendelő vagy megtagadó (H. T. 72. és 98. §§.);

4. a H. T. 68. és 106. §-ai alapján benyújtott bejelentést visszautasító ;

5. az életközösség helyreállítására való felhívást vagy hirdetést kibocsájtó vagy megtagadó (H. T. 77. §.);

6. a női vagy gyermektartás biztosítását elrendelő vagy megtagadó (H. T. 90. vagy 95. §.);

7. a kihirdetést vagy a házasságkötésnél való közreműködést megtagadó határozat elleni eljárásban hozott elutasító (27198/895. sz. I. M. R. 7.)

8. a H. T. 118. §-a alapján és

9. a H. T. 72. és 102. §-ai alapján hozott végzések ellen.

Ezeket a szabályokat a bírói gyakorlat már jórészt megállapította. *Tóth* Gáspárnak és *Sztehlo* Kornélnak azt a nézetét, mintha az ideiglenes különélést elrendelő vagy megtagadó határozat ellen nem lenne helye jogorvoslatnak, a gyakorlat lerontotta. Ebből folyik azután, hogy a kapcsolatos kérdésekre nézve (H. T. 72. és 102., valamint 118. §§.) szintén meg kell engedni a felfolyamodást.

77. §.

Házassági perekben a házassági köteléket illetőleg perujításnak helye nincs.

Az elutasított fél azonban az elévülési határidőn belül új keresettel kérheti a házasság felbontását vagy érvénytelennek nyilvánítását.

A vétkesség kérdésében, továbbá gyermektartási és a vagyoni jogi igényekre nézve házassági perekben is helye van a perujításnak.

A jogerős ítélet anyagi hatálya az, hogy a felek közötti viszonyt végleg szabályozza és ez által e tekintetben a felek között az anyagi jogviszonyokra nézve maradandó állapotot teremti. De a perjog az ítélt dologgal szemben jogorvoslat gyanánt megengedi a perujítást. Kivételt egyedül a házassági perek képeznek, a melyekre nézve a perujítást hazai perjogunk sohasem engedte meg. Ezt a szabályt fenn kell tartanunk ezután is.

Egyedül áll az irodalomban *Sztehlo* Kornél azzal a nézetével (id. mű 65. l.), hogy addig, amíg a házasság bírói megsemmisítése vagy érvénytelenítése után a felek vagy azok egyike új házasságra nem lépett, helye van a perujításnak. Igaz ugyan, hogy az eljárási tervezet 58. §. 3. pontja is erre az álláspontra helyezkedik, de azt nem lehet elfogadni.

Függelék.

I. Az 1894: XXXI. t.-cz.-nek azon §-ai, amelyekre ebben a munkában hivatkozás történt.

3. §. Az a jegyes, aki az eljegyzéstől alapos ok nélkül visszalépett vagy a másik jegyesnek a visszalépésre alapos okot szolgáltatott, a másik jegyesnek és rokonainak a kötendő házasság céljából tett kiadások erejéig kártérítéssel tartozik, és köteles azt, amit neki a másik jegyes vagy annak rokona a kötendő házasság okából ajándékozott vagy az eljegyzés jeléül adott, természetben visszaadni vagy ha ennek helye nem lehet, értékét gazdagodása erejéig megtéríteni; a másik jegyes vagy annak rokona által a kötendő házasság okából részére tett ajándékozási ígéret pedig hatályát veszti.

Az eljegyzéskor cselekvőképességében korlátolt jegyes kártérítéssel csak akkor tartozik, ha az eljegyzésbe törvényes képviselője beleegyezett.

6. §. Cselekvőképtelen személy (127. §.) nem köthet házasságot.

7. §. Fejletlen koru nem köthet házasságot.

Férfi tizennyolczadik, nő tizenhatodik évének betöltésével éri el felett korát.

Az igazságügyminister felmentést adhat.

8. §. Kiskoru nem köthet házasságot törvényes képviselőjének beleegyezése nélkül.

Husz éven aluli kiskoru házasságához, ha törvényes képviselője nem a jogosult szülő, szükséges még ennek beleegyezése, szülő nem léteben pedig a gyámhatóság jóváhagyása. Nem szükséges e jóváhagyás, ha a törvényes képviselő a kiskorunak nagyatyja.

Ha a törvényes képviselő vagy a szülő a beleegyezést nem adja meg, azt a gyámhatóság beleegyezése pótolja.

12. §. Nem köthet új házasságot az, kinek korábbi házassága meg nem szűnt vagy érvénytelenné nyilvánítva nincs.

Ha a korábbi házasság semmis, a 21. §., holtta nyilvánítás esetében pedig a 73. és 74. §-ok rendelkezése irányadó.

47. §. Semmisségi per indítására jogosítva vannak: a házasfelek, a kir. ügyész és az, aki kimutatja, hogy a házasság semmisségétől valamely jogi érdeke függ.

Ily per indítására jogosítva vannak különösen:

a) a korábbi házastárs a véle előbb kötött házasság okából, míg ez a házasság meg nem szűnt;

b) a későbbi házastárs, ha saját házasságának érvénye a korábbi házasság semmisségétől függ;

c) az, aki a későbbi házasság érvényessége iránt jogilag érdekelve van.

48. §. Cselekvőképességében korlátolt házastárs a semmisségi perben perképes.

Cselekvőképtelen házastársakra a törvényes képviselőt szabályai alkalmazandók.

49. §. A semmisségi pert csak addig lehet megindítani, míg a házasság meg nem szűnt.

50. §. A semmisségi perben keletkezett jogerős ítélet mindenkivel szemben hatályos.

Ha a 12. §. okából indított semmisségi perben a korábbi házastárs részt nem vett, az elutasító ítélet hatálya reá nem terjed ki.

51. §. Megtámadható a házasság, melyet valamelyik házastárs a 7. §. ellenére kötött.

52. §. Megtámadható a házasság, melyet valamelyik házastárs a 8. §-ban megkivánt beleegyezés, illetőleg jóváhagyás nélkül kötött.

A gyámhatósági megállapítás (9. §. negyedik bekezdés) tévesége a házasság érvényére nincs befolyással.

53. §. Megtámadható a házasság kényszer miatt, ha azt valamelyik házastárs fenyegetéssel előidézett alapos félelem következtében kötötte.

54. §. Megtámadható a házasság tévedés miatt:

a) ha az egyik házastárs egyáltalán nem akart házasságot kötni és nem tudta, hogy kijelentésével házasságot köt;

b) ha az egyik házaspár mással kötött házasságot, mint akivel akart és nem tudta, hogy a személy más ;

c) ha az egyik házaspár már a házasság kötésekor állandóan képtelen volt a házassági tartozás teljesítésére és a másik házaspár ezt nem tudta, sem a körülményekből nem következtethette ;

d) ha az egyik házaspár a 79. §-ban vagy a 80. §. d) pontjában említett büntetésre volt ítélve és a másik házaspár ezt nem tudta és utóbbi esetben egyszersmind alaposan feltehető, hogy ezt tudva, a házasságot meg nem kötötte volna ;

e) ha a nő a házasság megkötésekor mástól házasságon kívül teherbe volt ejtve és ezt a férj a házasság megkötésekor nem tudta ;

f) ha a holtta nyilvánított házastárs az új házasság megkötése után jelentkezik és az új házastársak a házasság megkötésekor nem tudták, hogy a holtta nyilvánított életben van.

55. §. Megtámadható a házasság megtevesztés miatt, ha a megtevesztés a másik házastársnak lényeges személyi tulajdonságaira vonatkozik és a megtevesztést a másik házastárs tudva maga idézte elő, vagy tudta a megtevesztést, mely egy harmadiktól ered.

Nem támadható meg a házasság, ha alaposan föltehető, hogy a megtevesztett házaspár a házasságot a megtevesztés nélkül is megkötötte volna.

56. §. A megtámadásra jogosítva van :

a) a 7. §. ellenére kötött házasság esetében, a míg a házastárs fejletlen kora tart, az igazságügyministertől nyert felhatalmazás alapján a kir. ügyész, ezenül maga a házastárs ;

b) a 8. §. ellenére kötött házasság esetében a fejlett korát elért kiskoru házastárs, és a míg kiskorúsága tart, az ő gyámhatósága ;

c) az 53—55. §-ok eseteiben a kényszerített, tévedő vagy megtevesztett házastárs.

A gyámhatóság a megtámadás jogát az árvaügyész által gyakorolja.

Az a házastárs, a ki fejlett korának elérése után a házasságot helyben hagyja (44., 65. §§.) azt a miatt, hogy a 8 §. ellenére kötött, meg nem támadhatja.

57. §. A megtámadás határideje egy esztendő.

E határidő számítandó :

a) a 7. §. ellenére kötött házasság esetében a kir. ügyészre

nézve attól a naptól, a melyen a házasság megtámadhatósága hivatalos tudomására jutott; a házastársra nézve, a mely napon fejlett korát elérte;

b) a 8. §. ellenére kötött házasság esetében a gyámhatóságra nézve attól a naptól, a melyen a házasság megkötése hivatalos tudomására jutott (58. §.); a házastársra nézve, a mely napon a házasságot kötötte, ha pedig ekkor még fejletlen kora volt, a mely napon fejlett korát elérte;

c) az 53—55-ik §-ok eseteiben attól a naptól, a melyen a házastárs a kényszer hatása alól felszabadult, vagy a tévedést avagy a megtévesztést felismerte.

58. §. A gyámhatóság tudomásával egyenlő hatályu azon törvényes képviselő vagy szülő tudomása, a kinek utólagos beleegyezése a megtámadás kizárásához elégséges.

Ha ehhez csak mindkettő utólagos beleegyezése elégséges és a tudomás különböző napon keletkezett, a határidőt a későbbi tudomás napjától kell számítani.

Annak, a ki időközben vált beleegyezésre jogosulttá, korábbi tudomását ugy kell tekinteni, mintha a jogosultsággal egyidejűleg szerezte volna.

59. §. A 8. §. ellenére kötött házasság esetében a megtámadást a gyámhatóságra nézve megállapított határidő alatt megteheti az a törvényes képviselő vagy szülő is, kinek beleegyezése a házassághoz még hiányzik.

A megtámadás azonban hatályát veszti, ha a gyámhatóság hivatalos értesítésétől számított három hónap alatt azt magáévá nem teszi.

68. §. A megtámadás, a mig a házasság meg nem szűnt, keresettel, esetleg viszkonkeresettel, a házasság megszűnése után a bírósághoz intézett bejelentéssel történik.

A keresettel vagy viszkonkeresettel történt megtámadást csak a házasság megszűnéseig lehet visszavonni.

A bejelentés visszavonása hatálytalan.

69. §. A házastárs házasságát csak maga támadhatja meg; a törvényes képviselőt e jog nem illeti.

Cselekvőképeségében korlátolt házastárs a megtámadási perben perképes.

Ha a házastárs a 7. §. ellenére kötött házasság esetében a kir. ügyésztől indított per folyamán fejlett korát eléri, vagy a 8. §.

ellenére kötött házasság esetében a gyámhatóságtól indított per folyamán teljeskoruvá lesz, a per úgy a mint van, reá száll át.

70. §. A 49. és 50. §-ok rendelkezései a megtámadási perekre megfelelően alkalmazandók.

71. §. A házasság megszűnése után bárki érvényesítheti a házasság érvénytelenségétől függő jogait.

A jogerős ítélet csak a perben állókkal szemben hatályos.

72. §. A 98., 101—103. §-ok rendelkezései a házasság érvénytelenségét tárgyzó perekre megfelelően alkalmazandók.

Semmisségi vagy a kir. ügyész által indított megtámadási perekben a bíró a házastársak különélését a kir. ügyész indítványára vagy hivatalból is elrendelheti.

75. §. A házasság csak birói ítélettel és csak a 76—80. §-okban foglalt okokból bontható fel.

76. §. A házasság felbontását kérheti az a házaspár, kinek házastársa házasságtörést vagy természet elleni fajtalanságot követ el, avagy tudva, hogy házassága még fennáll, új házasságot köt.

77. §. A házasság felbontását kérheti az a házaspár, kit házastársa szándékosan és jogos ok nélkül elhagyott :

a) ha a házassági életközösséget megbontó házaspár a házastársának elhagyásától számított hat hó elteltével birói határozattal az életközösség visszaállítására lett kötelezve, és e határozatnak a bíróilag megszabott határidő alatt igazolatlanul eleget nem tesz ;

b) ha a házassági életközösséget megbontó házaspár, kinek tartózkodási helye legalább egy év óta ismeretlen, az életközösségnek egy év alatt leendő visszaállítására birói hirdetmény útján felhívott és e felhívásnak igazolatlanul eleget nem tesz.

78. §. A házasság felbontását kérheti az a házaspár, kinek házastársa élete ellen tört, vagy kit házastársa testi épségét avagy egészségét veszélyeztető módon szándékosan súlyosan bántalmazott.

79. §. A házasság felbontását kérheti az a házaspár, kinek házastársát a házasság megkötése után halálra vagy legalább öt évi fegyházra vagy börtönre ítélték.

A házasság felbontásának nincs helye, ha a házaspár a büntettet a házasság megkötése előtt követte el és erről házastársának a házasság megkötésekor tudomása volt.

80. §. A házasság egyik házaspár kérelmére felbontható, ha a másik házaspár :

a) a házastársi kötelességeket a 76—78. §-ok esetein kívül szándékos magaviselete által súlyosan megsérti;

b) a házastársak családjához tartozó gyermeket bűncselekmény elkövetésére vagy erkölcstelen életre reábirja vagy reábirni törekszik;

c) erkölcstelen életet megátalkodottan folytat;

d) a házasság megkötése után öt évnél rövidebb fegyházra vagy börtönre, avagy nyereségvágyból elkövetett vétség miatt fogházra ítéltetett.

Ezen esetekben a házasság csak akkor bontható fel, ha a bíró a házasfelek egyéniségének és életviszonyainak gondos figyelembevételével meggyőződött arról, hogy a felsorolt okok valamelyike következtében a házassági viszony annyira fel van dülva, hogy a felbontást kérőre nézve a további életközösség elviselhetetlenné vált.

81. §. A ki házastársának vétkes cselekményébe beleegyezett, vagy abban részes volt, a házasság felbontását nem kérheti.

Az a körülmény, hogy a felbontást kérő házastárs ellen is forog fenn bontó ok, a kereseti jogot ki nem zárja.

82. §. A kereseti jog elenyészik, ha a házastárs a vétkes cselekményt megbocsátotta.

Megbocsátásnak a per folyama alatt is helye van.

83. §. A 76., 78., 79. és 80. §-ok eseteiben a keresetet csak attól a naptól számított hat hónap alatt lehet megindítani, a melyen a vétkes cselekmény, vagy a 79. §. és 80. §. d) pontja esetében a büntető ítélet a házastárs tudomására jutott.

Ha a házastárs a kereset megindításában erőhatalom vagy cselekvőképtelenség által gátolva van, míg ezen akadály tart, a határidő folyása úgy reá, mint a törvényes képviselőre nézve (87. §.) szünetel.

A vétkes cselekmény elkövetése, illetőleg a büntető ítélet jogerőre emelkedése után tíz év múlva felbontó keresetnek nincs helye.

84. §. A felbontás iránti kérelem támogatására a kereset vagy viszkonkereset alapjául szolgáló bontó ok kapcsán oly bontó okra is lehet hivatkozni, a melyre nézve a kereseti jog már megszűnt.

85. §. A felbontó ítéletben az a házastárs, kinek hibájából a házasság felbontatott, vétkesnek nyilvánítandó.

Ha viszkonkereset folytán mindkét házastárs hibájából történt a házasság felbontása, a bíró mind a két házastársat vétkesnek nyilvánítja.

Viszonkereset nélkül is kérheti alperes, hogy a házasság felbontása esetében a felperes is vétkesnek mondassék ki, ha ellene bontó okot igazol; ezen kérelmet oly bontó okra is alapíthatja, melyre nézve kereseti joga már megszűnt, de a felbontás alapját képező bontó ok keletkezésekor még fennállott.

A házasságtörés okából vétkesnek nyilvánított házastárs a felbontó ítéletben eltiltandó a házasságkötéstől azzal, a kivel a házasságtörést elkövette.

86. §. Cselekvőképességében korlátozott házastárs a házasság felbontása végett indított perben perképes.

87. §. Elmebeteg házastárs nevében törvényes képviselője kérheti a gyámhatóság felhatalmazásával, a házasság felbontását.

A gyámhatóság a felhatalmazást csak akkor adhatja meg, ha a házasság felbontását az elmebeteg házastárs nyilvánvaló érdeke követeli.

89. §. Ha az ítélet csak az egyik házastársat nyilvánította vétkesnek, ez azon ajándékokat, melyeket a házasság fennállása alatt vagy a kötendő házasság okából azt megelőzőleg házastársától kapott, természetben visszaadni, vagy ha ennek helye nem lehet, értékét gazdagodása erejéig megtéríteni köteles.

Azon ajándékozási ígéretek, melyeket a vétlen házastárs a házasság fennállása alatt, vagy a kötendő házasság okából azt megelőzőleg, a vétkes házastárs részére tett, hatályukat veszti.

A visszakövetelési jog engedmény, végrehajtás és öröklés tárgyát csak abban az esetben képezi, ha a jogosult a keresetet megindította.

A kereset a házasság felbontásától számított egy év alatt elévül.

90. §. A nem vétkes nőt a vétkesnek nyilvánított férj vagyoni helyzetének és társadalmi állásának megfelelően eltartani köteles, a mennyiben ily tartásra a nőnek jövedelme elégtelen.

A tartás készpénzben előre és rendszerint havi részletekben fizetendő. A tartást a nő kívánságára a férj biztosítani köteles.

91. §. A kiszabott tartás felemelésének van helye :

a) ha a szükséges tartás nem volt a férj vagyoni helyzete miatt megállapítható, és ez időközben megjavult ;

b) ha a tartás megállapításánál a nőnek oly jövedelmei vétettek számításba, melyektől később önhibáján kívül elesett.

92. §. A tartásra nézve a házastársak szabadon egyezkedhetnek és a nő le is mondhat róla. A tartás kötelezettsége a férjnek

örököseire is átszáll, ezek azonban annak a hagyaték tiszta jövedelme erejéig való leszállítását kérhetik.

93. §. A férj tartási kötelezettsége megszűnik, ha a nő új házasságot köt.

94. §. Az elvált vétkes nő férje nevét nem viselheti.

A nem vétkes nő azonban férje nevét a házasság felbontása után is megtarthatja, ha ezen akaratát a perben kifejezte.

A bíró köteles a nőnek ezen jogát a felbontó ítéletben kimondani.

95. §. A bíró a felbontó ítéletben a közös kiskoru gyermekek elhelyezése és tartása felől is határoz.

Ha a szülők másként nem egyeztek meg, a gyermekek hét éves életkorukig anyjuknál maradnak, ezen életkoron túl a nem vétkes szülőnek, ha mind a két szülő vétkesnek nyilvánított, a fiuk atyjuknak, a leányok anyjuknak gondviselésére bíztnak.

A bíró azonban a szülők vétkességének és egyéb személyes körülményeinek figyelembevételével a gyermekek nyilvánvaló érdekében a szülők egyezségétől és a fennebbi szabályoktól eltérőleg is intézkedhetik, sőt a gyermekeket harmadik személy gondviselésére is bízhatja.

A közös gyermekek tartása és nevelése költségeit mindkét szülő jövedelme arányában köteles fedezni, ha arra a gyermekek vagyonának jövedelme elégtelen.

Veszély esetén mind a bíróság, mind a gyámhatóság elrendelheti a gyermekek számára megszabott tartás biztosítását.

96. §. Ha a bíró a perben kiderített ténykörülmenyeket nem találja elegendőnek arra, hogy a gyermekek elhelyezése és tartása felől határozzon, az erre vonatkozó rendelkezést mellőzi és a per befejeztével az ügyiratokat intézkedés végett átteszi a gyámhatósághoz.

97. §. Ha a bíró a felbontó ítéletben a gyermekek elhelyezése és tartása felől határozott, de határozata a megváltozott körülmények következtében a gyermekek érdekeinek többé meg nem felel, a gyámhatóság a birói határozattól eltérőleg intézkedhetik.

98. §. A bíró a per tartama alatt az ágytól és asztaltól való különélést a házasfelek bármelyikének kérelmére elrendelni köteles.

99. §. A 76., 78. és 79. §-ok eseteiben a bíró a kibékülés megkísérlése céljából a házasság felbontása előtt rendszerint a házasfelek ágytól és asztaltól való különélését rendeli el.

A különélés elrendelését csak akkor lehet mellőzni, ha a házastársak kibékülése egyáltalában nem remélhető.

A 80. §. eseteiben az ágytól és asztaltól való különélést mindenkor el kell rendelni.

Az ágytól és asztaltól való különélést hat hónapnál rövidebb és egy évnél hosszabb időtartamra szabni vagy ismételni nem lehet. A felek egyező kérelmére azonban a különélés hosszabb időre is kiszabható.

100. §. Ha a házastársak az ágytól és asztaltól való különélés ideje alatt a házassági életközösséget visszaállítják, vagy ha a felperes és viszkonkereset esetében az alperes az ágytól és asztaltól való különélésre szabott idő letelte után három hónap alatt a házasság felbontását nem kéri, a perben érvényesített ok alapján a házasság felbontását többé nem lehet kérni.

A 83. §. második bekezdése megfelelően alkalmazandó.

101. §. Az ágytól és asztaltól való különélés ideje alatt a házastársak együttélésre nincsenek kötelezve.

102. §. Az ágytól és asztaltól való különélés elrendelése esetében a bíró ideiglenesen intézkedik a közös kiskorú gyermekek elhelyezése és ezeknek, valamint a nőnek tartása és a szükséges tárgyaknak ez utóbbi részére kiadása iránt. A nő tartását a bíró a házasság felbontásának és keréseti viszonyaihoz mérten állapítja meg, sőt a férjet a tartás alól fel is mentheti.

103. §. A szülő a gondviselésére nem bízott gyermekével rendszerint érintkezhetik és nevelését ellenőrizheti.

Az érintkezés módját szükség esetén a gyámhatóság állapítja meg, mely az érintkezést a gyermek nyilvánvaló érdekében ki is zárhatja.

104. §. Oly esetben, midőn a házasság a jelen törvény szerint felbontható, a házasság keresetében vagy viszkonkeresetében felbontás helyett az ágytól és asztaltól való elválást kérheti.

Addig, míg az elsőfokú bíró a perben nem ítél, az elválasztásra irányuló kérelem felbontó kérelemmé változtatható át.

105. §. A jelen törvény 75—87., 89—92., 95—98., 101—103. §-ai az ágytól és asztaltól való elválásra megfelelően alkalmazandók.

A vagyonjogi viszonyok tekintetében az ágytól és asztaltól való elválás a felbontás joghatályával bir.

106. §. Az ágytól és asztaltól elválasztott házasság felbontásának életközösséget bármikor visszaállíthatják.

Ha a házasfelek az életközösség visszaállítását a perben eljáró bíróságnál bejelentették, a bejelentés időpontjától kezdve az ágytól és asztaltól való elválás jogkövetkezményei megszűnnek.

107. §. Ha az ágytól és asztaltól való elválás az ítélet jogerőre emelkedésétől számítva két évig tartott, bármelyik házaspár kérheti, hogy a bíró az ágytól és asztaltól elválasztó ítéletet felbontó ítéletté változtassa át.

116. §. Külföldiek házassági perében a magyar bíróság csak az esetben járhat el, ha ítélete hatályos abban az államban, a melynek a házasfelek polgárai.

117. §. A nő, ki Magyarország területén külföldivel kötött házasságát közvetlenül megelőző időben magyar állampolgár volt, férje ellen a magyar bíróság előtt indíthat érvénytelenségi pert, ha férjét a házasság megkötése után külföldre nem követte.

Ha a férj magyar állampolgár és a bontó okul szolgált tény elkövetése után más állam polgára lett, de neje őt külföldre nem követte, ellene a házasság felbontása végett neje a magyar bíróság előtt is pert indíthat.

118. §. Külföldi házasfeleknek Magyarországon tartózkodása esetében a magyar bíróságok a 98., 101—103. §-oknak megfelelő intézkedéseket akkor is megtehetik, ha a házassági per hatóságuk alá nem tartozik.

127. §. A jelen törvény alkalmazásában cselekvőképtelenek alatt értendők:

- a) a 12 éven alul levők;
- b) a kik elmebetegség miatt, vagy egyéb okból eszök használatától meg vannak fosztva, míg ezen állapotuk tart;
- c) az 1877: XX. t.-cikk 28. §-ának a) pontja alapján gondnokság alatt lévők;
- d) a kiknek gondnokság alá helyezése az 1885: VI. t.-cikk 1. §-ához képest előzetesen el van rendelve;
- e) azok, a kiknek kiskorúsága az 1877. évi XX. t.-cikk 28. §. a) pontjával egybeeső okból meg van hosszabbítva.

128. §. A jelen törvény értelmében korlátozott cselekvőképességük alatt értendők:

- a) azon kiskorúak, a kik az előző §. értelmében nem cselekvőképtelenek;
- b) azok, a kiknek kiskorúsága az 1877: XX. t.-cz. 28. §-ának b) pontjával egybeeső okból meg van hosszabbítva;

c) azon teljeskoruak, kik az 1877: XX. t.-cz. 28. §-ának b) pontja alapján gondnokság alatt állanak.

134. §. A házasság felbontása esetében a házastársak vagyoni jogi viszonyaira, a mennyiben a jelen törvény mást nem rendel, az érvényben levő jogszabályok alkalmazandók.

141. §. Ha a korábbi jogszabályok szerint a házasfelek oly tények alapján, melyek a jelen törvény szerint bontó okul szolgálnak, ágytól és asztaltól jogerejüleg elválasztattak, a 107. §-ban foglalt feltételek mellett bármelyik házasság fél kérheti, hogy a bíróság az ágytól és asztaltól elválasztó ítéletet felbontó ítéletté változtassa át.

142. §. Ha a házasság a jelen törvény hatálybalépte előtt csak az egyik házasság félre nézve bontatott fel, a másik házasság fél kérheti, hogy a felbontó ítélet hatálya reá is kiterjesztessék.

II. Irodalom.

Back Frigyes: A kettős házasság tanához, tekintettel az 1894: XXXI. t.-cz.-re. J. 1896. 11.

Báttaszéky Lajos: A magyar honos külföldön kötött házasságának érvényessége. Ü. L. 1896. 1.

Buday László: Házassági perek az új házasságjog első esztendejében. J. K. 1897. 37.

Csáky Napoleon György gróf: Die ungarische Civilehe. 1895.

Csipkés Árpád: Adalék a házassági joghoz. J. 1897. 14.

Enyiczkey Gábor: Az 1894: XXXI. t.-cz. életbeléptetéséről. J. K. 1895. 13.

Fleischmann Sándor: Ideiglenes elválasztás és végleges felbontás. J. K. 1897. 5.

Fodor Ármin: Eljárás a házassági perekben. J. K. 1895. 2.
— Kérdések a házassági peres eljárás köréből. Ü. L. 1896. 5.

Futó Ferencz: Ideiglenes ítéletek a házassági perben. J. 1895. 48. — Még egy hézag a házassági perben. Ü. L. 1895. 44.

Gaár Vilmos: Utmutató házassági ügyekben felmentések és tanusítványok elnyerése tárgyában. 1896.

Gallia Béla: Magyar házassági jog. 1895.

Goczigh József: A halmazat a házassági perekben. Ü. L. 1897. 7—9. A házassági jogról szóló törvény 141. §-ának alkalmazása. Ü. L. 1897. 19.

Göldner Károly: A házasságtörés bontó okáról. J. 1897. 17. Elmebaj, mint házasságbontó ok. J. 1897. 44. Régi válóperek a Curián. J. K. 1898. 12.

Haller Gábor: A házassági jogról intézkedő törvény 77. §-ához. J. K. 1898. 16. és 21.

Herczegh Mihály: Magyar házassági jog. 1896.

Hodossy Imre: Emlékirat a polgári házasság tárgyában. J. Sz. VIII. 153.

Horváth Jenő: Elmebaj, mint házasságbontó ok. J. 1897. 51.

Imling Konrád: Magyar házassági jog. 1895.

Jékely Dániel: A H. T. 138. §-ához. J. 1898. 25.

Kéri Miklós: Az életközösség visszaállítására kötelező határozatról. J. K. 1896. 5. és 9.

Kessler Lajos: Házassági perekben az anyakönyvvezető értesítése. J. K. 1897. 12.

Knorr Alajos: A polgári házasság kötésére vonatkozó törvények és szabályok. 1896. Külföldi bíróságok ítéletének hatályosítása házassági perben. J. K. 1898. 13.

König Vilmos: Elmebetegek házassága. Ü. L. 1897. 25.

Kranovitz Lajos: A H. T. 80. §. a) pontjához. Ü. L. 1898. 5.

K. J.: A felek ágytól és asztaltól való különélésének elrendelése. Ü. L. 1896. 43. A bizonyítás kérdéséhez a H. T. 77. §. a) pontja esetében. Ü. L. 1897. 50.

Ladányi Béla: Magyar házassági és családi jog. 1896.

Ligetkúti Iván: A bíróságok és az új házassági törvény. J. 1895. 42. A házasságtörés. Ü. L. 1897. 4. Érdekes elvi jelentőségű határozat. Ü. L. 1897. 5.

Margócsy Miklós: A bizonyítás kérdéséhez a H. T. 77. §. a) pontja esetében. Ü. L. 1897. 51.

Márkus Dezső: A házassági jog és az anyakönyvi törvény kézikönyve. 1895. Eljárás a házassági perekben. J. K. 1895. 14—19. Lehetséges-e a békeltetés megkeresés útján. J. K. 1897. 7.

Pap József: A házassági megtámadási perek. Ü. L. 1896. 6. 7.

Raffay Ferencz: A hűtlen elhagyás, mint házasságbontó ok. 1898. A hűtlen elhagyás judicaturájához. Ü. L. 1897. 36. 39. A Curia gyakorlata és az 1894: XXXI. t.-cz. 77. §. a) pontja. Ü. L. 1898. 20. A házassági jogról intézkedő törvény 77. §-ához. J. K. 1898. 16. 21.

Reiner János: A házassági együttélés joga és kötelessége. Ü. L. 1894. 6.

S. A.: A házassági gyakorlathoz. J. K. 1897. 5.

Ság Manó: A folyamatban levő válóperek és a házassági törvény. Ü. L. 1895. 38.

Schick Ferencz Sándor: A hűtlen elhagyás judicaturájához. Ü. L. 1897. 37. 38. Észrevételek az 1894: XXXI. t.-cz. 77. §. a) pontjához. J. 1897. 41.

Schwarz Guszláv: A házassági jogról szóló törvényjavaslat bírálata ellenjavaslattal. J. K. 1893. 51. A házassági jogról szóló törvényjavaslat az igazságügyi bizottságban. J. K. 1894. 7.

Stoffer Albert. Hűtlen elhagyás. Ü. L. 1897. 6.

Szladits Károly: Kérdések a házassági jogról szóló 1894: XXXI. t.-cz. köréből. J. K. 1896. 42. 43. Kiskoru házastárs megtámadási joga a H. T. 8. §-a ellen kötött házasságoknál. J. K. 1896. 48. Az osztrák nők házassága Magyarországon. J. K. 1897. 25. 27.

Sztehlo Kornél: Törvényjavaslat a házassági jogról. J. K. 1893. 396., 416. J. K. 1894. 1., 9., 18., 28., 34. Eljárás a házassági perekben. 1895. A nem létező házasságokról. Ü. L. 1896. 4. Az elhagyás, mint bontó ok. Ü. L. 1896. 54. A feléledési theoria és a különélés elrendelése a házassági törvényben. Ü. L. 1897. 17. A válóperek hivatalbóli revíziója. Ü. L. 1897. 52.

Tóth Gáspár: A magyar házassági jog rendszeres kézikönyve. 1896. Eljárás a házassági perekben. J. K. 1895. 37., 38. Válópörök a jövőben. Ü. L. 1895. 35. 36. A folyamatban levő házassági perek eldöntéséről Ü. L. 1895. 39. A bíróságok és az új házassági törvény. J. 1895. 42. Ideiglenes ítéletek a házassági perekben. J. 1895. 49. A házasság érvénytelenségének jogi következményei és a vélt házasság. J. 1895. 51. A házasság érvénytelenítése és felbontása a korábbi jogszabályok alapján. J. K. 1896. 2. Birói tévedések házassági perekben. J. K. 1896. 5. Az életközösség visszaállítására kötelezésről. J. K. 1896. 7. A házasságtörés mint bontó ok. J. K. 1896. 31., 32. Az elhagyás a magyar házassági törvényben. J. K. 1897. 22., 23. Birósági gyakorlat a házassági perekben. J. K. 1897. 29. Elvi határozatok a házassági bontó perek köréből. J. K. 1897. 52. 1898. 1. Az ítélet constructiója házassági perben. J. K. 1898. 13. A házassági akadályokról és a házassági bontó okokról. Ü. L. 1896. 2. 3. Magyar honosoknak külföldön kötött házasságokról. Ü. L. 1896. 4. Elvi határozatok a házassági jog teréről. Ü. L. 1896. 33—35. és 44—47. A házasságtörés, mint bontó ok. Ü. L. 1897. 11. Gyakorlati kérdések a házassági peres eljárás köréből. Ü. L. 1897. 14. A kereseti jog megszűnése és a különélés elrendelése a házassági törvényben. Ü. L. 1897. 17. A H. T. 141. §-a a gyakorlatban. Ü. L. 1897. 22. Egyes bírósági hatáskör a házassági perekben. Ü. L. 1898. 22. A hűtlen elhagyás, mint házassági bontó ok. Ü. L. 1898. 23. 24. A kir. ügyész a házassági perben. J. 1896. 8. A tévedés a házassági jogban. J. 1896. 13. Egyöntetű eljárás a házassági pe-

rekben. J. 1896. 24. A H. T. 77. §. a) pontjára alapított bontó perek alaki constructiója. J. 1896. 52. Elmebaj, mint házasságbontó ok. J. 1897. 42. A bontó ok hatályának megszűnéséről. J. 1897. 52. A házasságtörés és az erkölcstelen élet a magyar házassági jogban. J. 1897. 5. Az új házasságkötéstől való eltiltás. J. 1897. 16. A magyar házassági jog nemzetközi vonatkozású rendelkezései. J. 1897. 18—22.

Uzonyi Géza: A szándékos és jogos ok nélkül való elhagyás. J. K. 1898. 19.

Veritabilis: A házasságtörés. Ü. L. 1897. 6.

Vértes Adolf: A H. T. 102. §-ának értelmezéséhez. Ü. L. 1898. 21.

Virág Gyula: A házasság felbontásának joga Magyarországon az 1894: XXXI. t.-cz. szerint. Ü. L. 1898. 29. és köv. sz.

Vladár Vilmos: A quasi desertio. J. K. 1897. 13., 14., 15.

Névtelen: A bíróságok és az új házassági törvény. Ü. L. 1895. 41. Érdekes elvi jelentőségű határozat. Ü. L. 1897. 3. Eljárási tervet. Ü. L. 1895. 2—5., 7., 8. Eljárás a házassági perekben. J. K. 1895. 40., 41.

III. Iratminták.

1. Kérvény a H. T. 77. §. a) pontjához.

Tekintetes kir. Törvényszék!

Nőm, Czegléd Klára, jelenleg komáromi lakos, 1897. július 12-én, tehát több, mint hat hónapja, elhagyott, a házassági életközösséget megszakította, szüleihez Komáromba hazament s azóta nem tért vissza hozzám. Nőmmel állandóan és utoljára Győrött laktunk együtt. Mindezt Győr szab. kir. város rendőrkapitányi hivatalának A) alatt csatolt bizonyítványával igazolom.

Annak bizonyítására pedig, hogy én és Czegléd Klára hitvestársak vagyunk, B) alatt bemutatom a győri ág. hitv. ev. lelkészi hivatal által kiállított házassági anyakönyvi kivonatot és C) alatt vallott ügyvédem által tisztelettel kérem a tekintetes kir. Törvényszéket:

Méltóztassék az 1894. évi XXXI. t.-cz. 77. §. a) pontja alapján tárgyalás nélkül végzést hozni és Czegléd Klára komáromi lakost felhívni, hogy a végzésben kitűzendő rövid határidő alatt állítsa velem helyre a házassági életközösséget.

Teljes tisztelettel

Máthé Gyula,

győri lakos.

Kívül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — kérvénye — Máthé Gyula, győri lakos, magánhivatalnoknak, képvis. N. N. ügyvéd — Máthé Gyuláné szül. Czegléd Klára komáromi (Hosszu-utca 20. sz. alatti) lakos ellen — házassági életközösség helyreállítására kötelező végzés kibocsátása iránt.

2. Végzés az 1. alatti kérvényre.

A kir. törvényszék, tekintettel arra, hogy a becsatolt községi bizonyítvány szerint Máthé Gyuláné szül. Czeglédy Klára, komáromi lakos, a férjét több, mint hat hónapja elhagyta, folyamodó, Máthé Gyula kérelmének helyet ad s az 1894. évi XXXI. t.-cz. 77. §. a) pontja értelmében felhívja Máthé Gyulánét, hogy jelen végzés kézbesítésétől számítandó 30 nap alatt annyival inkább állítsa helyre férjével a házassági életközösséget, mivel ellenkező esetben folyamodó jogosítva lesz a házasság felbontását kérlelni.

Kir. törvényszék Győrött stb.

3. Kérvény a H. T. 77. §. b) pontjához.

Tekintetes kir. Törvényszék!

Férjem, Nagy Ádám, volt magyar-óvári lakos, 1896. deczember 7-én Magyar-Óvárról eltávozott s azóta, tehát több, mint egy éve, ismeretlen helyen tartózkodik. Férjemmel állandóan és utoljára Magyar-Óváron laktunk együtt. Mindezt M.-Óvár község előljárósági hivatalának A) alatti bizonyítványával igazolom.

Annak bizonyítására pedig, hogy én és Nagy Ádám hitvestársak vagyunk, B) alatt bemutatóm a magyar-óvári m. kir. anyakönyvi hivatal által kiállított házassági anyakönyvi kivonatot és C) alatt vallott ügyvédem által tisztelettel kérem a tekintetes kir. Törvényszéket:

Méltóztassék az 1894. évi XXXI. t.-cz. 77. §-ának b) pontja alapján hirdetményt kibocsájtani és felhívni az ismeretlen helyen tartózkodó Nagy Ádám, volt magyar-óvári lakost, hogy a házassági életközösséget egy év alatt állítsa velem vissza.

Teljes tisztelettel

Nagy Ádámné,
szül. *Török Róza,*
magyar-óvári lakos.

Kívül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — kérvénye — Nagy Ádámné szül. Török Róza, m.-óvári lakos, magánzónak, képv. N. N. ügyvéd — Nagy Ádám kereskedő, volt m.-óvári lakos ellen — házassági életközösség helyreállítására kötelező hirdetmény kibocsájtása iránt.

4. Végzés a 3. alatti kérvényre.

A kir. törvényszék, tekintettel arra, hogy a becsatolt községi bizonyítvány szerint Nagy Ádám, kereskedő, volt m.-óvári lakos, tartózkodási helye több mint egy éve ismeretlen, folyamodó kérelmének helyet ad, az ismeretlen helyen tartózkodó Nagy Ádámot hirdetmény útján felhívja, hogy nejével, szül. Török Rózával, a házassági életközösséget egy év alatt annyival inkább állítsa vissza, mert ellenkező esetben házassága, a folyamodó keresete folytán, fel fog bontatni, — továbbá felhívja, hogy tartózkodási helyéről a bíróságot, vagy a részére ügygondnokul ezennel kinevezett M. N. győri ügyvédet annyival inkább értesitse, mert elienkezőleg a bontó perben újabb hirdetményi idézés mellőzésével a kinevezendő ügygondnok fogja képviselni. A kitűzött egy évi határidő azon a napon kezdődik, amelyen a hirdetmény a hivatalos lapban harmadszor megjelenik.

A hirdetmény egy példánya kifüggesztendő, egy példányát pedig folyamodónak, a hivatalos lapban háromszor leendő közzététel végett, mellékelve kiadjuk.

Kir. törvényszék Győrött stb.

5. Hirdetmény a 4. alatti végzéshez.

A győri kir. törvényszék az 1894. évi XXXI. t.-cz. 77. §. b) pontja alapján felhívja az ismeretlen helyen tartózkodó Nagy Ádám, volt m.-óvári lakost, hogy nejével, szül. Török Róza magyar-óvári lakossal, a házassági életközösséget egy év alatt annyival inkább állítsa vissza, mert ellenkező esetben házassága, a folyamodó Török Róza keresete folytán fel fog bontatni, — továbbá felhívja, hogy tartózkodási helyéről a bíróságot vagy a részére ügygondnokul ezennel kinevezett N. N. győri ügyvédet annyival inkább értesitse, mert ellenkezőleg a bontó perben újabb hirdetményi idézés mellőzésével a kinevezendő ügygondnok fogja képviselni. A kitűzött egy évi határidő azon a napon kezdődik, a melyen ez a hirdetmény a hivatalos lapban harmadszor megjelenik.

Kir. törvényszék Győrött stb.

6. Bontó kereset a H. T. 77. §. a) pontjához.

Tekintetes kir. Törvényszék!

Nőm, Czeglédy Klára, jelenleg komáromi lakos a tek. kir. Törvényszéknek . . . számu végzésével felhivatott, hogy 30 nap alatt állítsa velem helyre az életközösséget.

Ő azonban ennek a felhívásnak a $\frac{1}{2}$. alatt csatolt községi bizonyítvány szerint nem tett eleget.

Házasságunkból a győri ág. h. ev. lelkeszi hivatalnak 2 $\frac{1}{2}$. alatti s a győri m. kir. állami anyakönyvi hivatalnak 3 $\frac{1}{2}$. alatti bizonyítványai szerint gyermek nem született.

Vagyonunk nincsen, e tekintetben tehát semmiféle vitás kérdés köztünk fel nem merülhet.

Tisztelettel esedezem ezek alapján már igazolt ügyvédem által a tek. kir. Törvényszéknél:

Méltóztassék jelen rendes keresetem folytán a békéltetésre s ennek sikertelensége esetén, a per tárgyalására határnapot tűzni, arra alperest a saját kezéhez kézbesítendő II. példányon megidézni s azután a köztünk Győrött, 1893. június 10-én az ág. h. ev. egyház szertartásai szerint megkötött házasságot az 1894: XXXI. t.-cz. 77. §. a) pontja alapján felbontani s alperest az id. törvény 85. §-a alapján vétkesnek nyilvánítani.

Kérem továbbá alperest a tárgyaláson felszámítandó költségeim megfizetésére is kötelezni.

Teljes tisztelettel

Máthé Gyula,
győri lakos.

Kívül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — rendes keresete — Máthé Gyula, győri lakos, magánhivatalnoknak, képv. N. N. ügyvéd — Máthé Gyuláné szül. Czeglédy Klára komáromi (Hosszu-utca 20 sz. alatti) lakos ellen — házassági kötelék felbontása iránt, — a . . . számhoz.

7. Végzés a 6. alatti keresetre.

A kir. törvényszék ezen kereset folytán a házasfelek közti kibékülés megkísérlése céljából határnapul 1898. augusztus 8. napjának d. e. 9 óráját a 18. sz. kis tanácsterembe kitűzi s arra a

feleket személyes megjelenés kötelezettsége mellett megidézi, azzal a megjegyzéssel, hogy ha felperes nem jelenik meg a békéltetésen, a per szünetel, ha pedig alperes nem jelenik meg, úgy fog tekintetni, mint aki békülni nem akar.

A békéltetés sikertelensége esetére egyuttal a per tárgyalására ugyancsak a fent jelzett napnak d. e. 10 óráját M. N. kir. törvényszéki bíró elé, a 10. számú helyiségbe kitüzi s arra a feleket a törvényes következmények terhe alatt megidézi. Figyelmezteti egyuttal a feleket, hogy a tárgyaláson bizonyítékaikkal akár személyesen, akár meghatalmazott ügyvédjeik által jelenhetnek meg.

Miről:

1. Máthé Gyula győri lakos felperest végzésen,
2. N. N. felperesi ügyvédet felzeten és
3. Máthé Gyuláné szül. Czeglédy Klára, komáromi lakos alperest a saját kezéhez kézbesítendő II. példányon értesíti.

Kir. törvényszék Győrött stb.

8. Bontó-kereset a H. T. 77. §. b) pontjához.

Férjem, Nagy Ádám, volt magyar-óvári lakos, a tek. kir. Törvényszéknek . . . számú hirdetményével felhivatott, hogy a házassági életközösséget egy év alatt állítsa velem vissza.

Ezt a hirdetményt az 1—3 ‰ alatti szerint a hivatalos lapban háromszor közzétettem, de férjem ezen felhívásnak meg nem felelt, s ma is ismeretlen helyen tartózkodik, amit a 4 ‰. községi bizonyítvánnyal igazolok.

Házasságunkból a magyar-óvári m. kir. anyakönyvi hivatalnak 5 ‰. alatti bizonyítványa szerint 1896. december 1-én Etelka nevű leányunk született, a ki nálam van s a kinek eltartásáról én gondoskodom.

Tartási vagy egyéb vagyoni jogi igényt férjem ellen nem támasztok.

Ezek alapján tisztelettel kérem már igazolt ügyvédem által a tek. kir. Törvényszéket:

Méltóztassék ezen kereset tárgyalására határnapot tűzni, arra a már kinevezett M. N. ügygondnokot megidézni s azután a köztünk M.-Óvárott a m. kir. áll. anyakönyvv vezető előtt 1895. október 10-én kötött házasságot az 1894: XXXI. t.cz. 77. §. b) pontja alapján

felbontani, alperest az id. törvény 85. §-a alapján vétkesnek nyilvánítani, engemet a 94. §-a alapján férjem nevének további viselésére feljogosítani s Etelka nevű kis leányomat az én gondozásomra bízni.

Kérem továbbá a tárgyaláson felszámítandó költségeimnek és az ügygondnok díjának viselésére is kötelezni.

Teljes tisztelettel

Nagy Ádámné
szül. *Török Róza*,
m.-óvári lakos.

Kivül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — rendes keresete — Nagy Ádámné szül. Török Róza m.-óvári lakos magánzónak, képv. N. N. ügyvéd — Nagy Ádám kereskedő, volt m.-óvári lakos ellen, képv. M. N. ügygondnok — házassági kötelék felbontása iránt, — a . . . számhoz.

9. Végzés a 8. alatti keresetre.

A kir. törvényszék ezen kereset tárgyalására határnapul 1898. augusztus 9. napjának d. e. 9 óráját O. P. kir. törvényszéki bíró elé, a 11. sz. helyiségbe kitűzi s arra a feleket a törvényes következmények terhe alatt megidézi. Figyelmezteti egyuttal a feleket, hogy a tárgyaláson bizonyítékaikkal akár személyesen, akár ügyvédjeik által jelenhetnek meg.

Miről:

1. Felperest N. N. ügyvéd kezéhez felzeten és
2. alperes képviselőjében M. N. ügygondnokot a saját kezéhez kézbesítendő II. példányon értesíti.

Jelen végzés egy példánya a kir. törvényszék hirdető tábláján kifüggesztendő.

Kir. törvényszék Győrött stb.

10. Vdló-kereset a H. T. 76. §-ához.

Férjemmel, Kiss Béla, téthi mészárossal 1890. január 20-án a győri ev. ref. egyház szertartásai szerint házasságra léptem, amit az A) alatti házassági anyakönyvi kivonat igazol.

Ez a házasság ma is fennáll, ennek megsemmisítése vagy felbontása iránt eddig sem én, sem férjem a törvényes lépéseket

meg nem tettük. Ennek daczára azonban férjem, aki már 1891. június 1-én elhagyott és Győrből Téthre ment lakni, Téthen 1898. július 2-án, a m. kir. anyakönyvvezető előtt, Jónás Eszterrel új házasságot kötött, amit a *B)* alatti házassági anyakönyvi kivonat igazol.

Házasságunkból gyermek nem született, amiről a *C) D)* alatti bizonyítványok tanuskodnak.

Minthogy pedig a téthi kir. járásbírósnak *E)* a. csatolt jogerős ítélete szerint férjem havi 10 frt tartásdíj fizetésére köteleztetett s ő ennek a kötelezettségének mindeddig meg is felelt, ezt a tartási igényemet fentartom s kérem ellene megállapítani.

Állandóan és utoljára Győrött laktunk együtt, amit Győr sz. kir. város rendőrkapitányi hivatalának *F)* alatti bizonyítványával igazolok.

Ezek alapján *G)* alatt vallott ügyvédem által esedezem a tek. kir. Törvényszékhez :

Méltóztassék jelen rendes keresetem folytán a békéltetésre s ennek sikertelensége esetére a per tárgyalására határnapot tűzni, arra alperest a II., a kinevezendő házasságvédőt a III. példányon megidézni s azután az 1894: XXXI. t.-cz. 76. és 104. §-a alapján ágytól és asztaltól elválasztani, alperest az id. törvény 85. §-a alapján vétkesnek nyilvánítani s a 90. §. alapján végrehajtás terhe, alatt arra kötelezni, hogy ezen kereset beadása napjától kezdve részemre havi 10 frtot tartásdíj fejében és pedig a jelen per folyama alatt lejárandó részleteket egyszerre, a többit pedig minden hó 1-én előre fizessen.

Kérem továbbá alperest a tárgyaláson felszámítandó költségeimnek s a házasságvédő díjának megfizetésére is kötelezni.

Teljes tisztelettel

Kiss Béláné

szül. *Kocsis Jolán*,
győri lakos.

Kivül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — rendes keresete — Kiss Béláné szül. Kocsis Jolán győri lakos — magánzónak, képv. N. N. ügyvéd — Kiss Béla téthi lakos mészáros és a kirendelendő házasságvédő ellen — ágytól és asztaltól való elválasztás iránt.

11. Bontó-kereset a H. T. 107. §-a alapján.

Tekintetes kir. Törvényszék !

Az A—C) alatt csatolt jogerős ítéletek szerint én és nőm, Vörös Antónia, a H. T. 80. §. a) pontja és a 104. §. alapján ágytól és asztaltól elválasztattunk.

A tek. kir. törvényszéknek A) alatt csatolt ítéletét helybenhagyó C) alatti curiai ítélet 1896. július 1-én emelkedett jogerőre s azóta már több, mint két év eltelt a nélkül, hogy a házassági életközösséget helyreállítottuk volna, amit a D) alatti községi bizonyítvány igazol.

Tisztelettel kérem ennél fogva E) alatt vallott ügyvédem által a tek. kir. Törvényszéket :

Méltóztassék jelen rendes keresetem folytán tárgyalást tűzni, arra nőmet, jelen perbeli alperest a II. példányon, a kinevezendő házasságvédőt pedig a III. példányon megidézni s azután a C) alatti elválasztó ítéletet a H. T. 107. §-a alapján felbontó ítéletté átváltoztatni s alperest felszámitandó költségeim megfizetésére kötelezni.

Teljes tisztelettel

Zing József,
győri lakos.

Kivül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — rendes keresete — Zing József győri lakos kárposznak, képv. M. N. ügyvéd — Zing Józsefné szül. Vörös Antónia, győrszigeti lakos varrónő ellen — ágytól és asztaltól elválasztó ítéletnek felbontó ítéletté való átváltoztatása iránt; a . . . számhoz.

12. Bontó kereset a H. T. 142. §-a alapján.

Tisztelettel alólirott 1878. október 12-én a r. kath. vallás szer-tartásai szerint a győrujvárosi templomban házasságot kötöttem Horváth Etel pataházi lakossal, amit az A) alatti házassági anyakönyvi kivonat igazol.

Ez a házasság azonban ellenem, Horváth Etel felperessége alatt, a tek. kir. Törvényszék előtt, 1885. július 21-én indított bontó

perben az 1618/p. 886. sz. ítélettel nőmre nézve felbontatott s azt a felbontó ítéletet a budapesti kir. ítélőtáblának 13718/p. 886. és a kir. Curiának 612/p. 887. számú ítélete helybenhagyta. Ezen ítéleteket *B—D*) a. csatolom.

Minthogy azonban én r. kath. vallásu vagyok, a házasság reám nézve ma is fennáll, tisztelettel kérem *E*) alatt vallott ügyvédem által a tek. kir. Törvényszéket:

Méltóztassék jelen rendes keresetem folytán Horváth Etel alperest a II. példányon tárgyalásra megidézni s annak utána a *B—D*) alatt csatolt felbontó ítéletek hatályát reám is kiterjeszteni.

Teljes tisztelettel

Román Ferencz,
győri lakos.

Kivül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrrött — rendes keresete — Román Ferencz, győri lakos, asztalosnak, képvis. O. P. ügyvéd — Horváth Etel pataházi lakos, magánzó ellen — felbontó ítélet hatályának kiterjesztése iránt, az 1618/p. 886. számhoz.

13. Semmiségi kereset a H. T. 45. §-a alapján.

Tehtetes kir. Törvényszék!

Kiss Béla, téthi mészáros, 1890. január 20-án a győri ev. ref. egyház szertartásai szerint Kocsis Jolán győri lakossal házasságra lépett, amit az *A*) alatti házassági anyakönyvi kivonat igazol.

Ez a házasság ma is fennáll s ennek daczára Kiss Béla Téthen, 1898. július 2-án, a m. kir. anyakönyvvezető előtt, Jónás Eszterrel új házasságot kötött, amit a *B*) alatti házassági anyakönyvi kivonattal igazolok. Kiss Béla és Jónás Eszter állandóan Téthen laknak együtt, aminek igazolására becsatolom a *C*) alatti községi bizonyítványt.

Minthogy ezen ujabban kötött házasság az 1894: XXXI. t.-cz. 45. §-a szerint semmis, az id. törvény 47. §-ában biztosított jogomnál fogva ezennel semmiségi pert indítok s tisztelettel kérem a tek. kir. Törvényszéket:

Méltóztassék jelen rendes keresetem folytán tárgyalást tűzni, arra Kiss Béla és neje Jónás Eszter téthi lakosokat a II—III. példányon megidézni s azután a Kiss Béla és Jónás Eszter közt

Téthen, 1898. július 2-án, a m. kir. anyakönyvvezető előtt megkötött házasságot az 1894: XXXI. t.-cz. 45. §-a alapján semmisnek kimondani.

Teljes tisztelettel

Dr. Fodor Dezső,
győri kir. ügyész.

Kívül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — rendes keresete — Dr. Fodor Dezső győri kir. ügyésznek — Kiss Béla mészáros és neje Jónás Eszter téthi lakosok és a kirendelendő házasságvédő ellen — házasság megsemmisítése iránt.

14. Megtámadási kereset a H. T. 54. §. c) pontja alapján.

Nőmmel, Kispál Eszterrel, az A) alatti házassági anyakönyvi kivonat szerint, Csanakon, 1898. január 12-én az állami anyakönyvvezető előtt házasságra léptem.

Azonban ez a házasság még máig sincs consummálva, mivel nőm már a házasság megkötésekor képtelen volt a házassági tartozás teljesítésére, amit én nem tudtam s amit én, minthogy nőm külsőleg ép és egészséges, a körülményekből sem következtethettem. Heteken át türtem ezt az állapotot, mivel a női szeméremérzetnek tudtam be eleinte feleségem vonakodását; de végre is engedett a sok kérő szónak s orvosilag meg hagyta vizsgáltatn imagát, a midőn a B) alatti bizonyítvány szerint kitűnt, hogy nőm oly szervi bajban szenved, mely őt képtelenné teszi a debitum conjugale teljesítésére.

Midőn erről értesültem, nőmet azonnal visszaküldtem szüleihez Csanakra s kénytelen vagyok házasságunkat keresettel megtámadni.

Megjegyzem, hogy állandóan és utoljára Ménfőn laktunk együtt, amit a C) alatti községi bizonyítvány igazol s tisztelettel kérem D) alatti ügyvédem által a tek. kir. Törvényszéket:

Méltóztassék ezen rendes keresetem folytán Kispál Eszter csanaki lakost a II. példányon és kirendelendő házasságvédőt a III. példányon békéltetésre s annak sikertelensége esetén tárgyalásra megidézni s azután a köztem és Kispál Eszter közt Csanakon, 1898. január 12-én az állami anyakönyvvezető előtt létrejött házasságot

az 1894: XXXI. t.-cz. 54. §. c) pontja alapján ítéletileg érvénytelennek kimondani s alperest a perköltségnek és a házasságvédő díjának viselésére kötelezni.

Teljes tisztelettel

Vermes Péter,
ménfői lakos.

Kivül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — rendes keresete — Vermes Péter ménfői lakos tanitónak, képv. P. J. ügyvéd — Vermes Péterné Kispál Eszter csanaki lakos ellen — házasság érvénytelenítése iránt.

15. Bejelentés a H. T. 68. §-a alapján.

Tisztelettel alólirott az A) alatti anyakönyvi kivonat szerint Bőnyön, 1898. április 15-én az állami anyakönyvvezető előtt Schwarz Matilddal házasságot kötöttem.

Alig éltünk azonban két hétig együtt, midőn nőm idétlen gyermeket szült s pár nap mulva, 1898. május 4-én meghalt, amit a B) alatti bizonyítvány igazol.

Eszerint nőm a házasság megkötésekor mástól házasságon kívül teherbe volt ejtve, amit én a házasság megkötésekor nem tudtam.

Házasságunkat ennél fogva érvénytelennek tartom s azt az 1894: XXXI. t.-cz. 54. §. e) pontja és a 68. §. alapján ezennel megtámadom s ezt a tek. kir. Törvényszéknek, minthogy a C) alatti szerint nőmmel Bőnyön, vagyis ezen törvényszék területén laktunk együtt, bejelentem.

Tisztelettel kérem ennél fogva D) alatti ügyvédem által:

Méltóztassék ezt a bejelentést tudomásul venni.

Teljes tisztelettel

Róth Mór,
bőnyi lakos.

Kivül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — kérvénye — Róth Mór bőnyi lakos, bérlőnek, képv. S. T. ügyvéd — házasság megtámadásának bejelentése iránt.

16. Végzés a 15. alatti bejelentésre.

A kir. törvényszék ezt a bejelentést, mely szerint Róth Mór a közte és Schwarz Matild közt Bőnyön 1898. április 15-én, az állami anyakönyvvezető előtt kötött, de a nőnek 1898. május 4-én bekövetkezett halála folytán megszűnt házasságot az 1894: XXXI. t.-cz. 54. §. e) pontja alapján megtámadja, tudomásul veszi s erről a folyamodót, S. T. ügyvéd útján, végzéssel értesíti.

Kir. törvényszék Győrött stb.

17. Bejelentés a H. T. 106. §-a alapján.

Tekintetes kir. Törvényszék!

Tisztelettel alólirott házastársak a tek. kir. törvényszéknek 31/p. 897., a győri kir. ítélőtáblának 1316/p. 897. és a kir. Curiának 63/p. 898. sz. jogerős ítélete szerint ágytól és asztaltól elválasztattunk.

Mi azonban a házassági életközösséget az 1894: XXXI. t.-cz. 106. §-a szerint a mai napon visszaállítottuk s azt ezennel bejelentjük.

Tisztelettel kérjük ezek alapján perbeli ügyvédeink által a tek. kir. Törvényszéket:

Méltóztassék ezt a bejelentést tudomásul venni.

Teljes tisztelettel

Mecséry Aladár
és neje *Éliás Magda*,
pinnyédi lakosok.

Kivül: A tekintetes kir. Törvényszékhez Győrött — közös kérvénye — Mecséry Aladár és neje Éliás Magda pinnyédi lakosoknak, képv. R. Z. és O. J. ügyvédek — házassági életközösség helyreállításának bejelentése iránt.

18. Végzés a 17. alatti bejelentésre.

A kir. törvényszék ezt a bejelentést, mely szerint Mecséry Aladár és Éliás Magda, ágytól és asztaltól elválasztott házasfelek, a házassági életközösséget helyreállították, tudomásul veszi s a győri

kir. törvényszéknek 31/p. 897., a győri kir. ítélőtáblának 1316/p. 897. és a kir. Curiának 63/p. 898. számú, ez ügyben kelt ítéleteit hatályon kívül helyezi.

Miről:

1. R. Z. felperesi,
2. O. J. alperesi ügyvédek és
3. a győri m. kir. áll. anyakönyvvezetőt a megfelelő anyakönyvi feljegyzés teljesítése végett (1894: XXXIII. t.-cz. 67. §.) végzésen értesíti.

Kir. törvényszék Győrött stb.

TARTALOM.

	Lap.
Előszó	3
I. Fejezet. A bíróságok hatásköre és illetékessége	5
II. Fejezet. Az ügyfelekről	18
III. Fejezet. Perenkivüli eljárás a H. T. 77. §-a alapján	26
IV. Fejezet. Kereset. Viszonkereset. Bejelentés. Kérelem	38
V. Fejezet. A kereset, bejelentés és kérelem elintézése	50
VI. Fejezet. A bírói békéltetés	54
VII. Fejezet. A tárgyalás	59
VIII. Fejezet. A bizonyítás	66
IX. Fejezet. A bírói határozatokról	70
X. Fejezet. Jogorvoslatok	81
Függelék	85
I. Az 1894: XXXI. t.-cz.-nek azon §-ai, amelyekre ebben a munkában hivatkozás történt	85
II. Irodalom	96
III. Iratminták	100

Kmety Károly. A közigazgatási jog kézikönyve. 1897.	6.80
Dr. Lechner Ágost előadásai után <i>Frank Sala</i> : Magyar közjog. VIII. kiadás. (Autographia.) 1897.	5.—
Dr. Lechner Ágost előadásai után <i>Frank Sala</i> : Magyar közigazgatási jog. I. (általános) rész. IV. kiadás. (Autographia.)	5.—
Ugyanaz II. (különös) rész. III. kiadás. (Autographia.)	5.—
Dr. Lévy Béla. A magyar szabadalmi jog rendszere. 1898.	1.60
Lilienthal Béla. Népbolondítók Magyarországon! Egy őszinte szó a magyarországi munkássághoz. 1898.	—15
Meszer A. Országbirói értekezéslet (21. és 156. §.) és osztrák polg. törvénykönyv.	1.—
Dr. Nyulászy János. Az örökösödési eljárásról szóló 1894: XIV. t.-cz. s az arra vonatkozó összes törvények és rendeletek. Jegyzetekkel és magyarázatokkal. 1896. Angol kötésben.	1.60
Ugyanaz fűzve	1.—
Pikler Gy. A jog keletkezéséről és fejlődéséről. 1897.	3.—
Pikler Gy. A büntetőjog bölcselete. Autographia.	1.60
Pikler Gy. egyetemi előadásai. Az emberi egyesületek és különösen az állam fejlődése. Az igazságosságról általában. Folytatásul „A jog keletkezéséről és fejlődéséről” című könyvhöz. (Autographia.) 1897. II. kiadás.	2.—
Pikler Gy. A „jus” szó eredete és fogalmi és nyelvi rokonai. 1898.	—25
Pivár. Egyetemi ifjak zsebkönyve.	—50
Dr. Plósz Sándor előadásai után. Magyar polgári tvk. jegyzetek. I. rész. Jegyezte: <i>Tetétleni Ármin</i> . 1890/91.	5.—
Ugyanaz II. rész. Jegyezte <i>Tóth Miklós</i> . 1890/91.	5.—
Dr. Plósz Sándor előadásai után <i>Kohn Dávid</i> : Kereskedelmi jog. 1890/91.	5.—
Dr. Pulszky Ágost előadásai után <i>Tetétleni Ármin</i> és <i>Tóth Miklós</i> : Bevezetés és additamentumok a jog- és állambölcsezészet alapjaihoz. II. kiadás. 1891.	2.—
Dr. Pulszky Ágost előadásai után <i>Tetétleni Ármin</i> és <i>Tóth Miklós</i> : A jogbölcsezészet különös része. III. kiadás. 1894.	5.—

Dr. Pulszky Ágost előadásai után <i>Tetélteni Ármin</i> : Nemzetközi jog. 1890/91.	4.50
Questor. Államszámviteltan, kérdések- és feleletekben. Államszámviteltani példák, tekintettel a kettős könyvvitelre. 1897.	—80
Dr. Raffay Ferencz. Házassági perrendtartás.	1.20
Dr. Rósa Ferencz. Váltótörvény és eljárás döntvényekkel.	1.—
Ugyanaz angol vászonkötésben	1.60
Dr. Schnierer Aladár előadásai után <i>Mayer József</i> : Jogbölcseészeti jegyzetek. V. kiadás	4.—
Dr. Schwarz Gusztáv. Római jogi gyakorlatok szemináriumi használatra.	
I. válogatott czimek a Digestákból. <i>Ad legem aquiliam</i> lib. IX. tit. II. 1897.	—30
II. Stammler R. Institutiói gyakorlatok.	1.—
III. Mandati vel contra. lib. XVII. tit. 1.	—40
IV. Iustinianus Institutionum. Latin-magyar szöveg.	1.50
Spencius. A jog- és állambölcseészet kérdés- és feleletekben. 1889.	—90
Tetétleni A. és Feles S. Az ausztriai általános polgári törvénykönyv commentárja. (Antal után.) II. olcsó kiadás. 1898.	3.20
Timon Ákos. Alkotmány- és jogtörténet. Jegyezték: ifj. Szentmiklóssy és Juhász. (Egyedüli hiteles kiadás.) 1897.	5.—
Dr. Wlassics Gyula előadásai után <i>Tetélteni Ármin és Vámbéry Rúsztlem</i> : Büntetőjogi jegyzetek. II. kiadás.	6.—
Dr. Zsögöd Benő előadásai után <i>Nyulászi János</i> : Magyar magánjogi jegyzetek. I. (általános) rész. III. kiadás. 8 ^o	5.—
Ugyanaz II. rész. (Kötelmi jog.) II. kiadás.	5.—
Ugyanaz III. rész. (Dologi jog.) Jegyezte: <i>Mayer József</i> . II. kiad.	5.—
Ugyanaz IV. rész. (Magyar öröklési jog.) 1894.	4.—
Zsögöd Benő. Öröklött és szerzett vagyon. Kiskorúak utáni törvényes öröklésről. II. kiadás. 1897.	2.—
Zsebkönyv. Az észjog zsebkönyve. Egyetemi előadási jegyzetekből összeállította: * * 1896.	—60
Ugyanaz angol vászonkötésben	—70

INGYEN!

Joghallgatók egyetemi útmutatója.

INGYEN!

„PANNONIA”-KÖNYVNYOMDA, GYŐR.

